

Aan de inhoud van dit document kunnen geen rechten worden ontleend.
Indien de inhoud afwijkt van de publicaties in de Staatscourant, zijn laatstgenoemde leidend.

Regelgeving Depositogarantiestelsel voor banken

December 2022 (vierde publicatie)

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Samenvatting

In juli 2017 heeft DNB de Beleidsregel Individueel Klantbeeld (IKB), de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel (DGS), en een wijziging van de Regeling Staten financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling Staten) gepubliceerd. Hiermee geeft DNB invulling aan de verplichtingen die voortvloeien uit de richtlijn 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels. Een belangrijke verplichting is het verkorten van de uitkeringstermijn van het DGS. De invoering van het IKB, waarbij banken zelf het overzicht van alle deposito's (rekeningen) van een depositohouder (klant) samenstellen, maakt dit mogelijk.

DNB heeft de DGS regelgeving in februari 2019, oktober 2021 en december 2022 gewijzigd. In dit document worden alle wijzigingen geïntegreerd. Deze wijzigingen volgen uit vragen van banken en de wens van DNB om een aantal specifieke DGS-situaties verder te verduidelijken.

Inhoud

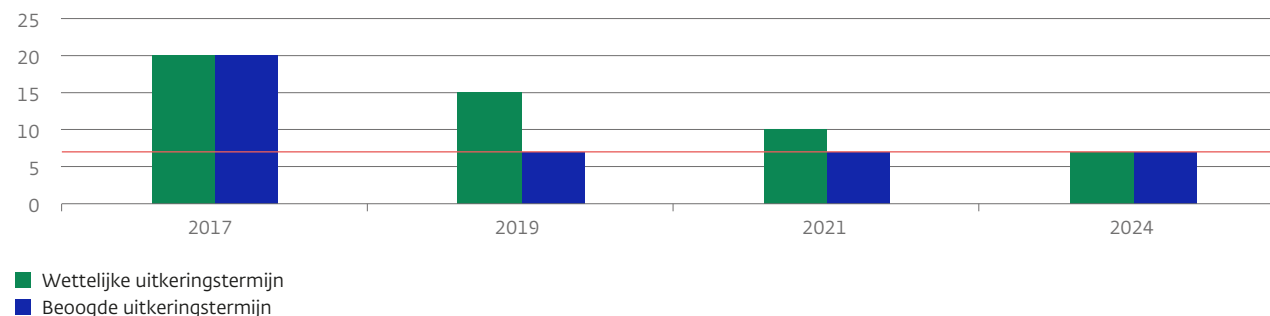
[Inleiding](#)[Wijzigingen beleidsregels
en Regeling Staten](#)[Beleidsregel
Individueel Klantbeeld](#)[Beleidsregel Reikwijdte
en Uitvoering DGS](#)[Wijziging
Regeling Staten](#)

1 Inleiding

Eind 2015 is de richtlijn 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels¹ (een herziening van de oude richtlijn met betrekking tot het DGS, ook bekend als Deposit Guarantee Scheme Directive, hierna DGSD) in Nederland geïmplementeerd. De implementatie van de DGSD heeft wijzigingen met zich meegebracht voor de wijze waarop DNB uitvoering dient te geven aan het DGS. In het oog springende veranderingen zijn onder andere de verkorting van de uitkeringstermijn, de tijdelijk aanvullende garantie tot EUR 500.000 voor deposito's die direct verband houden met de aan- of verkoop van een woning, en de opbouw van een Depositogarantiefonds via premies die op kwartaalbasis door banken worden afgedragen.

Om de nieuwe opzet van het DGS te ondersteunen, heeft DNB in 2017 twee beleidsregels ontwikkeld. Hiermee wordt nadere invulling gegeven aan de verplichtingen die samenhangen met de uitvoering van het DGS. Dit heeft geleid tot de Beleidsregel Individueel Klantbeeld, de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel en de wijziging van de Regeling Staten

Figuur 1 Maximale uitkeringstermijn in aantal werkdagen

financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling Staten) die betrekking heeft op de (kwartaal)rapportage voor het DGS.

Beleidsregel Individueel Klantbeeld

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld waarborgt een tijdige uitkering door het DGS en ondersteunt de ordentelijke afwikkeling van een falende bank. Het individueel klantbeeld (IKB) is een gestandaardiseerd overzicht van alle deposito's van een deposi- houder, voorzien van de gegevens conform een datamodel dat

door DNB is voorgeschreven en maakt de tijdige uitkering van deposito's die door het DGS zijn gegarandeerd mogelijk.

De noodzaak van de IKB-standaard vloeit voort uit de herziening van het DGS. DNB dient de uitkeringstermijn de komende jaren terug te brengen tot maximaal zeven werkdagen in 2024 (zie figuur 1).

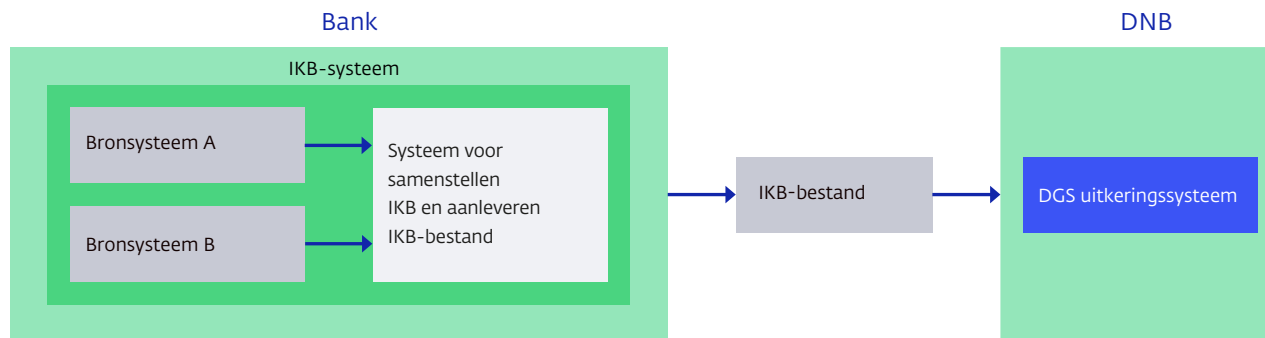
De verkorte uitkeringstermijn vereist dat de aanspraak op vergoeding vanuit het DGS van een deposi- houder sneller

¹ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking).

bepaald wordt. Om dit te waarborgen, is het noodzakelijk dat een bank zelf het IKB samenstelt en aanlevert. Tot 2019 werd het IKB opgebouwd door DNB. De beleidsregel geeft een nadere invulling van nationale regelgeving waarin is voorgeschreven dat banken beschikken over procedures en maatregelen die waarborgen dat de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het DGS voortdurend actueel en adequaat zijn vastgelegd, en dat zij deze gegevens op verzoek van DNB verstrekken binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze². Hiermee zijn de bepalingen in de DGSD in Nederlands recht geïmplementeerd, die voorschrijven dat lidstaten ervoor zorgen dat (i) een DGS te allen tijde en op verzoek van het DGS alle informatie van hun deelnemers ontvangen die nodig is om terugbetalingen en depositanten voor te bereiden, (ii) banken 'in aanmerking komende deposito's zodanig markeren dat die deposito's onmiddellijk te identificeren zijn' en (iii) depositogarantiestelsels kredietinstellingen te allen tijde mogen verzoeken hun het totale bedrag van de in aanmerking komende deposito's van elke deposant mede te delen.³

Naast het faciliteren van een kortere uitkeringstermijn, draagt de werkwijze waarbij banken het IKB opstellen bij aan de nauwkeurigheid en adequaatheid van de procedures en maatregelen van een bank en de rapportages over gegarandeerde tegoeden ten behoeve van de premieheffing voor het Deposito-

Figuur 2 Uitkeringssystematiek op basis van IKB-aanlevering door banken

garantiefonds. Ook levert het IKB een bijdrage aan de afwikkelingstaak van DNB.

Om eerdergenoemde te bereiken, schrijft de beleidsregel voor dat een bank beschikt over procedures en maatregelen waarmee een bank in staat is het IKB-bestand samen te stellen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen te berekenen, en eventuele handelingen te verrichten ter ondersteuning van de afwikkelingstaak. Op basis van het IKB bepaalt DNB het uit te keren bedrag per depositohouder (zie figuur 2). Het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank dit kan waarborgen, wordt het IKB-systeem genoemd.

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld beschrijft hoe een bank de administratie, procedures en maatregelen zodanig inricht dat een bank het IKB volledig, tijdig en juist kan samenstellen. Tevens wordt de werking van het IKB-systeem, de aanlevertermijn van het IKB-bestand en de waarborging van de gegevenskwaliteit beschreven. Ten slotte komt aan de orde hoe DNB toeziet op de toepassing van deze beleidsregel.

Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel legt nadere regels vast ten aanzien van die elementen waar de nationale regelgeving discretionaire ruimte geeft aan DNB of

² Zie artikel 26a van het Besluit prudentiële regels Wft.

³ Zie artikel 4, achtste lid, artikel 5, vierde lid, resp. artikel 7, zesde lid van de DGSD.

verdere verduidelijking noodzakelijk is. Hiermee geeft DNB duidelijkheid richting depositohouders hoe wordt omgegaan met een aantal situaties die zich kunnen voordoen tijdens een DGS-uitkering. De beleidsregel beschrijft onder andere de dekking van derdengelden, de omgang met tijdelijk hoge deposito's en overleden deposanten, gestructureerde deposito's en klanten die in meerdere landen deposito's aanhouden. Hiermee voorziet de beleidsregel tevens in informatie die nodig is voor het opstellen van het IKB, in het bijzonder de omgang met derdenrekeningen. De beleidsregel wordt steeds verder aangevuld met bepalingen over andere onderwerpen die aan het DGS zijn gerelateerd.

Wijziging van de Regeling staten Financiële Ondernemingen Wft 2011

Met de wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling Staten) wordt invulling gegeven aan de verplichting van banken om elk kwartaal gegevens aan te leveren ten behoeve van de premievaststelling voor het Depositogarantiefonds. Met ingang van 2016 doen banken elk kwartaal een opgave van aantallen rekeningen en saldi. Op basis van deze gegevens stelt DNB de grondslag vast voor de premieberekening. Deze gegevens blijven relevant voor de uitvoering van het DGS en worden met de nieuwe rapportage (staat) aangevuld met een opgave van de gegarandeerde deposito's op basis van het IKB.

Tabel 1 Eerdere versies

Versie	Datum inwerkingtreding ⁴	Aard wijziging	Gewijzigd onderdeel
Juli 2017 (eerste publicatie)	22 juli 2017	Publicatie Regelgeving DGS	Hele document
Februari 2019 (tweede publicatie)	6 februari 2019	Eerste Wijzigingsronde DGS regelgeving	Hoofdstuk 2 Nieuwe en gewijzigde artikelen en bijbehorende toelichting in de beleidsregels en regeling staten
Oktober 2021 (derde publicatie)	12 oktober 2021	Tweede Wijzigingsronde DGS regelgeving	Hoofdstuk 2 Nieuwe en gewijzigde artikelen en bijbehorende toelichting in de beleidsregels en regeling staten
December 2022 (vierde publicatie)	10 en 15 december 2022	Derde wijzigingsronde DGS regelgeving	Hoofdstuk 2 Nieuwe en gewijzigde artikelen en bijbehorende toelichting in de beleidsregels

Aanvullende documentatie

In aanvulling op de regelgeving heeft DNB een Handboek, een Gegevensleveringsovereenkomst (GLO) en een Beoordelingskader gepubliceerd. In het Handboek Gegevenslevering DGS wordt een praktische toelichting gegeven op de regelgeving. Daarnaast worden alle formeel logische en technische aspecten van de gegevens- en bestandsuitwisselingen vastgelegd in de GLO. Tot slot heeft DNB een Beoordelingskader voor toezicht op naleving vereisten Beleidsregel IKB vastgesteld.

Totstandkoming regelgeving

De beleidsregels zijn tot stand gekomen in overleg met de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB, Subgroep Verkorting Uitkeringstermijn) en in het voorjaar van 2017 publiek geconsulteerd. De wijzigingsronden zijn respectievelijk in het najaar van 2018, zomer 2021 en najaar 2022 gewijzigd. Een inhoudelijke toelichting op de belangrijkste wijzigingen vindt u in hoofdstuk 2 van dit document.

⁴ De dag na publicatie van de regeling in de Staatscourant.

2 Wijzigingen beleidsregels en Regeling Staten

Sinds de publicatie van de beleidsregels in 2017 hebben er drie wijzigingsrondes plaatsgevonden (in 2019, 2021 en 2022). De wijzigingsrondes zijn het resultaat van vragen van banken, voortschrijdend inzicht gedurende de IKB-transitie en de wens van DNB om een aantal specifieke DGS-situaties verder te verduidelijken. Dit hoofdstuk beschrijft de belangrijkste wijzigingen van beide wijzigingsrondes per beleidsregel en de Regeling Staten.

Beleidsregel Individueel Klantbeeld

Derde wijzigingsronde 2022

De wijzigingen van de beleidsregel IKB betreffen (i) de verduidelijking van de wijze waarop banken dienen om te gaan met de bescherming van buitenlandse persoonsgegevens in rapportages, (ii) de depositobasis die DNB onder verschillende omstandigheden hanteert voor het bepalen van de premies die banken ten behoeve van het depositogarantiestelsel moeten afdragen, (iii) het verwijderen van de markering met betrekking tot veroordelingen vanwege witwassen, (iv) de waarborging dat banken slapende rekeningen rapporteren in de IKB-bestanden en deze rekeningen als zodanig markeren.

Bescherming buitenlandse persoonsgegevens

Om de identiteit van depositohouders tijdig en juist vast te stellen, dienen banken het nationale of fiscale identificatienummer (ID-nummer) aan te leveren in het IKB-bestand. Voor het gebruik door banken van het Nederlandse burgerservicenummer (BSN) in het IKB-bestand is de noodzakelijke rechtsgrond te vinden in de Wft. Deze rechtsgrond is noodzakelijk op basis van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en implementatie daarvan in Nederlandse wetgeving. Ten aanzien van buitenlandse nationale en/of fiscale ID-nummers kunnen er soortgelijke voorwaarden van toepassing zijn vanuit andere jurisdicties. De aanpassing verduidelijkt dat banken verantwoordelijk zijn voor de beoordeling of het hen is toegestaan deze buitenlandse nationale en fiscale ID-nummers te gebruiken ten behoeve van het Nederlandse DGS.

In samenhang met deze wijziging worden de vereisten aan overige persoonsgegevens aangescherpt, waaronder voorletters en voornamen. Voor klanten waarvan het nationale of fiscale ID-nummer niet mag worden gebruikt en aangeleverd, dienen banken voornamen en voorletters aan te leveren. Dit is nodig voor een afdoende betrouwbaarheid bij het identificeren van depositohouders en vertegenwoordigers, inclusief het verifiëren van de identiteit.

Vaststelling depositobasis

DNB stelt elk kwartaal de gegarandeerde deposito's vast ten behoeve van de premieheffing voor het Depositogarantiefonds (DGF). Idealiter gebeurt dit op basis van het IKB. In de tweede wijzigingsronde in 2021 (zie hieronder) is er een uitzondering toegevoegd in de gevallen dat het IKB-bestand en de beheersing van het IKB-systeem van onvoldoende kwaliteit is. In deze situatie wordt teruggegrepen op een berekening op basis van het aantal rekeningen en bijbehorend saldi. Dit leidt meestal tot een overschatting, maar voorkomt dat een bank oneigenlijk profiteert van de voordelen van de IKB-rapportage (in de vorm van lagere premies). In het geval dat een bank relatief veel rekeningen heeft per depositohouder kan dat echter leiden tot een grove overschatting. Er is daarom in de derde wijzigingsronde een plafond ingesteld aan de gegarandeerde deposito-omvang van het aantal klanten vermenigvuldigd met EUR 100.000. Als voorwaarde geldt dat de datakwaliteit van het aantal klanten in het IKB-bestand voldoende dient te zijn.

Strafrechtelijke veroordeling wegens witwassen

De IKB-beleidsregel bevatte een markering wegens witwassen, omdat het DGS niet van toepassing is op deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling

is uitgesproken vanwege het witwassen van geld⁵. In de derde wijzigingsronde is besloten deze markering te verwijderen omdat banken niet structureel beschikken over informatie over strafrechtelijke veroordelingen vanwege witwassen. Daarmee is de markering op dit moment onvoldoende betrouwbaar.

Slapende rekeningen

Slapende rekeningen zijn rekeningen ten aanzien waarvan in de 24 maanden voorafgaand aan de datum van faillissement geen transacties door of namens de rekeninghouder hebben plaatsgevonden. Ook deze rekeningen vallen onder het DGS. De wijziging zorgt ervoor dat een bank deze rekeningen per klant ook daadwerkelijk meeneemt in het samenstellen van het IKB-bestand. Op deze manier sluit de gegarandeerde deposito-omvang in het IKB-bestand beter aan op het totale saldo waarvoor depositohouders onder het DGS beschermd zijn. Bovendien wordt zo een efficiëntere uitkering aan de betreffende depositohouders gewaarborgd. Daarnaast wordt er meteen een markering voor deze rekeningen toegevoegd, die het mogelijk maakt om, conform wetgeving, het toekennen van een vergoeding indien nodig uit te stellen. Deze aanpassingen volgen uit de inzichten opgedaan tijdens de DGS-uitkering voor Amsterdam Trade Bank N.V. (ATB) in 2022.

Tweede wijzigingsronde 2021

De voornaamste wijzigingen betreffen (i) de omgang met bronbelasting door banken in de IKB-rapportage, (ii) verduidelijking van de voorwaarden waaronder DNB het IKB als basis accepteert voor de gegarandeerde deposito's, (iii) aanvullende rapportageverplichtingen over niet-natuurlijke personen en (iv) nieuwe markeringen voor specifieke situaties.

Bronbelasting

Sommige banken hebben bijkantoren in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven over spaarrente. Het is voor banken niet altijd duidelijk of deze af te dragen bronbelasting wel of niet onderdeel uitmaakt van de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente die zij aan DNB moeten rapporteren. De beleidsregel verduidelijkt dat de bronbelasting moet worden afgetrokken van het rentebedrag. Zo wordt voorkomen dat DNB de bronbelasting uitkeert aan depositohouders.

Vaststelling depositobasis

Ten behoeve van premieheffing stelt DNB ieder kwartaal de gegarandeerde deposito's per bank vast. Idealiter gebruikt DNB hiervoor het individueel klantbeeld, de meest precieze berekeningsmethode. De beleidsregel verduidelijkt dat DNB echter kan terugrijpen op de traditionele berekeningsmethode (op basis van aantal rekeningen en bijbehorend saldi, dit leidt meestal tot

een overschatting) indien het bancaire IKB-bestand niet van voldoende kwaliteit is of het bancaire IKB-systeem onvoldoende wordt beheerst. Dit voorkomt dat een bank oneigenlijk profiteert van de voordelen van de IKB-rapportage (in de vorm van lagere premies).

Categorisering niet-natuurlijke personen

De wijziging introduceert een verplichting voor banken om aan te geven waarom sommige niet-natuurlijke personen in de optiek van de bank niet in aanmerking komen voor bescherming door het DGS. Een bank dient aan te geven dat een depositohouder wordt uitgesloten omdat het bijvoorbeeld een overheid of financiële onderneming is. Dit helpt DNB in de uitvoering en de controle van de uitsluitingen door banken, alsmede in het omgaan met mogelijke bezwaren vanuit depositohouders.

Markering voor en omgang met bouwdeposito's

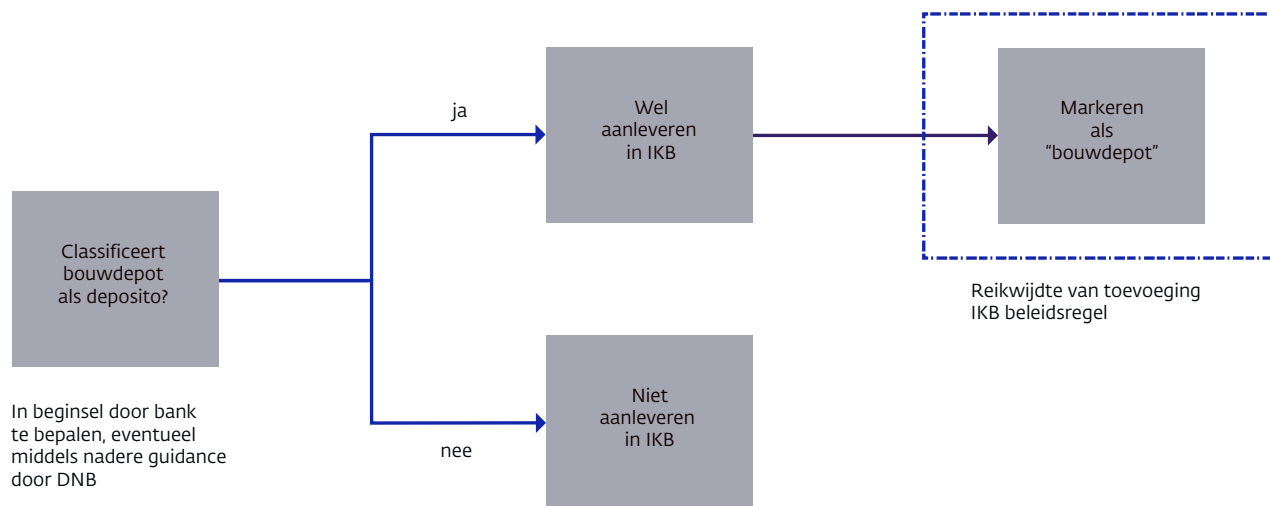
De wijziging introduceert een markering voor bouwdepots. Deze dient ter identificatie van deze rekeningen. Dit kan wenselijk zijn vanwege de mogelijke fiscale consequenties van een directe uitkering van het tegoed op een bouwdepot. De markering maakt gericht beleid mogelijk. Echter is het niet zo dat DNB hiermee van mening is dat alle bouwdepots classificeren als DGS en daarom gerapporteerd moeten worden. In dit geval is de precieze juridische constructie van het bouwdepot bepalend of een

⁵ Zie DGSD (5)(1)(c)

bouwdepot voldoet aan de definitie van een deposito die leidend is voor het DGS. De toevoeging van de markering regelt enkel dat als een bank een bouwdepot opneemt in het IKB, dit bouwdepot als zodanig gemarkeerd moet worden. Figuur 1 geeft een nadere schematisch toelichting van de toevoeging van de markering voor bouwdepots.

Tevens worden bouwdepots niet meegenomen in de berekening van het gegarandeerde bedrag zoals te gebruiken voor de kwartaalpremies voor het Depositogarantiefonds (DGF). Dit sluit aan bij het bijzondere en tijdelijke karakter van bouwdepots en waarborgt voorlopig een gelijk speelveld.

Figuur 3 Reikwijdte markering bouwdepot in individueel klantbeeld

Toevoeging markeringen

De wijziging introduceert om verschillende redenen nog drie andere markeringen:

- Er was nog geen markering voor *deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is*. Deze markering is nodig omdat voor deze groep het beschikbaar stellen van de vergoeding moet gebeuren in overleg met de bewindvoerder.
- De markering voor *lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen* helpt voor het creëren van een nieuw uitkeringsbeleid, zie de wijziging aan de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel.

- De markering voor deposito's waarop een *BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau* van toepassing is, toont richting DNB dat uitkering op dit deposito alleen kan gebeuren in overleg met de kantonrechter (BEM-clausule) of bewindvoerder. Naar aanleiding van de consultatiereacties zijn op verzoek van de sector enkele nadere voorbeelden toegevoegd.

Eerste wijzigingsronde 2019

De voornaamste wijzigingen van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld betreffen een markering voor deposito's aangetrokken op basis van een Europees paspoort voor dienstverlening en de mogelijkheid om ten behoeve van de periodieke rapportages een nauwkeuriger inschatting te maken van het gegarandeerde bedrag op derdenrekeningen.

Deposito's onder Europese paspoort voor dienstverlening

De DGSD zorgt voor een verschil in de wijze waarop uitkering plaatsvindt voor deposito's aangehouden in het buitenland bij bijkantoren enerzijds en deposito's aangetrokken in het buitenland via grensoverschrijdende dienstverlening anderzijds. In het eerste geval verplicht de DGSD dat de uitkering verzorgd wordt door een DGS in de lidstaat waar het bijkantoor gevestigd is ('host DGS') namens het DGS waaronder de bank is beschermd ('home DGS'). In het tweede geval dient het home DGS deze uitkering zelf te verstrekken (zie figuur 3). Informatie over deposito's aangehouden via een Europees paspoort voor dienstverlening is daarom relevant (en verplicht) om maatwerk te leveren in de communicatie met depositohouders.

Inschatting derdenrekeningen voor berekening depositobasis

Een andere wijziging is de introductie van de mogelijkheid voor banken om een nauwkeuriger inschatting te geven van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen die worden aangehouden via derdenrekeningen. Deze inschatting wordt onder andere gebruikt voor de berekening van de kwartaalbijdragen aan het depositogarantiefonds. Banken kunnen kiezen uit vier verschillende methoden en maken hierin hun eigen afweging. Het hanteren van een nauwkeuriger berekeningsmethode kan leiden tot een lagere omvang van de gegarandeerde deposito's en daarmee voor banken een lagere kwartaalpremie.

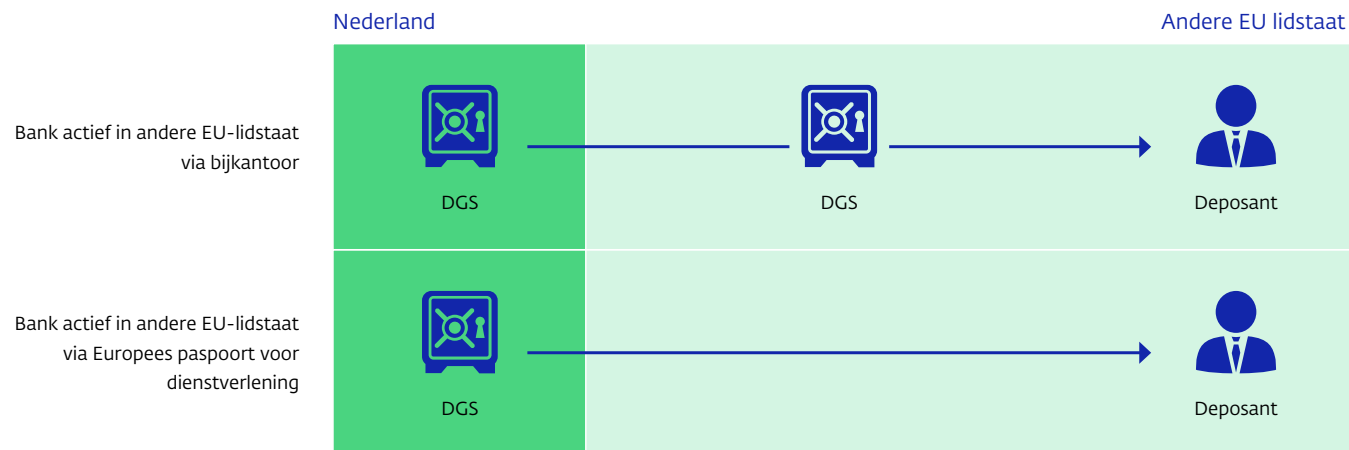
De wijziging van de beleidsregel Individueel Klantbeeld bevat verder enkele kleinere wijzigingen die betrekking hebben op (i) het gebruik van voornamen van depositohouders (ii) de te hanteren wisselkoers voor deposito's in vreemde valuta, (iii) de betekenis van de markering van verpande deposito's en (iv) een correctie van verwijzingsfouten.

Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

Derde wijzigingsronde 2022

De wijzigingen in de beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering betreffen (i) het laten vervallen van de mogelijkheid om gebruik te maken van de administratie van de curator als bedoeld in artikel 1:383 van het Burgerlijk Wetboek om derden te identificeren, (ii) de

Figuur 4 Uitkeringsproces voor bijkantoren en Europees paspoort

introductie van een bepaling inzake de behandeling van rekeningen van overleden rekeninghouders en (iii) de introductie van een specificatie van de definitie van een werkdag.

Kwalificatie derdenrekening

De verwijzing naar de curator als bedoeld in artikel 1:383 BW komt te vervallen, omdat is gebleken dat deze curator geen derdenrekeningen aanhoudt.

Overleden rekeninghouders

De uitkeringscasus voor ATB heeft laten zien dat er behoefte is aan duidelijkheid rondom de DGS-vergoeding indien een

depositohouder is overleden. DNB bepaalt op basis van het erfrecht en relevante jurisprudentie aan wie de vergoeding uit hoofde van het DGS dient te worden toegekend en op welke wijze deze vergoeding zal worden betaald. Met de wijziging wordt in beleidsregel opgenomen hoe DNB vergoedingen toekent als er een deposito op naam staat van een overleden depositohouder.

Definiëring werkdag

De DGSD beschrijft dat deposito's binnen de wettelijke termijn van 10 werkdagen (7 werkdagen vanaf 2024) beschikbaar moeten worden gesteld aan depositohouders. In deze wijzigingsronde specificeert DNB de definitie van werkdag als alle dagen van

maandag tot en met vrijdag die niet zijn aangemerkt als feestdag conform de cao van DNB. Met deze precisering geeft DNB duidelijkheid richting depositohouders over de uitkeringstermijn.

Tweede wijzigingsronde 2021

De voornaamste wijzigingen betreffen (i) de ondersteuning van een alternatieve uitkeringsmogelijkheid voor lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen, (ii) een precisering van de definitie van 'overheid' en (iii) een verduidelijking wanneer deposito's van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid worden uitgesloten van het DGS.

Alternatieve uitkeringsaanpak voor fiscale spaarrekeningen

Op grond van belastingwetgeving betalen depositohouders pas belasting over lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen wanneer deze tot uitkering komen. Het is dan ook de bedoeling dat een depositohouder geen toegang heeft tot het opgebouwde kapitaal zolang de uitkeringsfase nog niet is aangevangen. Een bankfaillissement kan deze fiscale constructie doorkruisen. Als een depositohouder vanuit het DGS een uitkering zou ontvangen op een fiscale spaarrekening bestaat het risico dat dit een acute belastingplicht tot meer dan 70% veroorzaken (reguliere inkomstenbelasting plus 20% boeterente). De wetgeving op het gebied van dit soort fiscale spaarproducten heeft geen rekening gehouden met de mogelijkheid van bankfalen.

De aanvullende bepaling stelt voor om bij fiscale spaarrekeningen in het belang van depositohouders af te wijken van de DGSD en niet automatisch via het webportaal tot uitkering over te gaan. Tegelijkertijd heeft de depositohouder wel recht op de uitkering. Wanneer hier om wordt verzocht, zal DNB de depositohouder eerst mondeling informeren over de mogelijke gevolgen van uitkering. Aanvullend creëert de beleidsregel een aanknopingspunt om een fiscaal neutrale uitkering mogelijk te maken door gebruik te maken van het bestaande overdrachtsregime dat door de NVB en het VvV is opgesteld (Protocol Stroomlijning Kapitaaloverdracht). Hiervoor is wel medewerking nodig van banken die het spaargeld op nieuwe fiscale rekeningen willen ontvangen. De toevoeging aan de beleidsregel biedt een aanknopingspunt om dit verder met de sector uit te werken.⁶

In de consultatiereacties onderschrijven banken het voorgestelde beleid, al wordt gewezen op de operationele complexiteit om het Protocol Stroomlijning Kapitaaloverdracht hiervoor in te zetten.

Definitie van overheid

Deposito's van overheden worden niet beschermd door het DGS. In de praktijk lopen banken (en DNB) vaak tegen de vraag aan of een entiteit classificeert als 'overheid' of niet. De toevoeging aan de beleidsregel biedt helderheid en sluit aan bij de nota van toelichting van de wijziging van het Bbpm in 2015 waarin expliciet

is benoemd dat alleen "pure" overheden zijn uitgesloten van het DGS. In Nederland gaat het dan om (i) de Staat, (ii) provincies, (iii) gemeenten, (iv) waterschappen en (v) de openbare lichamen BES. Dit geeft ook een handvat om de interpretatie naar analogie toe te passen op buitenlandse en supranationale overheden. De beleidsregel verduidelijkt verder dat overheidsorganisaties met een publiekrechtelijke grondslag die géén direct en integraal onderdeel uitmaken van deze overheden wel worden beschermd door het DGS. Ditzelfde geldt voor privaatrechtelijke organisaties in publiek eigendom.⁷

In de consultatiereacties vragen banken om nadere voorbeelden die kunnen helpen ter bepaling van de reikwijdte van de definitie van overheid. Een dergelijk voorbeeld is toegevoegd in de definitieve versie.

Uitsluiten van bepaalde niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid

Een complexiteit in de DGS-regelgeving betreft die situaties waar niet-natuurlijk personen zonder rechtspersoonlijkheid (NNPZR's) een onderneming vormen die behoren tot een categorie die is uitgesloten van DGS-bescherming. Hier komen twee aspecten samen: enerzijds wordt de vergoeding voor een NNPZR's toegerekend aan de onderliggende vennoten, partners of leden van de NNPZR (en op individuele basis zijn deze mogelijk wel

⁶ Op de langere termijn is het vergroten van de mogelijkheid van overdracht van deposito's in faillissement met behulp van DGS-gelden een meer complete oplossing voor dit uitkeringsvraagstuk dat speelt voor alle banken actief in de markt voor fiscale spaarproducten.

⁷ Voorbeeld: In 1932 is bij wet TNO opgericht. Dit is een publiekrechtelijke organisatie die geen direct en integraal onderdeel uitmaakt van de Staat of andere Nederlandse overheden. Een deposito van TNO wordt dus beschermd door het DGS.

beschermd door het DGS). Anderzijds zijn de deposito's van bepaalde ondernemingen uitgesloten. De toevoeging aan de beleidsregel verduidelijkt dat wanneer een NNPZR bijvoorbeeld een financiële onderneming is, DNB voor dit deposito geen vergoeding beschikbaar stelt aan de onderliggende vennoten, partners of leden.⁸

Naar aanleiding van de consultatiereacties is een verdere verduidelijking toegevoegd dat deze behandeling ook van toepassing is als de NNPZR een derde-gerechtigde is.

Eerste wijzigingsronde 2019

De beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS is aangevuld met een aantal nieuwe artikelen. De voornaamste aanvullingen aan de beleidsregel betreffen de omgang met tijdelijk hoge deposito's, gestructureerde deposito's en uitkering aan klanten die in meerdere landen deposito's aanhouden.

Tijdelijk hoge deposito's

Bij de aan- of verkoop van een eigen woning biedt het DGS gedurende drie maanden aanvullende bescherming tot een bedrag van maximaal EUR 500.000. De totale bescherming onder het DGS is op dat moment dus maximaal EUR 600.000, afhankelijk van de hoogte van de storting van het deposito behorende bij de eigenwoningtransactie (zie figuur 2). Omdat tijdelijk hoge

Figuur 5 Werking aanvullende bescherming tijdelijk hoge deposito's

Maximale bescherming per deposithouder per bank

deposito's niet uit de administratie van een bank afgeleid kunnen worden, is het aan de deposithouder om DNB bij uitvoering van het DGS te melden dat sprake is van een tijdelijk hoog deposito. De vastgestelde toevoeging aan de beleidsregel regelt dit proces alsmede de wijze waarop de hoogte van het tijdelijk hoog deposito door DNB wordt berekend.

Gestructureerde deposito's

Een andere toevoeging aan de beleidsregel betreft gestructureerde deposito's. MIFID II definieert gestructureerde deposito's als een bijzondere vorm van deposito's die tevens in aanmerking komen voor het DGS. Het verschil met reguliere deposito's is dat de te vergoeden rente bij gestructureerde deposito's niet wordt bepaald aan de hand van een rentevoet, maar afhankelijk is van externe (markt)factoren zoals bijvoorbeeld

⁸ Parallel zet DNB in op het benutten van een lidstaattoptie in de DGSD waarmee vennootschappen, partnerschappen en andere samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid ten behoeve van het DGS als één persoon gezien kunnen worden. Dit zou deze problematiek structureel oplossen.

de stand van indices. De beleidsregel verduidelijkt dat ten aanzien van de rentevergoeding sprake is van een beleggingsrisico waardoor de “opgebouwde” rentevergoeding – in tegenstelling tot reguliere deposito’s – niet tot het gegarandeerde bedrag gerekend kan worden.

Rekeningen bij meerdere bijkantoren van dezelfde bank

Een andere complexiteit betreft depositohouders die bij meerdere bijkantoren een deposito aanhouden. In beginsel worden deposito’s aangehouden bij bijkantoren uitgekeerd door het host-DGS namens het home-DGS. DNB introduceert in de vastgestelde wijziging van de beleidsregel een uitzondering op dit principe: indien een depositohouder in meerdere landen deposito’s aanhoudt is het te complex (en daarmee te risicovol) om de uitkering via meerdere DGS autoriteiten te laten verlopen. In dergelijke situaties zal DNB daarom zelf uitkeren.

Daarnaast bevat de vastgestelde wijziging van de beleidsregel enkele aanvullingen die betrekking hebben op (i) de positie van complexe rekeningen binnen de rangorde van in aanmerking komende deposito’s, (ii) de wisselkoers die DNB kan hanteren voor deposito’s aangehouden in valuta waarvan de ECB geen koersen publiceert, en (iii) de omgang met negatieve saldi.

Wijziging van de Regeling Staten

Derde wijzigingsronde 2022

De Regeling Staten is niet gewijzigd in deze wijzigingsronde.

Tweede wijzigingsronde 2021

Medio 2021 is een wijziging van de Regeling Staten gepubliceerd⁹. Deze wijziging had als doel om de indieningstermijnen te verkorten van zes naar vier weken. Daarnaast werd inzicht gegeven in het onderscheid tussen deposito’s van corporates (grootzakelijke ondernemingen) en overige organisaties. Verder is de rapportage voor het verrichten van grensoverschrijdende diensten toegevoegd aan de Regeling Staten.

Eerste wijzigingsronde 2019

Het verschil in definitie van deposito’s tussen FINREP en de DGSD heeft geleid tot een kleine aanpassing in de Regeling Staten. Daarnaast is de toelichting bij de tabellen conform artikel 4 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld aangepast.

⁹ DNB heeft op 28 juni 2021 een nieuwe wijziging van de Regeling Staten vastgesteld. Deze wijziging is eind juni 2021 op de DNB website gepubliceerd en in augustus 2021 in de Staatscourant. Deze wijziging is apart van de tweede wijzigingsronde van de twee Beleidsregels doorgevoerd, maar in 2021 in dit document geïntegreerd.

3 Beleidsregel Individueel Klantbeeld

- Zie ook [publicatie in de Staatscourant](#)
- Zie ook [de geconsolideerde publicatie in de Wettenbank](#)

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. van 10 juli 2017 houdende regels met betrekking tot het samenstellen door banken van individuele klantbeelden ten behoeve van het depositogarantiestelsel en het afwikkelinstrumentarium (Beleidsregel Individueel Klantbeeld).

De Nederlandsche Bank N.V.;

Gelet op artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel d van de Wet op het financieel toezicht en artikel 26a van het Besluit prudentiële regels Wft;

Gelet op artikel 3:261 van de Wet op het financieel toezicht en artikel 29.05, derde tot en met vijfde lid, artikel 29.06, eerste lid, artikel 29.07, vierde lid en artikel 29.16, eerste lid van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;

Gelet op artikel 212ra van de Faillissementswet;

Na consultatie van de betrokken representatieve organisaties en het bredere publiek;

Besluit:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 [toelichting](#) →

De begrippen in deze beleidsregel hebben dezelfde betekenis als in de Wet op het financieel toezicht en de daarop gebaseerde lagere regelgeving, tenzij deze begrippen uitdrukkelijk anders worden gedefinieerd in deze beleidsregel.

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

- DNB: De Nederlandsche Bank N.V.;
- Wft: Wet op het financieel toezicht;
- Bpr: Besluit prudentiële regels Wft;
- Bbpm: Besluit Bijzondere prudentiële maatregelen beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;
- Depositogarantiestelsel: als bedoeld in artikel 3:259, tweede lid van de Wft;
- Bank: een onderneming waarvan de aangehouden deposito's worden gegarandeerd door het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 29.01 van het Bbpm;
- In aanmerking komend deposito: een deposito dat valt onder de werking van het depositogarantiestelsel;
- In aanmerking komende depositohouder: een depositohouder die niet op grond van artikel 29.01, tweede lid, sub a van het Bbpm is uitgesloten;
- Gegarandeerd deposito: als bedoeld in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm
- Depositohouder: de houder, of in het geval van een gezamenlijke rekening als bedoeld in artikel 29.02, tweede lid van het Bbpm, elk van de houders van een deposito, waaronder ook een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid van het Bbpm wordt begrepen;
- Vertegenwoordiger: een persoon die bevoegd is om namens de depositohouder de handeling te verrichten bedoeld in artikel 29.07, eerste lid van het Bbpm;
- Individueel klantbeeld: een overzicht van alle deposito's van een depositohouder bij een bank waarin alle gegevens conform het datamodel als bedoeld in artikel 2 zijn opgenomen;
- IKB: individueel klantbeeld;
- IKB-bestand: een gegevensverzameling die voldoet aan de in artikel 2 beschreven opbouw, teneinde een overzicht te bieden van alle individuele klantbeelden van een bank;
- IKB-systeem: het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank het IKB-bestand kan samenstellen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen kan berekenen en eventuele handelingen kan verrichten ten behoeve van de afwikkelingstaak, op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn;
- Kleine, middelgrote en micro-ondernemingen: als bedoeld in artikel 212g, eerste lid, onderdeel n, van de Faillissementswet;
- ISAE 3402: international standard on assurance engagements 3402, assurance reports on controls at a service organization.

Hoofdstuk 2 Inrichting individueel klantbeeld

Afdeling 2.1 Aanlevering en samenstelling

IKB-bestand

Artikel 2 [toelichting](#) →

1. Een bank stelt een IKB-bestand samen, dat alle gegevens bevat die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel, conform een door DNB voorgeschreven datamodel, en dat op een zodanige wijze is vormgegeven dat depositogegevens gekoppeld zijn aan de gegevens van depositohouders en eventuele vertegenwoordigers.
2. Het IKB-bestand bevat voor alle depositohouders ten minste de volgende gegevens:
 - a. Een unieke identificerende sleutel voor elke depositohouder;
 - b. Markeringen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel a;
 - c. Markeringen als bedoeld in artikel 6, tweede en derde lid;
 - d. Klantcategorie als bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdeel a
 - e. Bij natuurlijke personen:
 1. De voorletters en voornamen zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs, de achternaam zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs en de geboortedatum;
 2. De adresgegevens inclusief het land;
 3. Het nationale identificatienummer of het fiscale identificatienummer en land van uitgifte, indien natuurlijke personen hierover beschikken en het is toegestaan dit nummer te gebruiken in het kader van het voeren van een administratie ten behoeve van de uitvoering van het Nederlandse depositogarantiestelsel;
3. Het IKB-bestand bevat voor alle vertegenwoordigers ten minste de volgende gegevens:
 - a. Een unieke identificerende sleutel voor elke vertegenwoordiger;
 - b. De voorletters en voornamen zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs, de achternaam zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs en de geboortedatum;
 - c. De adresgegevens inclusief het land;
 - d. Het nationale identificatienummer of het fiscale identificatienummer en land van uitgifte, indien natuurlijke personen hierover beschikken en het is toegestaan dit nummer te gebruiken in het kader van het voeren van een administratie ten behoeve van de uitvoering van het Nederlandse depositogarantiestelsel;
4. De levensstatus;
- f. Bij niet-natuurlijke personen:
 1. De geregistreeerde naam;
 2. De geregistreeerde plaats inclusief het land;
 3. De adresgegevens inclusief het land;
 4. Indien geregistreeerd in Nederland het KvK-nummer of het RSIN;
 5. Indien geregistreeerd in het buitenland het fiscale identificatienummer of het KvK-nummer en land van uitgifte;
 6. Indicatie of het een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid of zonder rechtspersoonlijkheid betreft;
4. Het IKB-bestand bevat voor alle deposito's ten minste de volgende gegevens:
 - a. Een unieke identificerende sleutel voor elk deposito;
 - b. Markeringen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel a;
 - c. Het rekeningnummer zoals dat bij de depositohouder bekend is;
 - d. De tenaamstelling die voor het deposito is vastgelegd;
 - e. Een productnaam of -omschrijving van het deposito zoals bij de depositohouder bekend;
 - f. Een categorisering van het soort deposito als bedoeld in artikel 5, tweede lid;
 - g. Markeringen als bedoeld in artikel 5, derde lid;
 - h. Markeringen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b tot en met l;
 - i. Markeringen als bedoeld in artikel 6, vierde lid;
 - j. De valuta waarin het deposito wordt aangehouden;
 - k. Het saldo van het deposito;
 - l. Het aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rentebedrag op het deposito;
 - m. Het land waarin het deposito wordt aangehouden;

- n. Het aantal depositohouders van het deposito en bij meer dan één depositohouder per depositohouder het percentage van de aanspraak wanneer deze niet evenredig is;
- o. Indien dat het geval is, het feit dat het deposito vanuit een andere lidstaat wordt aangehouden zonder dat in die lidstaat bijkantoren gevestigd zijn, alsmede de betreffende lidstaat en de taal die door de depositohouder bij de opening van de rekening is gekozen.
5. Indien een IKB-bestand voor een betreffende depositohouder de gegevens bedoeld in het tweede lid van dit artikel, onderdeel e, sub 3, bevat, geldt in afwijking van het tweede lid van dit artikel, onderdeel e, sub 1, dat voor wat betreft de aldaar genoemde gegevens kan worden volstaan met ten minste de voorletters of de voornamen zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs, naast de achternaam zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs en de geboortedatum.
6. Indien een IKB-bestand voor een betreffende vertegenwoordiger de gegevens bedoeld in het derde lid van dit artikel, onderdeel d, bevat, geldt in afwijking van het derde lid van dit artikel, onderdeel b, dat voor wat betreft de aldaar genoemde gegevens kan worden volstaan met ten minste de voorletters of de voornamen zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs, naast de achternaam zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs en de geboortedatum.”

Artikel 3 [toelichting →](#)

Bij het samenstellen van het IKB-bestand, als vastgelegd in artikel 2, neemt een bank het volgende in acht:

1. Een bank waarborgt dat de gerapporteerde saldi van alle deposito's geen uitgaande betalingen bevatten die op het moment van het genereren van het individueel klantbeeld reeds zijn gedebiteerd van een depositotegoed, ongeacht de daadwerkelijke verwerking van de betaling door de bank zelf;
2. Een bank waarborgt dat binnen de termijn als bedoeld in artikel 9, eerste lid, de gerapporteerde saldi van alle deposito's zo veel mogelijk de inkomende betalingen bevatten die voortvloeien uit artikel 212b van de Faillissementswet en samenhangen met de deelname van een bank aan een systeem als bedoeld in artikel 212a, onderdeel b van de Faillissementswet;
3. Een bank brengt bij het opstellen van het individueel klantbeeld geen markering aan van de aanvullende garantie tot een bedrag van EUR 500.000 per depositohouder gedurende drie maanden na storting van een deposito voor zover dat deposito direct verband houdt met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning, in de zin van artikel 29.02 van het Bbpm;
4. Een bank houdt bij het opstellen van het individueel klantbeeld geen rekening met deposito's, aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen die in aanmerking komende deposito's zouden zijn indien zij niet waren aangehouden bij een bijkantoor in een staat die geen lidstaat is als volgt uit artikel 29.01, eerste lid, sub a van het Bbpm;

5. Voor deposito's aangehouden bij bijkantoren in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven, houdt een bank, bij het bepalen van het te rapporteren aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rentebedrag, rekening met de in te houden bronbelasting en rapporteert deze niet;
6. Een bank waarborgt dat alle slapende rekeningen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel I per depositohouder in het IKB-bestand zijn opgenomen.

Afdeling 2.2 Berekening in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen**Artikel 4** [toelichting →](#)

1. In aanvulling op het IKB-bestand is een bank in staat zowel het in aanmerking komende bedrag als het gegarandeerde bedrag in euro's van elke depositohouder te berekenen.
2. Bij het berekenen van de gegevens zoals gevraagd in het eerste lid, neemt een bank het volgende in acht:
 - a. Het volledige bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in artikel 5, derde lid, artikel 6, eerste lid, onderdeel b tot en met k en artikel 6, vierde lid, wordt beschouwd als niet-gegarandeerd bedrag;
 - b. Depositohouders die zijn overleden blijkend uit artikel 2, tweede lid, onderdeel e, sub 4, en depositohouders als bedoeld in artikel 6, tweede en derde lid, worden beschouwd als niet in aanmerking komende depositohouders.

3. In afwijking van het tweede lid, neemt een bank bij de berekening van de gegevens ter bepaling van de depositobasis als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid van het Bbpm het volgende in acht:
 - a. Een inschatting van het bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in artikel 5, derde lid, gebaseerd op een door de bank gekozen wijze als bedoeld in artikel 4, derde lid, onderdeel e, en deposito's als bedoeld in artikel 6, vierde lid, wordt beschouwd als gegarandeerd bedrag;
 - b. Deposito's als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel b tot en met f, onderdeel h tot en met j en onderdeel l worden beschouwd als in aanmerking komende deposito's, met inachtneming van het maximum gegarandeerde bedrag per depositohouder.
 - c. Depositohouders die zijn overleden blijktend uit artikel 2, tweede lid, onderdeel e, sub 4, en depositohouders als bedoeld in artikel 6, tweede en derde lid, worden beschouwd als in aanmerking komende depositohouders;
 - d. Het volledige bedrag aan deposito's geadmineistreerd als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel g, wordt beschouwd als niet-gegarandeerd bedrag;
 - e. Bij de inschatting van het bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, kiest een bank uit een van de vier volgende berekeningswijzen:
 - i. Het volledige bedrag aan deposito's gemarkeerd als bedoeld in artikel 5, derde lid;
 - ii. Het aantal derden als bedoeld in artikel 5, derde lid, vermenigvuldigd met het maximale gegarandeerde bedrag als bedoeld in artikel 29.02, eerste lid van het Bbpm;
 - iii. De som van het gegarandeerde bedrag van iedere derde afzonderlijk van het deposito als bedoeld in artikel 5, derde lid, rekening houdend met het maximaal gegarandeerde bedrag als bedoeld in artikel 29.02, eerste lid van het Bbpm, waarbij niet wordt vereist dat rekening wordt gehouden met andere rekeningen die de derden bij de bank aanhouden.
 - iv. Het verwerken van het in aanmerking komende bedrag van iedere derde afzonderlijk van het deposito als bedoeld in artikel 5, derde lid, in de gegarandeerde deposito's, rekening houdend met het maximaal gegarandeerde bedrag als bedoeld in artikel 29.02, eerste lid van het Bbpm.
 - f. Een bank is in staat per derdenrekening aan te tonen welke methode zoals bedoeld in onderdeel e is gehanteerd bij de berekening van het bedrag zoals bedoeld in het eerste lid.
 - g. Deposito's als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel k, worden beschouwd als niet in aanmerking komende deposito's.
4. Bij het vaststellen van de depositobasis als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid van het Bbpm, maakt DNB gebruik van één van de volgende berekeningswijzen:
 - a. In beginsel gebruikt DNB de depositobasis die volgt uit de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositohouder, zoals blijktend uit het individueel klantbeeld conform de berekeningswijze zoals vastgelegd in het derde lid en zoals door de bank gerapporteerd conform artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr.
 - b. Indien de beoordeling van de kwaliteit van de aangeleverde IKB-bestanden en/of de beheersing van het IKB-systeem, zoals opgenomen in artikel 15, hiertoe aanleiding geeft, gebruikt DNB, in afwijking van onderdeel a, de depositobasis die volgt uit de schatting van de totale omvang van de gegarandeerde deposito's op basis van aantallen deposito's en saldi zoals door de bank gerapporteerd conform artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr, zonder rekening te houden met depositohouders die meer dan één rekening hebben.
 - c. Wanneer onderdeel b van toepassing is, onder de voorwaarde dat de beoordeling van de kwaliteit van de rapportage van het aantal klanten in het IKB-bestand daaraan niet in de weg staat, hanteert DNB een plafond op de berekeningswijze in onderdeel b, waarbij de depositobasis is gemaximeerd op het aantal klanten vermenigvuldigd met 100.000 euro.
5. Een bank kan bij de berekening van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen, als bedoeld in het eerste lid, gebruik maken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.

Afdeling 2.3 Identificatie deposito's en depositohouders

Artikel 5 [toelichting](#) →

1. Een bank identificeert en administreert de kenmerken op grond waarvan een depositohouder kan worden geïdentificeerd zodanig dat de identiteit van een depositohouder met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld.
2. Een bank administreert voor elk deposito de bijbehorende productcategorie conform de opties binnen een door DNB voorgeschreven datamodel en aan de hand van door DNB vastgestelde definities waarin is bepaald hoe de productcategorieën zich verhouden tot de rangorde van in aanmerking komende deposito's als bedoeld in artikel 3.1 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel.
3. Een bank administreert voor elk deposito of het ten behoeve van derden wordt aangehouden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift.
4. Een bank administreert voor elke niet-natuurlijk persoon de bijbehorende bedrijfscategorie conform de in een door DNB voorgeschreven datamodel gegeven opties en aan de hand van door DNB vastgestelde definities.

Artikel 6 [toelichting](#) →

1. Een bank markeert de hierna genoemde groepen van deposito's en depositohouders op een dusdanige manier dat deze onmiddellijk te identificeren zijn:

- a. In aanmerking komende deposito's en depositohouders;
- b. Deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- c. Deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- d. Deposito's die zijn verpand aan een derde partij en waarbij uitsluitend de pandhouder inningsbevoegd is;
- e. Deposito's waar beslag op is gelegd;
- f. Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel';
- g. Bankspaardeposito's eigen woning als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm.
- h. Deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is;
- i. Lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964;
- j. Deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
- k. Bouwdepots;
- l. Deposito's die volgens de administratie van de bank als 'slapend' kwalificeren en met betrekking waartoe in de

voorafgaande 24 maanden geen transactie door of namens de depositohouder heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito.

2. Een bank markeert depositohouders waarvan de identiteit niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld als bedoeld in artikel 5, eerste lid.
3. Een bank markeert depositohouders waarvan de markeringen, als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet met een hoge mate van betrouwbaarheid zijn aan te brengen.
4. Een bank markeert deposito's waarvan de markeringen, als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet met een hoge mate van betrouwbaarheid zijn aan te brengen.

Hoofdstuk 3 Afwikkeling banken

Artikel 7 [toelichting](#) →

1. Voor het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan levert een bank onder meer een gedetailleerde omschrijving aan van de samenstelling van de deposito's die bij deze bank worden aangehouden.
2. Ten behoeve van de gedetailleerde omschrijving als bedoeld in het eerste lid:
 - a. Markeert een bank, in aanvulling op artikel 6, eerste lid, in aanmerking komende deposito's welke worden aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen op een dusdanige manier dat deze onmiddellijk te identificeren zijn;
 - b. Is een bank in staat een overzicht samen te stellen van deposito's als bedoeld in artikel 3, vierde lid.

Artikel 8 [toelichting →](#)

1. Indien het op die bank betrekking hebbende afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, beschikt een bank over procedures en maatregelen om:
 - a. Een gedeelte van een in aanmerking komend deposito af te scheiden op een separate rekening;
 - b. Deposito's te kunnen bevriezen:
 1. Die worden aangehouden door niet in aanmerking komende depositohouders of van wie de depositohouder is overleden blijkend uit artikel 2, tweede lid, onderdeel e, sub 4, of een markering heeft als bedoeld in artikel 6, tweede lid of derde lid;
 2. Die een markering hebben als bedoeld in artikel 5, derde lid of artikel 6, eerste lid, onderdeel b tot en met k of vierde lid.
2. Een bank rondt de handelingen als bedoeld in het eerste lid af voor middernacht aan het eind van de werkdag volgend op de bekendmaking dat een afwikkelingsmaatregel is genomen.

Hoofdstuk 4 Gegevensaanlevering

Artikel 9 [toelichting →](#)

1. Een bank voorziet DNB van het IKB-bestand binnen drie werkdagen nadat:
 - a. DNB heeft besloten tot toepassing van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 3:26o, eerste lid van de Wft;
 - b. DNB hiertoe een specifiek verzoek heeft gedaan.

2. Op verzoek van DNB levert een bank DNB de in artikel 4, eerste lid en artikel 7 genoemde gegevens binnen drie werkdagen aan.
3. Een bank mag het overzicht als bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdeel b, separaat aanleveren van het IKB-bestand.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid, kan DNB een ruimere aanlevertermijn dan drie werkdagen vaststellen bij een verzoek conform artikel 26a van het Bpr.
5. Een bank stelt DNB onmiddellijk op de hoogte indien zij de gegevens uit de in het eerste lid genoemde IKB-bestand na aanlevering wenst aan te vullen of te corrigeren.
6. De aanlevering van het IKB-bestand als bedoeld in het eerste lid, gebeurt op de door DNB voorgeschreven wijze in een door DNB voorgeschreven bestandsformaat.

Hoofdstuk 5 Waarborging gegevenskwaliteit

Afdeling 5.1 Beheersmaatregelen van een bank

Artikel 10 [toelichting →](#)

1. Het IKB-systeem van een bank waarborgt de juistheid en volledigheid van de volgende gegevens op een zodanige manier dat DNB met een hoge betrouwbaarheid tot een uitkering aan depositohouders zou kunnen overgaan:

- a. De gegevens als bedoeld in artikel 2, met inachtneming van de uitgangspunten bedoeld in artikel 3 en de termijnen bedoeld in artikel 9;
 - b. De administratie als bedoeld in artikel 5;
 - c. De markeringen als bedoeld in artikel 6.
2. Het IKB-systeem van een bank waarborgt een betrouwbare berekening en aanlevering van de bedragen als bedoeld in artikel 4.
 3. Een bank waarborgt dat de gegevens in het IKB-bestand als bedoeld in artikel 2, de bedragen als bedoeld in artikel 4, eerste lid, en de berekening van de depositobasis als bedoeld in artikel 4, derde lid aansluiten op de rapportages aan de toezichthoudende autoriteit die gebaseerd zijn op uitvoeringsverordening (EU) 680/2014.

Artikel 11 [toelichting →](#)

1. Een bank beschikt ten minste over de volgende beheersmaatregelen:
 - a. Procedures waarmee naleving van de voorschriften uit deze beleidsregel onderdeel wordt van de reguliere bedrijfsvoering binnen alle betrokken bedrijfsonderdelen, daarbij inbegrepen de interne accountantsdienst;
 - b. Documentatie waarin het geheel aan procedures en maatregelen is beschreven die samenhangen met de vereisten uit deze beleidsregel;
 - c. Een zodanige vastlegging van de uitvoering van een proces van totstandkoming van de in artikel 2, 4 en 7 bedoelde

- gegevens, die het mogelijk maakt de procedures en de werking van de beheersmaatregelen achteraf te beoordelen;
- d. Jaarlijkse oordeelsvorming ten aanzien van de naleving van de voorschriften uit deze beleidsregel door de interne accountantsdienst binnen een bank.
 2. Het rapport van de interne accountantsdienst met de jaarlijkse oordeelsvorming wordt gedeeld met DNB.
 3. Een bank vergezelt het rapport als bedoeld in het tweede lid, van een document waarin een beschrijving wordt gegeven van voorzienbare materiële toekomstige wijzigingen aan het IKB-systeem.

Afdeling 5.2 Toezicht

Artikel 12 [toelichting](#) →

1. Om over het verslagjaar een oordeel te vormen over de mate waarin de voorschriften uit deze beleidsregel worden nageleefd, geeft een bank jaarlijks een opdracht aan een externe accountant, gebaseerd op ISAE 3402, waarbij niet alleen opzet en bestaan, maar ook de werking onderdeel van toetsing is (type 2).
2. Indien DNB tussentijds verzoekt om een oordeelsvorming door een externe accountant, geeft een bank binnen de kortst mogelijke termijn opdracht tot oordeelsvorming op basis van ISAE 3402.
3. Het rapport dat een externe accountant opstelt naar aanleiding van de opdracht als bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk binnen vijf maanden na afloop van het verslagjaar gedeeld met DNB.

Artikel 13 [toelichting](#) →

1. Een bank informeert DNB indien zij voornemens is materiële wijzigingen in het IKB-systeem door te voeren en notificeert DNB binnen drie maanden nadat materiële wijzigingen in het IKB-systeem zijn doorgevoerd.
2. De notificatie als bedoeld in het eerste lid, wordt vergezeld van een door een bank afgegeven verklaring dat het IKB-systeem in lijn is met deze beleidsregel.

Artikel 14 [toelichting](#) →

1. Indien een bank tot het DGS toetreedt na inwerkingtreding van deze beleidsregel, verstrekt een bank aan DNB:
 - a. Het IKB-bestand als bedoeld in artikel 2, binnen zes maanden na toetreding;
 - b. Een rapport van de interne accountantsdienst als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel d, zo snel mogelijk na afloop van het eerste verslagjaar;
 - c. Een rapport als bedoeld in artikel 12, eerste lid, binnen vijf maanden na afloop van het eerste verslagjaar;
 - d. De opdracht voor de toetsing over het eerste verslagjaar, gebaseerd op ISAE 3402 type 1.
2. De bepalingen in het eerste lid zijn overeenkomstig van toepassing bij fusies of overnames.

Artikel 15 [toelichting](#) →

1. DNB beoordeelt de kwaliteit van het aangeleverde IKB-bestand en de beheersing van het IKB-systeem.
2. Indien de beoordeling hiertoe aanleiding geeft, kan DNB een aanwijzing geven aan de bank om maatregelen door te voeren ter verbetering van de kwaliteit of beheersing.
3. Voor de beoordeling van het IKB-bestand kan DNB op elk moment een verzoek doen als bedoeld in artikel 9, waarbij het IKB-bestand alle individuele klantbeelden bevat op basis van actuele gegevens van de bank.
4. Voor de beoordeling van de beheersing van het IKB-systeem maakt DNB gebruik van de periodieke oordeelsvorming door de interne accountantsdienst van een bank als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel d, en het rapport van de externe accountant als bedoeld in artikel 12, eerste lid.

Hoofdstuk 6 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na publicatie daarvan in de Staatscourant.

Artikel 17

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017.

De beleidsregel zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

Toelichting

Algemeen

Het depositogarantiestelsel (DGS) beschermt depositohouders en draagt daarmee bij aan de stabiliteit van het bankwezen. Wanneer een bank in betalingsonmacht verkeert, garandeert het DGS tot EUR 100.000 per depositohouder per bank. Naar aanleiding van de financiële crisis is het DGS op meerdere fronten versterkt om de financiële stabiliteit verder te bevorderen. De herziening van de Europese richtlijn voor depositogarantiestelsels (2014/49/EU, ook bekend als Deposit Guarantee Scheme Directive, DGSD) speelt hierbij een belangrijke rol door op veel vlakken maximum harmonisatie tussen depositogarantiestelsels na te streven. De DGSD is in Nederland geïmplementeerd in de Wet op het financieel toezicht (Wft), het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (Bbpm), en het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr).

Een belangrijk onderdeel van de hervorming van het DGS is het verkorten van de termijn waarbinnen vergoedingen toegekend en beschikbaar gemaakt worden voor uitkering. Het verkorten van de uitkeringstermijn draagt bij aan de stabiliteit van het bankwezen aangezien een depositohouder de zekerheid krijgt na bankfalen weer snel over zijn tegoed te kunnen beschikken. Om deze reden is afgesproken dat bovengenoemde termijn wordt teruggebracht naar zeven werkdagen.

De DGSD erkent dat in veel lidstaten de procedures ontbreken die vereist zijn voor een kortere terugbetalingstermijn. Lidstaten zijn daarom in de gelegenheid gesteld gedurende een overgangperiode de termijn stapsgewijs terug te brengen tot zeven werkdagen. Bij de omzetting van de DGSD in nationale regelgeving is gebruikgemaakt van deze mogelijkheid. Het Bbpm schrijft voor dat de termijn per 1 januari 2019 verkort moet zijn tot vijftien werkdagen, per 1 januari 2021 tot tien werkdagen en per 1 januari 2024 tot zeven werkdagen. De banken en DNB hebben de gezamenlijke ambitie om vanaf 2019 in te staat zijn binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren.

De verkorte uitkeringstermijn vereist dat de hoogte van de vergoeding vanuit het DGS van een depositohouder sneller bepaald kan worden. Om dit te waarborgen, is het noodzakelijk dat een bank zelf het overzicht van alle deposito's van een depositohouder, het individueel klantbeeld (IKB), opbouwt en aanlevert. Het IKB is een geaggregeerd overzicht van alle deposito's per depositohouder inclusief een indicatie of de depositohouder in aanmerking komt voor het DGS. En zo ja, voor welk bedrag de depositohouder aanspraak maakt op een vergoeding. Tot de inwerkingtreding van deze nieuwe regels werd het IKB door DNB, in haar rol als uitvoerder van het Nederlandse DGS, samengesteld. Aan de kortere uitkeringstermijn die vanaf 2019 geldt, kan alleen worden voldaan als banken zelf het IKB opbouwen en aanleveren aan DNB. Het uitgangspunt voor deze beleidsregel is dan ook een uitkeringstermijn van zeven

werkdagen. Deze ambitie is mede in het belang van de banken, omdat het voorkomt dat de IKB-systeem binnen enkele jaren meerdere keren aangepast dient te worden.

Naast het faciliteren van een kortere uitkeringstermijn, kan het opstellen van het IKB door een bank zelf ertoe bijdragen dat de nauwkeurigheid en adequaatheid van de procedures en maatregelen van een bank verbeteren, evenals de rapportages over gegarandeerde tegoeden van een bank. Ook kan deze informatie, met inachtneming van de wettelijke geheimhoudingsbepalingen, bijdragen aan de afwikkelingstaak van DNB en de afwikkelbaarheid van een bank.

Voor de uitvoering van het DGS heeft DNB uiteindelijk een overzicht van alle individuele klantbeelden nodig, het IKB-bestand. Overeenkomstig artikel 26a van het Bpr, dient een bank in staat te zijn de informatie die DNB nodig heeft voor de uitvoering van het DGS, oftewel het IKB-bestand, op verzoek van DNB binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze te verstrekken. Een bank moet daartoe over procedures en maatregelen beschikken die waarborgen dat deze informatie voortdurend actueel wordt gehouden en adequaat is vastgelegd (in deze beleidsregel ook wel het IKB-systeem genoemd). Deze eisen zijn in deze beleidsregel nader toegelicht door DNB. In deze beleidsregel is uiteengezet welke informatie in elk geval in het IKB-bestand moet worden opgenomen en hoe een bank de administratie en bijbehorende procedures en maatregelen zodanig

moet inrichten om in staat te zijn het IKB volledig, tijdig en op de juiste manier op te bouwen, conform een door DNB voorgeschreven datamodel. Hiermee wordt het voor DNB mogelijk om gegarandeerde deposito's tijdig beschikbaar te stellen. Tevens wordt ingegaan op de bijdrage van het IKB aan de afwikkelingstaak, de wijze waarop een bank de gegevens aanlevert, en hoe wordt toegezien op de waarborging van de gegevenskwaliteit.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 [terug naar artikel](#) ←

Het artikel definieert een aantal begrippen dat relevant is voor deze beleidsregel. Met het oog op het doel van het IKB herhaalt dit artikel tevens een aantal begrippen dat de reikwijdte van het DGS bepaalt.

In het licht van bovenstaande wordt allereerst opgemerkt dat deposito's zijn gedefinieerd in artikel 1:1 van de Wft. Artikel 29.01, tweede lid, onderdelen b tot en met e van het Bbpm expliciteren vervolgens dat het DGS niet van toepassing is op instrumenten die vallen onder de definitie van eigen vermogen in de zin van de verordening kapitaalvereisten, of door een bank uitgegeven schuldbewijzen en schulden die voortvloeien uit eigen accepten en promessen. Het DGS is verder niet van toepassing op deposito's

uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken vanwege het witwassen van geld en bankspaardeposito's eigen woning, voor zover deze ingevolge artikel 3:265d van de Wft worden verrekend met een verbonden eigenwoningsschuld.

Om nader te bepalen of een deposito in aanmerking komt voor het DGS moet ook worden gekeken naar artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a van het Bbpm. Het DGS is namelijk niet van toepassing op deposito's van bepaalde depositohouders. Indien de depositohouder niet is uitgesloten, is sprake van een 'in aanmerking komende depositohouder'. Indien een deposito en de bijbehorende depositohouder niet zijn uitgesloten op basis van artikel 29.01, tweede lid van het Bbpm, valt het deposito onder de werking van het DGS en is sprake van een 'in aanmerking komend deposito'.

Een gegarandeerd deposito is het gedeelte van in aanmerking komende deposito's dat ook daadwerkelijk gegarandeerd is door het DGS. De DGSD kent een soortgelijke definitie voor 'gegarandeerd deposito', namelijk 'gedekt deposito', gedefinieerd als 'het gedeelte van in aanmerking komende deposito's dat het in artikel 6 neergelegde dekkingsniveau niet te boven gaat'. Dit is equivalent aan de definitie van 'gegarandeerd deposito' in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm.

Voorbeeld: een particuliere depositohouder houdt op eigen naam en ten behoeve van zichzelf twee deposito's aan bij een bank

waarvan deposito's worden gegarandeerd door het Nederlandse DGS. Het betreft een betaalrekening met een tegoed van EUR 40.000 en een termijndeposito met een tegoed van EUR 90.000. De particuliere depositohouder heeft zich geïdentificeerd overeenkomstig artikel 4, eerste lid van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme. In deze situatie voldoen beide deposito's aan de definitie van deposito in artikel 1:1 van de Wft en de depositohouder is niet uitgesloten van de werking van het DGS. In dit voorbeeld is dus sprake van een in aanmerking komende depositohouder met in totaal EUR 130.000 aan in aanmerking komende deposito's en in totaal EUR 100.000 aan gegarandeerde deposito's.

De beleidsregel definieert de term 'depositohouder' om een onderscheid te maken met de eveneens gangbare term 'rekeninghouder' die banken gebruiken in hun klantcommunicatie. Met depositohouder wordt in deze beleidsregel bedoeld de rechthebbende met betrekking tot (een deel van) het saldo van het deposito dat bij een bank wordt aangehouden. In de meeste gevallen zullen depositohouders en rekeninghouders gelijk zijn aan elkaar, maar een onderscheid ontstaat in de situatie waarbij een rekeninghouder een deposito aanhoudt op eigen naam doch ten behoeve van een derde krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift. In dat geval geldt de garantie voor deze derde en wordt deze als depositohouder aangemerkt, mits diens identiteit kan worden vastgesteld voorafgaand aan de datum van het oordeel of de uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het DGS.

Het onderscheid dat deze beleidsregel aanbrengt tussen 'depositohouder' en 'rekeninghouder' is daarbij in zekere zin een verduidelijking van de nota van toelichting bij de inwerkingtreding van het implementatiebesluit depositogarantiestelsel van 16 november 2015.

De gegevens over eventuele vertegenwoordigers spelen in het IKB een belangrijke rol. Een vertegenwoordiger moet immers in staat zijn om namens de depositohouder, schriftelijk of door in te loggen op de daartoe ingerichte website, te kunnen bewerkstelligen dat toegekende en beschikbaar gemaakte vergoedingen worden uitgekeerd aan de depositohouder. De term 'vertegenwoordigers' is ruim geformuleerd. Dit waarborgt dat twee categorieën vertegenwoordigers hieronder vallen. Enerzijds vertegenwoordigers van natuurlijke personen en anderzijds vertegenwoordigers van rechtspersonen. Het gaat hier om personen die volledig bevoegd zijn om alle handelingen namens de depositohouder te verrichten. Hierbij kan worden gedacht aan een ouder van een minderjarig kind of de vertegenwoordiger die is vastgelegd in de KvK-inschrijving van een onderneming.

De definitie van 'bank' in deze beleidsregel ziet enkel op banken als bedoeld in artikel 29.01, eerste lid van het Bbpm. De definitie van een bank in de Wft is ruimer en kan derhalve niet een-op-een worden toegepast. Hierbij geldt dat de term verwijst naar de vergunninghoudende entiteit. Wanneer over een 'bank' wordt gesproken in de Beleidsregel Individueel Klantbeeld, wordt dus

gesproken over het niveau van de bankvergunning. Dit betekent dat het IKB per vergunninghoudende bank moet worden samengesteld. Een samenstelling op groepsniveau is niet mogelijk.

Verder maakt dit artikel een onderscheid tussen het 'individueel klantbeeld', het 'IKB-bestand' en het 'IKB-systeem'. Het individueel klantbeeld (IKB) biedt het totale beeld van alle deposito's van een depositohouder aangevuld met specifieke informatie en markeringen die voor DNB nodig zijn om tot een uitkering over te gaan. Voortbouwend op het eerder aangehaalde voorbeeld laat het IKB voor een depositohouder bijvoorbeeld zien dat deze aanspraak maakt op in totaal EUR 130.000 in aanmerking deposito's en in totaal EUR 100.000 aan gegarandeerde deposito's. Het 'IKB-bestand' bevat vervolgens de individuele klantbeelden van alle depositohouders bij een bank. Het IKB-bestand is de gegevensverzameling die een bank uiteindelijk moet aanleveren om DNB in staat te stellen tot uitkeren over te gaan. Om het IKB-bestand en afgeleide overzichten samen te stellen maakt een bank gebruik van het 'IKB-systeem', dat het geheel van procedures en maatregelen omvat waarmee een bank op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn onder andere het IKB-bestand kan samenstellen.

Tot slot maakt dit artikel duidelijk dat de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen gebaseerd is op de Europese richtlijn betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en

beleggingsondernemingen (2014/59/EU, ook bekend als de Bank Recovery and Resolution Directive, BRRD), omgezet in Nederlandse wetgeving middels artikel 212g, eerste lid, onderdeel n van de Faillissementswet. Uit dat artikel volgt dat voor het onderscheid tussen kleine, middelgrote en micro-ondernemingen enerzijds en grote ondernemingen anderzijds, enkel moet worden gekeken naar het criterium jaaromzet.

Hoofdstuk 2 Inrichting individueel klantbeeld

Afdeling 2.1 Aanlevering en samenstelling IKB-bestand

Deze afdeling beschrijft de gegevens die ten minste moeten worden opgenomen in het IKB-bestand en de uitgangspunten die gelden bij de samenstelling daarvan. Hiermee worden de kaders geboden voor het formeel logisch datamodel dat door DNB wordt voorgeschreven voor het aanleveren van alle gegevens. Het formeel logisch datamodel wordt apart gepubliceerd door DNB, zodat er voldoende flexibiliteit blijft bestaan om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen en gezamenlijke ervaringen van DNB en de banken ten aanzien van de gegevenssamenstelling. De voorgeschreven vormgeving biedt een middenweg tussen zekerheid (ten aanzien van de contouren van het datamodel) en flexibiliteit (waarmee vooral ingespeeld kan worden op technische wensen).

Artikel 2 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel bepaalt dat een bank in staat is het IKB-bestand samen te stellen, conform een door DNB voorgeschreven datamodel. Het is van belang dat de bank een koppeling maakt tussen de gegevens van depositohouders, depositogegevens en eventuele vertegenwoordigers, zodat DNB het gegarandeerde bedrag per depositohouder kan vaststellen.

Het tweede, derde en vierde lid van artikel 2 beschrijven de gegevens die ten minste moeten worden opgenomen in het IKB-bestand. De gegevens in het datamodel zijn gedetailleerd vormgegeven in het formeel logisch datamodel en worden toegelicht in het Handboek Gegevenslevering DGS, welke apart worden gepubliceerd door DNB. De technische specificaties van de gegevensuitwisselingen zijn beschreven in de Gegevensleveringsovereenkomst (GLO).

Een toelichting bij enkele onderdelen is op zijn plaats. Met de unieke identificerende sleutel in het tweede lid, onderdeel a, wordt gewaarborgd dat individuele klantbeelden van elkaar onderscheiden kunnen worden in het IKB-bestand. Het derde lid, onderdeel a en het vierde lid, onderdeel a, schrijven een soortgelijke unieke identificerende sleutel voor ten aanzien van vertegenwoordigers en deposito's.

De te rapporteren markeringen ten aanzien van depositohouders (tweede lid, onderdelen b en c) en deposito's (vierde lid, onderdelen f, g, h en i) maken het voor DNB (en de banken zelf)

mogelijk om de gegevens van het IKB-bestand op een bepaalde manier te verwerken. De markering of een depositohouder wel of niet in aanmerking komt voor het DGS stelt DNB bijvoorbeeld in staat om een onderscheid tussen deze groepen depositohouders te maken. De benodigde markeringen zijn gespecificeerd in artikel 6. In de meeste gevallen zal bij markeringen, bijvoorbeeld ten aanzien van het in aanmerking komen van de depositohouder (tweede lid, onderdeel b), een waarde uit een vooraf gedefinieerde keuzelijst gerapporteerd moeten worden. Dit wordt nader gespecificeerd in het datamodel.

Het tweede lid, onderdeel e, sub 1, is in 2019 aangevuld en vervolgens aangepast tijdens de derde wijzigingsronde in 2022. Met de wijziging in 2019 kregen de banken de mogelijkheid om in de plaats van of aanvullend op de voorletters van natuurlijke personen, ook de voornamen zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs aan te leveren. Dit betekende dat banken konden kiezen of zij de voorletters van natuurlijke personen aanleveren of de voornamen, of allebei. Omdat banken ten behoeve van de herziene Markets in Financial Instruments Directive (MiFID II) de voornamen van klanten registreren, hadden banken DNB hiertoe verzocht. Voorbeelden van identiteitsbewijzen zijn een paspoort, identiteitskaart, verblijfsvergunning of een rijbewijs.

De wijziging van het tweede lid, onderdeel e, sub 1 en 3, in 2022 expliciteert echter dat banken nationale en/of fiscale identificatienummers aan dienen te leveren voor zover het is toegestaan deze nummers te gebruiken in het kader van het

voeren van een administratie ten behoeve van de uitvoering van het Nederlandse DGS. In samenhang met deze wijziging zijn de vereisten aan overige persoonsgegevens aangescherpt (derde lid, onderdeel b), waaronder voornamen en voorletters. In de gevallen dat het nationale of fiscale identificatienummer niet kan worden gebruikt en aangeleverd, is het verplicht om voornamen en voorletters aan te leveren. Dit is nodig voor een afdoende betrouwbaarheid bij het identificeren van depositohouders en vertegenwoordigers.

Met het 'fiscale identificatienummer' van natuurlijke personen wordt het BSN bedoeld of een fiscaal identificatienummer van een ander land (zoals het tax identification number, TIN). Het land van uitgifte moet worden opgegeven om het identificatienummer nader te specificeren. Van depositohouders die woonachtig zijn in Nederland wordt in principe het BSN aangeleverd. Hiermee kan een plausibiliteitscheck worden uitgevoerd ten opzichte van het woonadres. Er zijn echter uitzonderingen waarbij depositohouders die in Nederland woonachtig zijn geen BSN hebben. Het datamodel biedt voldoende flexibiliteit om deze depositohouders aan te leveren.

De administratie van de 'levensstatus', als bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, sub 4, ondervangt de situatie waarin de depositohouder is overleden. In dat geval hebben erfgenamen een potentiële aanspraak op het DGS, maar hun identiteit is niet op voorhand beschikbaar. Het toekennen van een vergoeding kan in dat geval worden uitgesteld, conform de bepaling in artikel 8,

vijfde lid van de DGSD waarin deze ruimte wordt geboden voor de situatie waarin het onzeker is of een persoon gerechtigd is een terugbetaling te ontvangen.

In het tweede lid, onderdeel f, sub 4, wordt het KvK-nummer of het Rechtspersonen en Samenwerkingsverbanden Informatienummer (RSIN) uitgevraagd van niet-natuurlijke personen die in Nederland geregistreerd zijn. De komende jaren wordt het KvK-nummer vervangen door het RSIN. Daarom is de aanlevering van minimaal één van beide nummers verplicht. Voor niet-natuurlijke personen die in het buitenland geregistreerd zijn, dient een bank het fiscale identificatienummer, namelijk het TIN, of het KvK-nummer van het desbetreffende land in combinatie met het land van uitgifte aan te leveren.

Het derde lid van artikel 2 schrijft voor dat een bank het type bevoegdheid van de vertegenwoordiger aanlevert in het IKB-bestand. Voor niet-natuurlijke personen (rechtsvormen) gaat het hier om de handelingsbevoegdheid van functionarissen zoals vastgelegd in het register van de Kamer van Koophandel (KvK). De bank levert de bevoegdheid aan. Als voorbeeld kan worden gegeven dat functionarissen van een bv, nv, stichting, vereniging of coöperatie 'zelfstandig bevoegd' of 'gezamenlijk bevoegd' kunnen zijn. Bij een Venootschap onder Firma of Commanditaire Venootschap spreekt de KvK over 'onbeperkt, beperkt of niet bevoegd'. Daarnaast kan een rechtspersoon een 'gevolmachtigde' hebben die 'volledig' of 'beperkt' kan zijn.

De in het vierde lid, onderdeel n, gevraagde informatie dat wanneer een deposito meer dan één depositohouder heeft, het aantal depositohouders en, indien van toepassing, het percentage van de aanspraak per depositohouder gerapporteerd moeten worden, hangt samen met wat het Bbpm over gezamenlijke rekeningen bepaalt. Artikel 29.02, tweede lid van het Bbpm schrijft voor dat in geval van een gezamenlijke rekening de garantie voor elk van de depositohouders afzonderlijk geldt voor een evenredig deel van het deposito, tenzij contractueel anders is bepaald.

Aan het vierde lid van artikel 2 is in 2019 een nieuw onderdeel toegevoegd. Onderdeel o geeft invulling aan de vereiste uit artikel 8, zevende lid DGSD. De DGSD schrijft voor dat depositogarantiestelsels in de situatie waarin een bank actief is in een andere EER-lidstaat onder het Europese paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening informatie dienen te verstrekken in de taal die door de deposant bij de opening van de rekening is gekozen. Met dit onderdeel wordt een bank gevraagd in het IKB-bestand aan te geven of een deposito aangehouden wordt in een andere lidstaat zonder dat er bijkantoren gevestigd zijn (en daarmee onder het Europese paspoort voor dienstverlening valt). Indien dit het geval is, geeft de bank vervolgens het desbetreffende land, en de taal die de deposant heeft gekozen bij het openen van de rekening op. Omdat banken veelal niet expliciet vragen een taal te kiezen, mag een bank hier ook de taal opgeven waarin in de praktijk met de deposant gecommuniceerd wordt.

In 2022 zijn er een vijfde en zesde lid toegevoegd aan artikel 2. Deze geven nader uitleg over de uitzondering eerder gecreëerd in het tweede artikel met betrekking tot de aanlevering van nationale en fiscale identificatienummers. In de gevallen waarin deze worden aangeleverd volstaat daarnaast aanlevering van de voorletters óf de voornamen, zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs. De achternaam, zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs, blijft in alle gevallen wél een vereiste ten behoeve van identificatie van zowel depositohouders als vertegenwoordigers.

Artikel 3 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel specificeert een aantal uitgangspunten die een bank in acht moet nemen bij het samenstellen van het IKB-bestand.

De eerste twee leden beschrijven hoe een bank bij het samenstellen van het IKB-bestand moet omgaan met betalingen waarbij de onderliggende geldstromen, en daarmee de volledige transactie, nog niet volledig zijn uitgevoerd (pijlijnposten). Het eerste lid bepaalt dat een bank alle uitgaande betalingen die al van het depositotegoed zijn afgeschreven, niet meeneemt in het gerapporteerde saldo van het deposito. Op deze manier sluit het depositosaldo in het IKB-bestand aan op het saldo dat voor de depositohouder zichtbaar was, of zou zijn geweest, op het moment dat de bank faillieerde en/of het DGS in werking trad.

Het tweede lid, onderdeel a, betreft inkomende betalingen en sluit aan bij artikel 212b van de Faillissementswet, dat de Nederlandse implementatie bevat van de Europese finaliteitsrichtlijn (nr. 98/26/EG). De finaliteitsrichtlijn bepaalt dat eenmaal in betalingssystemen ingevoerde overboekingsopdrachten niet meer kunnen worden herroepen noch anderszins geannuleerd. Overboekingsopdrachten die in een erkend systeem zijn ingevoerd, hebben dus een onherroepelijk en definitief karakter. Ook als een deelnemer van het systeem bijvoorbeeld in faillissement is. De finaliteitsrichtlijn impliceert dat ook na inwerkingtreding van het DGS inkomende transacties nog verwerkt moeten kunnen worden in het saldo van de ontvangende rekening. Het tweede lid schrijft op dit punt voor dat een bank bij het opstellen van het IKB de opdrachten, rechten en verplichtingen die samenhangen met de deelname aan dergelijke erkende systemen zo veel mogelijk verwerkt in de gerapporteerde saldi binnen de aanlevertermijn voor het IKB-bestand. Hiermee wordt zo goed als mogelijk recht gedaan aan enerzijds de finaliteitsrichtlijn en anderzijds de uitkeringstermijn voor het DGS.

Deposito's die worden aangehouden in verband met het nakomen van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning, vormen de uitzondering op het in artikel 29.02, eerste lid van het Bbpm beschreven dekkingsniveau van EUR 100.000 per depositohouder. Het saldo van een dergelijk deposito is gedurende drie maanden aanvullend gegarandeerd tot een bedrag van maximaal EUR 500.000 per depositohouder, zoals bedoeld in

artikel 29.02, vierde lid van het Bbpm. Omdat een tijdelijk hoger bedrag niet separaat wordt aangehouden, is het op het moment dat het DGS in werking treedt aan een depositohouder om aan te tonen dat het saldo voortvloeit uit het nakomen van een recente koopovereenkomst die betrekking had op een eigen woning. Van banken wordt niet verwacht dat ze beschikken over de gegevens ten aanzien van eventuele tijdelijk hogere bedragen. Zodoende hoeft een bank deze tijdelijk hogere bedragen niet separaat te specificeren in het IKB, zoals bedoeld in het derde lid van artikel 3.

Een bank neemt in het IKB-bestand geen deposito's op die worden aangehouden bij een bijkantoor in een staat die geen lidstaat is bij het opstellen van het IKB, zoals bedoeld in het vierde lid van artikel 3. Blijkens onderdeel a van het eerste lid van artikel 29.01 van het Bbpm zijn deze deposito's niet gegarandeerd door het DGS.

In 2021 is er een vijfde lid aan artikel 3 toegevoegd. Deze verduidelijkt dat banken bij het samenstellen van het IKB-bestand rekening moeten houden met de in te houden bronbelasting bij het bepalen van de te rapporteren saldi. Dit is relevant voor banken die actief zijn in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven over spaarrente. Door rekening te houden met de in te houden bronbelasting wordt voorkomen dat DNB een vergoeding toekent over dat gedeelte van de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente dat door de bank zou worden ingehouden ten behoeve van de af te dragen bronbelasting. Dit is immers

onwenselijk en onnodig omdat de fiscale werkwijze in betreffende lidstaten zou doorkruisen.

Neem als voorbeeld een deposito aangehouden in een lidstaat waar een bronbelasting van 20% wordt geheven op spaarrente. Dit deposito kent sinds 1 januari een hoofdsom van EUR 50.000 en het toepasselijke vaste rentetarief bij de bank is 1%. De opgebouwde rente wordt ieder jaar op 31 december gecrediteerd. Op 30 december zou de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente iets kleiner zijn dan EUR 500. Bij creditering ontvangt de depositohouder EUR 400 aan rente en wordt EUR 100 (20%) afgedragen ten behoeve van de bronbelasting. Conform de toepassing van het vijfde lid van artikel 3 zou de bank over 30 december dus een hoofdsom rapporteren van EUR 50.000 en EUR 400 aan opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente. In 2022 is er een zesde lid toegevoegd aan het derde artikel. Dit lid verplicht de aanlevering van slapende rekeningen in het IKB-bestand. De verplichting om slapende rekeningen aan te leveren in de IKB-bestanden bestond al. Deze rekeningen worden beschermd door de Nederlandse depositogarantie. Voor de goede orde introduceert de aanvulling specifiek een waarborging dat een bank slapende deposito's van deposanten per individuele klant meeneemt in het samenstellen van het IKB bestand. Dit waarborgt dat de gegarandeerde deposito-omvang in het IKB-bestand aansluit op het totale saldo waarvoor depositohouders onder het depositogarantiestelsel beschermd zijn. Daarnaast borgt deze wijziging een efficiëntere uitkering aan klanten met slapende rekeningen.

Afdeling 2.2 Berekening in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen

Deze afdeling beschrijft dat een bank in staat is om het gegarandeerde bedrag in euro per depositohouder te berekenen en beschrijft hoe een bank bij de berekening dient om te gaan met de in artikel 6 beschreven markeringen.

Artikel 4 [terug naar artikel 4](#)

Bij de uitvoering van het DGS stelt DNB het gegarandeerde bedrag per depositohouder vast op basis van het door een bank aangeleverde IKB-bestand. Er zijn echter ook situaties waarin een bank in staat moet zijn om het geaggregeerde gegarandeerde bedrag per depositohouder te berekenen en te rapporteren aan DNB. Bijvoorbeeld voor het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan, het voorbereiden van een DGS-uitkering of het vaststellen van premies die een bank uit hoofde van het DGS moet bijdragen. Artikel 4 waarborgt in lid 1 dat een bank hiertoe in staat is en beschrijft in lid 2 en 3 hoe een bank ten behoeve van verschillende doeleinden moet omgaan met bepaalde markeringen.

Het tweede lid beschrijft allereerst de situatie waarin een bank wordt gevraagd het in aanmerking komende bedrag te berekenen voor bijvoorbeeld het opstellen en bijhouden van een afwikkelingsplan of het voorbereiden van een DGS-uitkering. In dat geval is het wenselijk om deposito's en depositohouders waarvan niet met zekerheid bepaald kan worden of deze in

aanmerking komen voor het DGS buiten beschouwing te laten. Als het DGS wordt ingezet kunnen deze deposito's namelijk niet zonder meer worden uitgekeerd of overgedragen. Dit dient per geval te worden bekeken. Om deze reden hoeft een bank de saldi van de volgende deposito's niet mee te nemen in de berekening van het gegarandeerde bedrag:

- i. Deposito's die aangehouden worden ten behoeve van derden;
- ii. Deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- iii. Deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- iv. Deposito's die zijn verpand aan een derde partij en waarbij uitsluitend de pandhouder inningsbevoegd is;
- v. Deposito's waar beslag op is gelegd;
- vi. Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel';
- vii. Bankspaardeposito's eigen woning als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm.

- viii. Deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is;
- ix. Lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964;
- x. Deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
- xi. Bouwdepots;
- xii. Deposito's waarvan niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld of ze in aanmerking komen voor het DGS;
- xiii. Deposito's van depositohouders die zijn overleden;
- xiv. Deposito's waarvan de identiteit van de depositohouder niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld;
- xv. Deposito's van depositohouders waarvan niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld of ze in aanmerking komen voor het DGS.

Het derde lid beschrijft de uitgangspunten die een bank in acht moet nemen bij het berekenen van de depositobasis die de basis vormt voor de bijdragen aan het Depositogarantiefonds, namelijk de rapportage zoals bedoeld in de Regeling staten financiële ondernemingen Wft. In tegenstelling tot de berekening die onder het tweede lid wordt gevraagd, moet een bank deposito's waarvan niet met zekerheid bepaald kan worden of deze in aanmerking komen voor het DGS juist wel in beschouwing nemen om te

voorkomen dat sprake is van bijdragen die te laag zijn in verhouding tot de daadwerkelijke gegarandeerde deposito's. De saldi van de volgende deposito's dienen daarom in dit geval wel te worden opgenomen in de depositobasis voor de kwartaal-rapportage:

- i. Deposito's die aangehouden worden ten behoeve van derden;
- ii. Deposito's waarvan niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld of ze in aanmerking komen voor het DGS;
- iii. Deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- iv. Deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b van de richtlijn depositogarantiestelsels;
- v. Deposito's die zijn verpand aan een derde partij en waarbij uitsluitend de pandhouder inningsbevoegd is;
- vi. Deposito's waar beslag op is gelegd;
- vii. Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel';
- viii. Deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is;

- ix. Lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964;
- x. Deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
- xi. Deposito's die volgens de administratie van de bank als 'slapend' kwalificeren en met betrekking waartoe in de voorafgaande 24 maanden geen transactie door of namens de depositohouder heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito;
- xii. Deposito's van depositohouders die zijn overleden;
- xiii. Deposito's waarvan de identiteit van de depositohouder niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld;
- xiv. Deposito's van depositohouders waarvan niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld of ze in aanmerking komen voor het DGS.

Hier staat tegenover dat de saldi van bankspaardeposito's eigen woning ook in het geval van de berekening van de depositobasis niet in acht genomen hoeven te worden, omdat deze deposito's in beginsel niet worden aangemerkt als gegarandeerd deposito. Bankspaardeposito's eigen woning worden namelijk door de curator verrekend met de hypotheekschuld van de depositohouder. Als laatste hoeven bouwdepots ook niet in acht te worden genomen bij de berekening van de depositobasis. Met de aanpassing van het derde lid in 2019 krijgen banken de mogelijkheid om het bedrag aan deposito's die aangehouden worden ten behoeve van derden ('derdenrekeningen') op verschillende manieren te berekenen. Hiermee wordt het mogelijk

om bij de berekening van de gegevens ter bepaling van de depositobasis in de kwartaalrapportages een nauwkeuriger inschatting te geven van het gegarandeerde bedrag aan derdenrekeningen. Met onderdeel e krijgen banken de mogelijkheid te kiezen tussen vier verschillende berekeningswijzen:

- i. De oorspronkelijke berekeningswijze zoals beschreven in de eerste versie van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld, waarbij het volledige bedrag aan deposito's die worden aangehouden ten behoeve van derden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift, wordt opgenomen.
- ii. Een inschatting van het gegarandeerde bedrag op derdenrekeningen, waarbij het aantal derden vermenigvuldigd wordt met het maximale gegarandeerde bedrag.
- iii. Een inschatting van het gegarandeerde bedrag op derdenrekeningen, waarbij een bank van elke afzonderlijke derde het gegarandeerde bedrag op de derdenrekening bepaalt. Hierbij houdt de bank rekening met het maximale gegarandeerde bedrag per depositohouder per bankvergunning waarbij niet wordt vereist dat de bank rekening houdt met eventuele andere deposito's die de derden bij de bank aanhouden.
- iv. De meest nauwkeurige inschatting van het gegarandeerde bedrag van derden, waarbij een bank in het individueel klantbeeld van een depositohouder rekening houdt met het gegarandeerde bedrag waar de depositohouder als derde recht op heeft. Hierbij dient de bank rekening te houden met het maximale gegarandeerde bedrag per depositohouder per bankvergunning.

Tabel 1 Depositogegevens ten behoeve van voorbeeld berekeningen derdenrekeningen

	Deposito's aangehouden via derdenrekening bij ABC bank (in EUR)	Deposito's rechtstreeks aangehouden bij ABC bank (in EUR)
Deposant 1	120.000	90.000
Deposant 2	50.000	30.000
Deposant 3	25.000	0

Hierboven wordt een voorbeeld gegeven ter verduidelijking. In dit voorbeeld houdt een notaris een rekening ten behoeve van derden aan bij ABC bank. De derdenrekening kent drie derden, die in totaal EUR 195.000 aanhouden via de derdenrekening. Derden 1 en 2 houden tevens zelf een deposito aan bij ABC bank, waarop respectievelijk EUR 90.000 en EUR 30.000 staat op het moment van het activeren van het DGS.

Met de toevoeging van onderdeel g aan het derde lid in de tweede wijzigingsronde, wordt geregeld dat het bedrag dat wordt aangehouden op rekeningen gemarkeerd als bouwdepots niet wordt meegenomen in de berekening van het gegarandeerde bedrag dat bepalend is voor de depositobasis. Dit reflecteert de bijzondere positie van bouwdepots, die onderdeel zijn van een bredere financiële overeenkomst (een hypothecaire lening) en waarbij het bouwdepot ten principale een beperkte duur heeft.

De wijziging in 2019 van artikel 4 maakt het voor een bank mogelijk het bedrag aan gegarandeerde deposito's op derdenrekeningen op verschillende wijzen te berekenen. Bij berekening 1 worden de individuele bedragen op de derdenrekening opgeteld (betreft totale saldo van de derdenrekening). Berekening 2 gaat uit van het aantal achterliggende derden en het maximale gegarandeerde bedrag bij een DGS-uitkering. Bij berekening 3 wordt het maximale gegarandeerde bedrag per achterliggende derde berekend en opgeteld. Berekening 4 geschiedt op dezelfde wijze als berekening 3, waarbij ook de deposito's die de derde direct aanhoudt bij de ABC bank mee worden genomen bij het bepalen van het maximale gegarandeerde bedrag.

Onderdeel f van het derde lid beschrijft dat een bank in staat dient te zijn op verzoek van DNB per derdenrekening aan te tonen welke methode bij de berekening is gehanteerd.

Tabel 2 Voorbeeld berekeningen derdenrekeningen

	Berekening 1	Berekening 2	Berekening 3	Berekening 4
Deposant 1	120.000	100.000	100.000	10.000
Deposant 2	50.000	100.000	50.000	50.000
Deposant 3	25.000	100.000	25.000	25.000
Inschatting gegarandeerde bedrag in EUR	195.000	300.000	175.000	85.000

Bij de berekening van in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen dient een bank rekening te houden met vreemde valuta en deze te converteren naar euro's. In artikel 25 tweede lid van het Bbpm wordt bepaald dat DNB bij de vaststelling van de gegarandeerde deposito's gebruik maakt van de referentiekosten van de Europese Centrale Bank. Met het vierde lid in artikel 4 wordt verduidelijkt welke wisselkoersen banken kunnen gebruiken bij de omzetting van vreemde valuta naar euro's. Een bank kan voor deze berekening gebruik maken van de wisselkoersen

aangeleverd door koersinformatieleveranciers teneinde aan te sluiten bij de staande praktijk binnen de bank. DNB kan een bank verzoeken aan DNB door te geven van welke wisselkoers en welke koersinformatieleverancier de bank bij de berekening gebruik heeft gemaakt.

In 2021 is het vierde lid toegevoegd aan artikel 4. Dit lid verduidelijkt de werkwijze die DNB hanteert bij het vaststellen van de depositobasis die voor een bank wordt gebruikt voor de berekening van premies die banken moeten afdragen ten behoeve van het DGS.

De aanhef van het vierde lid maakt duidelijk dat het gaat om de depositobasis die is vastgelegd in artikel 29.16, eerste lid van het Bbpm waarin wordt verwezen naar artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr. Bijlage 15 van de Regeling Staten financiële ondernemingen Wft 2011 bevat vervolgens de staten die een bank rapporteert om de depositobasis te bepalen.

Betreffende staat bevat twee berekende waarden voor de depositobasis. Ten eerste wordt in kolom 09, regel 0070, de depositobasis berekend op basis van de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositohouder, zoals blijkt uit het individueel klantbeeld. Een bank gebruikt hiervoor de berekeningswijze die is vastgelegd in artikel 4, derde lid. Ten tweede wordt in kolom 06, regel 1000, de depositobasis berekend op basis van een schatting van de gegarandeerde deposito's aan

de hand van aantallen deposito's en saldi, zonder rekening te houden met depositohouders die meer dan één rekening hebben.

Onderdelen a en b van het vierde lid geven aan hoe DNB de keuze maakt tussen de twee berekeningsmethoden voor de depositobasis. Onderdeel c stelt een plafond aan de berekeningsmethode van onderdeel b.

Onderdeel a beschrijft het uitgangspunt dat DNB in beginsel gebruikmaakt van de schatting van de depositobasis die volgt uit het individueel klantbeeld. De voorwaarde hiervoor is dat de aangeleverde IKB-bestanden en de beheersing van het IKB-systeem van voldoende kwaliteit zijn.

Onderdeel b legt vast dat indien de beoordeling van de kwaliteit van de aangeleverde bestanden en/of de beheersing van het systeem hiertoe aanleiding geeft, DNB terugvalt op de schatting op basis van aantallen deposito's en saldi.

Onderdeel c biedt de mogelijkheid om, indien de kwaliteit van de rapportage van het aantal klanten in het IKB-bestand voldoende is, een maximum te hanteren voor de bepaling van de depositobasis. Dit maximum is ter hoogte van het aantal depositohouders vermenigvuldigd met EUR 100.000.

Het door DNB gepubliceerd beoordelingskader voor toezicht op naleving van de vereisten uit de Beleidsregel Individueel

Klantbeeld Wft 2017 heeft invulling gegeven aan de criteria en normering voor het monitoren en het beoordelen van de naleving van de beleidsregel. Dit beoordelingskader is voor DNB leidend in de bepaling of de aangeleverde bestanden en de beheersing van het systeem van voldoende kwaliteit zijn.

Afdeling 2.3 Identificatie deposito's en depositohouders

Deze afdeling beschrijft de gegevens die een bank in de administratie vastlegt ten behoeve van een juiste, volledige en onmiddellijke identificatie van deposito's en depositohouders, en de beantwoording van de vraag of deposito's en depositohouders in aanmerking komen voor het DGS. De markeringen in de administratie van een bank vormen de basis voor het opstellen van het IKB.

Artikel 5 [terug naar artikel](#) ←

Het eerste lid van artikel 5 bepaalt dat een bank een depositohouder zodanig identificeert en de daarvoor gehanteerde identificerende kenmerken zodanig administreert, dat de identiteit van de depositohouder met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld om een uitkering door het DGS mogelijk te maken. In de praktijk betekent dit dat een bank het IKB van een depositohouder aanlevert met een combinatie van gegevens waaruit de identiteit van een depositohouder met een hoge mate van betrouwbaarheid is vast te stellen. Er zijn meerdere betrouwbare combinaties van identificerende gegevens denkbaar.

Voorbeeld: in het geval twee deposito's op naam staan van een natuurlijk persoon en de administratieve gegevens van beide deposito's dezelfde BSN, geboortedatum en geboorte-achternaam bevatten, is er een hoge mate van betrouwbaarheid dat beide deposito's toe te rekenen zijn aan een en dezelfde depositohouder. Indien gegevens voor een combinatie ontbreken (bijvoorbeeld de geboortedatum) of gegevens niet overeenkomen (bijvoorbeeld door een fout in het BSN zoals geadministreerd voor een van de twee deposito's), kan de identiteit van de depositohouder niet met een hoge mate van betrouwbaarheid worden vastgesteld.

Het tweede lid van artikel 5 legt vast dat banken aan de hand van de beschikbare opties moeten administreren welk soort product het deposito betreft. De hiervoor beschikbare opties zijn onderdeel van het door DNB voorgeschreven datamodel. Aan de hand van definities van productcategorieën die door DNB zijn vastgesteld en die zijn opgenomen in het Handboek Gegevenslevering DGS, kunnen banken bepalen in welke categorie een product geadministreerd moet worden.

Door de administratie van productcategorieën kan spoedig bepaald worden welke deposito's ongeschikt zijn voor geautomatiseerde vaststelling van de gegarandeerde bedrag van een depositohouder en een handmatige afhandeling vereisen. Daarnaast faciliteert deze administratie de uitvoering van het DGS doordat depositohouders tijdens een uitkeringssituatie beter

geïnformeerd kunnen worden over de garantie die het DGS heeft geboden ten aanzien van hun deposito's.

De productcategorie is ook bepalend voor de positie in de rangorde van deposito's zoals is vastgelegd in de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel. In het Handboek Gegevenslevering DGS is vastgelegd tot welke categorie (betaalrekeningen, spaarrekeningen, termijndeposito's of bijzondere rekeningen) elk deposito behoort.

Het derde lid van artikel 5 ondervangt de situatie zoals beschreven in artikel 29.02, derde lid van het Bbpm, waarbij een rekeninghouder een deposito aanhoudt ten behoeve van een derde krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift. Voor het toekennen en beschikbaar maken voor uitkering van een vergoeding aan een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid, geldt een termijn van drie maanden na de datum van het oordeel van DNB of van de gerechtelijke uitspraak, zoals bedoeld in artikel 3:260, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b van de wet.

De toevoeging aan artikel 5 in 2021 legt vast dat banken aan de hand van de in het door DNB voorgeschreven datamodel beschikbare opties moeten administreren tot welke soort bedrijfscategorie niet-natuurlijke personen behoren. Aan de hand van definities van bedrijfscategorieën die door DNB zijn vastgesteld en die zijn opgenomen in het Handboek

Gegevenslevering DGS, kunnen banken bepalen in welke categorie een niet-natuurlijk persoon geadministreerd moet worden.

Door de administratie van de bedrijfscategorie van niet-natuurlijke personen ontstaat inzicht in de reden waarom bepaalde niet-natuurlijke personen niet in aanmerking komen voor vergoeding door het depositogarantiestelsel. Dit ondersteunt DNB in het beoordelen van de juistheid van het individueel klantbeeld en draagt bij aan de uitleg en onderbouwing van het besluit van DNB om bij toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een specifieke depositohouder de gegarandeerde deposito's niet uit te keren.

Artikel 6 [terug naar artikel](#) ←

Artikel 29.05 van het Bbpm schrijft voor dat het DGS binnen enkele jaren in staat moet zijn om toegekende vergoedingen binnen zeven werkdagen beschikbaar te stellen. Het Bbpm bevat echter tal van uitzonderingen die invloed hebben op het al dan niet in aanmerking komen van een deposito en/of de depositohouder voor het DGS. Gegeven het toekomstige korte tijdsbestek waarbinnen vergoedingen beschikbaar gesteld moeten worden, kan alleen aan deze vereisten voldaan worden als de kenmerken die bepalend zijn voor het al dan niet in aanmerking komen en de uitzonderingen waar het DGS in de uitvoering rekening mee moet houden, al vooraf in bancaire administraties aanwezig zijn zodat onmiddellijke identificatie mogelijk is. Hiermee wordt aangesloten bij artikel 5, vierde lid van de DGSD.

Om deze reden schrijft artikel 6 markeringen voor die een bank op een dusdanige manier in de administratie moet incorporeren dat bepaalde categorieën deposito's en depositohouders onmiddellijk te identificeren zijn.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, onderscheidt de depositohouders en deposito's op wie het DGS niet van toepassing is, zoals bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a van het Bbpm, van depositohouders en deposito's op wie het DGS wél van toepassing is.

De markeringen als bedoeld in het eerste lid, onderdelen b en c, reflecteren twee situaties waarbij de terugbetaling van een deposito conform artikel 8, vijfde lid van de DGSD mag worden uitgesteld.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, ondervangt de situatie waarbij een deposito is verpand aan een derde partij. Een bank markeert een deposito dat verpand is aan een derde partij in het IKB-bestand zodat DNB niet direct tot uitkering zal overgaan voor deze deposito's. Zo ontstaat er een (tijdelijke) 'blokkade' voor DGS-uitkering voor dit deposito. DNB zal in dat geval de benodigde informatie opvragen alvorens een besluit te nemen over de uitkering van het deposito aan de rechthebbende. Van een blokkade voor een DGS-uitkering is sprake als de pandgever/rekeninghouder als gevolg van het pandrecht niet meer inningsbevoegd is met betrekking tot de

rekening waarop het pandrecht rust, met andere woorden als hij niet meer over de gelden op de rekening kan beschikken. Banken dienen daarom deposito's te markeren (i) waarop een openbaar pandrecht rust én (ii) waarbij de rekeninghouder niet meer inningsbevoegd is. Concreet betekent dit dat wanneer de depositohouder zelf nog inningsbevoegd is, de verpanding markering niet wordt aangebracht. Hetzelfde geldt voor verpanding aan de bank zelf, ook hier beslist het wel of niet inningsbevoegd zijn door de deposant of de markering moet worden aangebracht.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, ondervangt de situatie waarbij beslag is gelegd op een deposito. De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, ondervangt de situatie waarbij een deposito wordt geblokkeerd op basis van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden. In 2021 is in dit onderdeel de passage "niet zijnde Nederland" toegevoegd. Dit verduidelijkt dat het bij deze markering gaat om rekeningblokkades die samenhangen met nationale regelgeving in andere lidstaten. Dit voorkomt een schijf van overlap met de andere (nieuwe) markeringen.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, ondervangt de bijzondere situatie ten aanzien van bankspaardeposito's eigen woning. In beginsel is het DGS niet van toepassing op bankspaardeposito's eigen woning, met uitzondering van de situatie waarin het deposito niet (volledig)

verrekend kan worden met de verbonden eigenwoningschuld. Dit kan zich in ieder geval theoretisch voordoen in de situatie waarbij het saldo op het bankspaardeposito eigen woning groter is dan de verbonden eigenwoningschuld. Omdat de verbonden eigenwoningschuld niet wordt gerapporteerd in het IKB, wordt het volledige saldo op een bankspaardeposito eigen woning meegenomen in het IKB en vervolgens via een markering afgezonderd van het in aanmerking komende bedrag van een depositohouder in de veronderstelling dat het bankspaardeposito eigen woning volledig verrekend is. Indien na melding van een depositohouder blijkt dat het bankspaardeposito eigen woning toch niet volledig kon worden verrekend met de verbonden eigenwoningschuld, stelt de markering de uitvoerder van het DGS in staat om alsnog tot uitkering van het bankspaardeposito eigen woning over te gaan, voor zoverre het gegarandeerde bedrag niet wordt overschreden.

Aan het eerste lid van artikel 6 zijn in 2021 vier markeringen toegevoegd, namelijk (i) deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is, (ii) lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, (iii) deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is, en (iv) bouwdepots.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel h, deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling toepassing is, maakt het voor DNB mogelijk om deze deposito's te identificeren en met de toepasselijkheid van de surseance van betaling rekening te houden bij de uitvoering van het DGS. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren in overleg met de bewindvoerder van de organisatie aan wie surseance van betaling is verleend.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, maakt het mogelijk om deze fiscale rekeningen te identificeren. Dit maakt het voor DNB mogelijk in de uitvoering van het DGS het beleid toe te passen zoals beschreven in artikel 3.7 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel j, deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is, maakt het voor DNB mogelijk om met de toepasselijkheid van deze clausules of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau – bijvoorbeeld een schenkingsbewind of testamentair bewind – rekening te houden bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Zo zal voor de afhandeling van een uitkering ten aanzien van een rekening waarop een BEM-clausule van toepassing is, toestemming nodig zijn van de kantonrechter.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, bouwdepots, maakt het mogelijk om deze rekeningen te identificeren. Dit kan wenselijk zijn vanwege de mogelijke fiscale consequenties van het direct uitkeren door het depositogarantiestelsel van het tegoed op een bouwdepot. De toevoeging van een markering voor bouwdepots in 2021 is een conditionele. Mocht een bouwdepot classificeren als deposito (en daarom moeten worden opgenomen in het IKB) dan moet dit bouwdepot als zodanig gemarkeerd worden.

De markering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel l voor slapende rekeningen is in 2022 toegevoegd. Deze toevoeging vloeit voort uit de waarborging dat slapende rekeningen worden meegenomen in de IKB-bestanden. Met dit onderdeel wordt de mogelijkheid geboden om slapende rekeningen, met betrekking waartoe in de voorafgaande 24 maanden geen transactie door of namens de depositohouder heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito, als zodanig te markeren.

Het tweede lid schrijft voor dat een bank in het IKB-bestand aangeeft wanneer de identiteit van de depositohouder niet betrouwbaar kan worden vastgesteld. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een van de voorgeschreven identificerende gegevens ontbreekt waardoor er geen relevante combinatie van gegevens kan worden gemaakt. Het toekennen van een vergoeding kan in dat geval worden uitgesteld, conform de bepaling in artikel 8, vijfde lid van de DGSD. Een dergelijke markering kan impliceren

dat de datakwaliteit tekortschiet. Waar mogelijk dienen banken de datakwaliteit in dergelijke gevallen zo spoedig mogelijk te verbeteren, zodat dergelijke markeringen tot een minimum kunnen worden beperkt.

Het derde lid bevat een bepaling voor de situatie waarbij een bank depositohouders markeert wanneer niet met zekerheid kan worden vastgesteld of de depositohouders in aanmerking komen voor het DGS.

Het vierde lid bevat eenzelfde bepaling voor de situatie waarbij een bank deposito's markeert wanneer niet met zekerheid kan worden vastgesteld of de deposito's in aanmerking komen voor het DGS. DNB verwacht van banken dat zij terughoudend zijn in het aanbrenge van dergelijke markeringen.

Hoofdstuk 3 Afwikkeling banken

Hoofdstuk 3 schrijft voor hoe het IKB-bestand en het IKB-systeem de afwikkeling van een bank ondersteunen.

Artikel 7 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel legt vast dat een bank ten behoeve van de resolutieplanning in staat moet zijn een gedetailleerde omschrijving van de samenstelling van de deposito's die worden aangehouden bij de bank aan te leveren aan DNB. Hierbij is het in het bijzonder van belang dat een bank niet alleen kan aangeven of

een deposito in aanmerking komt voor het DGS, maar ook of een in aanmerking komend deposito wordt aangehouden door een natuurlijk persoon dan wel een kleine, middelgrote of micro-onderneming. Deze aanvullende informatie is nodig om de passivazijde van een bank, en in het bijzonder de positie van deposito's binnen de crediteurenhiërarchie, volledig in kaart te brengen.

Het bovenstaande hangt samen met artikel 212ra, eerste lid, onderdeel b van de Faillissementswet. Hierin is vastgelegd dat het gedeelte van een in aanmerking komend deposito dat groter is dan het gegarandeerde bedrag en wordt aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, preferent is ten opzichte van de vordering van concurrente schuldeisers. Deze preferente positie is dus niet van toepassing voor het gedeelte van een in aanmerking komend deposito dat groter is dan het gegarandeerde bedrag en wordt aangehouden door een grootzakelijke onderneming. Dit ondanks het feit dat een deposito van een dergelijke depositohouder wel in aanmerking komt voor het DGS.

Een enigszins vergelijkbare situatie is van toepassing op in aanmerking komende deposito's aangehouden door natuurlijke personen en door kleine, middelgrote en micro-ondernemingen in een buiten de Europese Unie gelegen bijkantoor van een Nederlandse bank. Zoals opgemerkt bij artikel 3, zijn dergelijke deposito's niet gegarandeerd door het DGS. Artikel 212ra, eerste lid,

onderdeel b van de Faillissementswet verstrekt aan dergelijke deposito's echter wel een preferente positie. Ook hier geldt dat, om de positie van deposito's binnen de crediteurenhiërarchie volledig in kaart te brengen, een bank aanvullende informatie beschikbaar moet stellen ten opzichte van de gegevens die benodigd zijn voor de uitvoering van het DGS.

Artikel 8 [terug naar artikel](#) ←

Het afwikkelingsplan beschrijft de afwikkelingsstrategie die kan worden toegepast wanneer een instelling in de problemen raakt. Bij het opstellen en bijwerken van een afwikkelingsplan beoordeelt de afwikkelingsautoriteit de afwikkelbaarheid van de betreffende instelling en kan de afwikkelingsautoriteit de instelling verplichten om bepaalde belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen. Artikel 8 draagt hiertoe bij door voor te schrijven dat, indien het afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, een bank over procedures en maatregelen beschikt die betrekking hebben op de omgang met in aanmerking komende deposito's of gegarandeerde deposito's tijdens de toepassing van een resolutie-instrument. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als de afwikkelingsstrategie voorziet in het gebruik van het instrument van overgang van onderneming om (onder andere) deposito's over te dragen.

Het eerste lid beschrijft de procedures en maatregelen waarover een bank dient te beschikken om het niet over te dragen gedeelte van deposito's te scheiden van het over te dragen deel en te

bevriezen. Dergelijke functionaliteit is bijvoorbeeld nodig om een overdracht van gegarandeerde deposito's in de praktijk mogelijk te maken. Dit hangt samen met de technische complexiteit van een dergelijke overdracht. Hoewel de juridische overdracht van deposito's naar een andere onderneming in principe in korte tijd tot stand gebracht kan worden, vergt de technische overdracht meer tijd. Om continuïteit van toegang tot de kritieke (betaal) functie van deposito's te waarborgen, is het dan ook voorstelbaar dat overgedragen deposito's in eerste instantie toegankelijk blijven op de systemen van de bank in afwikkeling. Depositohouders houden op deze manier toegang tot hun betaalrekening en kunnen, in het geval van een betaalrekening, bijvoorbeeld ook hun bankpas blijven gebruiken. Zodra de benodigde voorbereidingen zijn getroffen, migreert de onderneming die de deposito's heeft overgenomen deze naar de eigen systemen.

Voorbeeld: stel allereerst dat een natuurlijk persoon bij een bank twee deposito's aanhoudt met een omvang van respectievelijk EUR 90.000 (rekening 1) en EUR 60.000 (rekening 2). Stel vervolgens dat tijdens de afwikkeling van deze bank wordt besloten tot overdracht van gegarandeerde deposito's aan een andere onderneming. Uit het IKB van deze depositohouder volgt dat EUR 100.000 aan tegoeden van deze depositohouder wordt overgedragen en EUR 50.000 aan tegoeden bij de falende bank achterblijft. Afhankelijk van de procedures en maatregelen die een bank heeft ingericht, kan de scheiding op meerdere manieren worden vormgegeven. Een mogelijkheid is bijvoorbeeld door

rekening 1 (EUR 90.000) volledig over te dragen en rekening 2 te splitsen in een over te dragen deel (EUR 10.000) dat toegankelijk blijft en een resterend deel (EUR 40.000) dat wordt afgescheiden op een separate rekening. Een andere mogelijkheid is beide rekeningen naar rato te splitsen in een deel dat toegankelijk blijft (respectievelijk EUR 60.000 en EUR 40.000) en een resterend deel (EUR 30.000 en EUR 20.000) dat wordt afgescheiden en eventueel wordt samengevoegd tot een gezamenlijke separate rekening.

Naar analogie van dat wat is toegelicht bij artikel 4, tweede lid, schrijft het tweede lid voor dat een bank in staat moet zijn om bepaalde deposito's te bevriezen. Op het moment dat het afwikkelingsinstrument wordt ingezet, is voor deze deposito's niet met zekerheid vast te stellen of deze in aanmerking komen voor het DGS. In het geval een overdracht beperkt is tot in aanmerking komende of gegarandeerde deposito's kunnen deze deposito's dan ook niet zonder meer worden overgedragen. Indien het afwikkelingsplan daar aanleiding toe geeft, moet een bank dan ook beschikken over procedures en maatregelen om dergelijke deposito's tijdelijk te bevriezen. Het DGS heeft zo de tijd om te bepalen of betreffende deposito's in aanmerking komen voor het DGS, waarna vervolgens tot overdracht of uitkering kan worden overgegaan.

Bovengenoemde handelingen zijn niet alleen denkbaar bij de inzet van het instrument 'verkoop van onderneming', maar ook

wanneer 'bail-in' of de 'brugbank' als resolutie-instrument wordt toegepast. Indien de bail-in zo ver wordt doorgevoerd dat ook grootzakelijke depositohouders of zelfs de particuliere depositohouders en kleine, middelgrote en micro-ondernemingen boven EUR 100.000 worden geraakt, moeten de betreffende rekeningen afgesplitst kunnen worden.

Het tweede lid schrijft de termijn voor waarbinnen de handelingen verricht moeten kunnen worden. Hierbij wordt aangesloten bij artikel 3a:52, eerste lid van de Wft, waarin de bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteit is vastgelegd om bepaalde verplichtingen op te schorten tot 00.00 uur Nederlandse tijd aan het einde van de werkdag volgend op het tijdstip waarop het besluit tot toepassing van een afwikkelingsinstrument bekend wordt gemaakt.

Hoofdstuk 4 Gegevensaanlevering

Conform artikel 26a van het Bpr bepaalt DNB de termijn waarbinnen een bank de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het DGS verstrekt aan DNB. Dit hoofdstuk beschrijft de termijnen waarbinnen de gegevens die beschreven worden in deze beleidsregel moeten worden aangeleverd aan DNB en de wijze waarop dit moet gebeuren.

Artikel 9 [terug naar artikel](#) ←

Om binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren is het noodzakelijk dat een bank het IKB-bestand aanlevert bij DNB binnen drie werkdagen nadat het DGS in werking is gesteld. Dit is vastgelegd in het eerste lid, onderdeel a.

Het eerste lid, onderdeel b waarborgt dat DNB ook in andere situaties een bank kan verzoeken het IKB-bestand binnen drie werkdagen aan te leveren. Bijvoorbeeld bij het uitvoeren van een stresstest op het systeem van een depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 4, elfde lid van de DGSD.

Het tweede lid bepaalt dat een bank het gegarandeerde en in aanmerking komende bedrag in euro per deposito binnen drie werkdagen aanlevert op verzoek van DNB. Ook de gedetailleerde omschrijving van de samenstelling van de deposito's dient binnen drie dagen te worden aangeleverd. Een aanleiding voor een dergelijk verzoek kan zijn wanneer een bank moet worden afgewikkeld, waarbij deze informatie op korte termijn beschikbaar moet zijn. Voor het aanleveren van de depositobasis, als bedoeld in het derde lid van artikel 4, geldt een aanlevertermijn van circa zes weken. Hierbij worden namelijk de tijdlijnen van FINREP gehanteerd.

Het vierde lid bevestigt dat DNB ook een ruimere aanlevertermijn dan drie werkdagen kan hanteren. Bijvoorbeeld wanneer een aanlevering nodig is voor reguliere validatiedoeleinden.

Van een bank wordt verwacht dat aangeleverde gegevens correct en volledig zijn. De aanlevering vormt immers de basis om bijvoorbeeld een uitkering aan depositohouders mogelijk te maken. In het geval aanvulling of correctie desondanks nodig blijkt, dient een bank DNB onmiddellijk op de hoogte te stellen zodat in overleg kan worden besloten hoe met dit verzoek wordt omgegaan.

Het zesde lid bepaalt dat een bank het IKB-bestand aanlevert op een door DNB voorgeschreven wijze in een door DNB voorgeschreven bestandsformaat. Zie ook de toelichting bij artikel 2.

Hoofdstuk 5 Waarborging gegevenskwaliteit

Afdeling 5.1 Beheersmaatregelen van een bank

Afdeling 5.1 beschrijft de beheersmaatregelen van een bank ten aanzien van de waarborging van de gegevenskwaliteit. Vertrekpunt is dat vergoedingen aan depositohouders alleen tijdig door DNB uitgekeerd kunnen worden als de gegevens over deposito's en depositohouders juist en volledig zijn vastgelegd in de administratie van een bank. Om dit te bereiken dient gestreefd te worden naar een zo laag mogelijk percentage deposito's en depositohouders die omwille van tekortkomingen in de bankadministratie ongeschikt zijn voor geautomatiseerde vastlegging van de gegarandeerde aanspraak van een depositohouder.

Artikel 10 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel schrijft voor dat de procedures en maatregelen van de bank dusdanig moeten zijn dat de juistheid en volledigheid is gewaarborgd van zowel de gegevens die benodigd zijn voor de opbouw van individuele klantbeelden als de gegevens in de individuele klantbeelden zelf. Een manier om hieraan te voldoen is via IT- en controlemaatregelen ter beheersing van de administratie van de bank en het proces dat gevolgd wordt bij het opstellen en aanleveren van de in deze beleidsregel vastgelegde gegevens. De hoge mate van juistheid en volledigheid van de gegevens is nodig omdat het IKB-bestand de directe basis vormt voor uitkering van vergoedingen aan depositohouders uit het Depositogarantiefonds.

De bank dient zelf te beoordelen hoe de juistheid en volledigheid van de gegevens als bedoeld in het eerste lid gewaarborgd kan worden op een dusdanige wijze dat tevens wordt voldaan aan het vereiste uit artikel 5 en 6. Namelijk dat deposito's en in aanmerking komende depositohouders, inclusief gemarkeerde bijzonderheden, onmiddellijk te identificeren zijn.

DNB is van oordeel dat een bank in ieder geval kan voldoen aan de bepaling van het eerste lid door de in artikel 5 en 6 voorgeschreven markeringen en gegevens vast te leggen in de primaire administratie (product- en klantsystemen) van de bank in combinatie met het toepassen van de voor het DGS relevante definities en markeringen voor zowel deposito's en

depositohouders door het klantacceptatieproces en Ken-Uw-Klant-proces van een bank.

Ten aanzien van de gegevens die middels het IKB-systeem zijn samengebracht voor de samenstelling van een IKB-bestand dient de bank zelf te beoordelen hoe de juistheid en volledigheid van deze gegevens gewaarborgd kan worden op een dusdanige wijze dat tevens wordt voldaan aan de uitgangspunten als bedoeld in artikel 3 en de termijn als bedoeld in artikel 9.

DNB is van oordeel dat een bank hieraan in ieder geval kan voldoen door de primaire administratie (bronsystemen) als onderdeel van het IKB-systeem aan te laten sluiten op een centraal systeem voor het samenstellen en aanleveren van het IKB-bestand.

Deze voorschriften waarborgen derhalve de juistheid en volledigheid van de primaire administratie (bronsystemen) van een bank en de verwerking daarvan in het IKB-bestand en de DGS-rapportages.

Het derde lid schrijft voor dat een bank dient te waarborgen dat de gegevens die worden aangeleverd ten behoeve van het DGS aansluiten bij de gegevens die worden aangeleverd voor toezichtdoeleinden (FINREP). Hiermee wordt zeker gesteld dat sprake is van een consistente en solide gegevensaanlevering. De rapportages hoeven niet op alle datapunten aan te sluiten, het

betreffen immers aggregaties met deels eigen definities. De gegevens moeten echter wel op een consistente manier worden opgebouwd uit dezelfde brongegevens. Uiteraard zijn er timingsverschillen tussen rapportages. Het gaat om een consistent en betrouwbaar proces dat terug te herleiden is naar dezelfde gegevens.

Artikel 11 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel regelt dat een bank beschikt over beheersmaatregelen die aansluiten bij de voorschriften uit deze beleidsregel. Hier geldt expliciet dat wat in dit artikel is opgenomen, gelezen moet worden als een niet-limitatieve lijst. Een bank kan de beheersmaatregelen beschreven in deze beleidsregel als leidraad beschouwen, maar moet zelfstandig beoordelen of andere, niet in deze beleidsregel genoemde, beheersmaatregelen opportuun zijn.

Onderdeel a van lid 1 schrijft voor dat een bank over dusdanige procedures moet beschikken dat naleving van de beleidsregel onderdeel is van de reguliere bedrijfsvoering. Hierbij kan gedacht worden aan werkprocedures die zekerstellen dat alle betrokken bedrijfsonderdelen de procedures en maatregelen, als bedoeld in artikel 10, accuraat naleven en onjuistheden en uitzonderingen snel worden geïdentificeerd en tijdig worden opgelost. Met deze voorschriften wordt een meervoudig controlemechanisme beoogd waarbij in de reguliere bedrijfsvoering de meest intensieve beheersing plaatsvindt die een hoge mate van betrouwbaarheid van de gegevens waarborgt. De beheersing van de reguliere

bedrijfsprocessen van de bank (AO/IC) moet daarbij gericht zijn op het vermijden van fouten ('nul tolerantie op fouten'). De rol van de interne accountantsdienst als onderdeel van het 'three-lines-of-defence'-model binnen een bank, dient afgestemd te zijn op het kunnen toetsen van de naleving van voorschriften in deze beleidsregel. Uitgaande van de mate van naleving die van deze beleidsregel wordt verwacht, kunnen de werkzaamheden van de interne accountantsdienst vervolgens gericht zijn op het toetsen van de betrouwbaarheid van de beheersmaatregelen in de reguliere bedrijfsvoering.

Onderdeel b schrijft voor dat een bank documentatie aanlegt over de betreffende procedures en maatregelen. Dit biedt een intern referentiekader en een grondslag voor de werkzaamheden van de interne accountant. De vastleggingen inzake het geheel van beheersmaatregelen in de reguliere bedrijfsvoering en de werkzaamheden van de interne accountantsdienst dienen tijdig beschikbaar te zijn in verband met de opdracht aan de externe accountant, zoals beschreven in artikel 12.

Onderdeel c gaat in op de vastlegging van de wijze waarop IKB-bestanden, of de gegevens zoals bedoeld in artikel 4, zijn gegenereerd. Dit maakt het voor de interne accountant mogelijk om achteraf een oordeel te vormen over de wijze waarop de procedures en maatregelen in de praktijk worden toegepast.

Onderdeel d gaat in op de rol van de interne accountantsdienst binnen een bank. De interne accountantsdienst dient als onderdeel van haar programma van werkzaamheden minimaal jaarlijks te toetsen of aan de voorschriften uit de beleidsregel is voldaan. Het rapport van de interne accountantsdienst dient binnen een redelijke termijn beschikbaar te zijn om een rol te kunnen vervullen in de afstemming van werkzaamheden, waaronder het bepalen van de diepgang van werkzaamheden met de externe accountant. De reikwijdte van de werkzaamheden wordt bepaald door de voorschriften in deze beleidsregel. De diepgang van werkzaamheden dient zodanig te worden gekozen dat de naleving van de op vermindering van fouten gerichte beheersmaatregelen kan worden getoetst. Het rapport van de interne accountantsdienst wordt beschikbaar gesteld aan DNB, zo spoedig mogelijk na afloop van het verslagjaar maar uiterlijk binnen vijf maanden na afloop van het verslagjaar.

Afdeling 5.2 Toezicht

Het toezicht van DNB richt zich op de juistheid en volledigheid van de door een bank aangeleverde IKB-bestanden en DGS-gerelateerde rapportages, en de beheersing van de procedures en maatregelen die een bank heeft ingericht om te voldoen aan de voorschriften uit deze beleidsregel. Daaronder worden ook de werkzaamheden van de interne accountantsdienst verstaan, zoals bedoeld in artikel 11.

Artikel 12 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel behandelt de rol van de externe accountant. Het eerste lid geeft aan dat een bank minimaal op jaarbasis opdracht moet geven aan een externe accountant om een oordeel te vormen of de voorschriften uit deze beleidsregel met redelijke mate van zekerheid worden nageleefd. De opdracht wordt gebaseerd op ISAE 3402. Deze standaard is bedoeld voor de toetsing van een serviceorganisatie, maar is goed toepasbaar op het IKB-systeem van een bank. Bij de opdrachtverlening kan ISAE 3402 worden toegespitst op de controle en beheersmaatregelen met betrekking tot het IKB-systeem van een bank over een bepaald verslagjaar. De controle en beheersmaatregelen die in het kader van ISAE 3402 worden getoetst, volgen in principe uit de voorschriften in deze beleidsregel. In een jaarlijks gesprek tussen de bank, de externe accountant en DNB kan de reikwijdte en de diepgang van de opdracht worden besproken. Dit gesprek kan tevens worden gebruikt om informatie te verstrekken aan de externe accountant, zodat deze de diepgang van de werkzaamheden van de opdracht kan vaststellen. Tevens dient de externe accountant kennis te nemen van het programma van werkzaamheden en van de rapportage van de interne accountantsdienst om tot een bepaling van het eigen programma van werkzaamheden te komen. De werkzaamheden van de interne accountantsdienst worden beschouwd als onderdeel van de beheersmaatregelen van de bank, zoals bedoeld in artikel 11. De externe accountant vormt zich een beeld van de risico's dat niet aan de voorschriften van deze

beleidsregel is voldaan door het geheel van de beheersmaatregelen te toetsen.

Het jaarlijks betrekken van de externe accountant is onder andere van belang om de gegevenskwaliteit te borgen en sluit ook aan bij de rol van de externe accountant tijdens een faillissement. Het rapport van de externe accountant dient binnen vijf maanden na afloop van een verslagjaar gedeeld te worden met DNB. Het aandachtsgebied van de accountant richt zich daarmee primair op het toetsen van de betrouwbaarheid van de procedures en maatregelen. Een afzonderlijk rapport van bevindingen over de DGS-rapportage is vanaf 1 januari 2019 niet meer nodig, omdat de juistheid en volledigheid van de gegevens in de rapportage volgen uit de interne controle- en beheersmaatregelen van het IKB-systeem.

Op verzoek van DNB geeft een bank opdracht tot een tussentijdse oordeelsvorming door de externe accountant.

Artikel 13 [terug naar artikel](#) ←

Het IKB-systeem omvat het geheel van procedures en maatregelen die waarborgen dat een bank de voor de uitvoering van het DGS noodzakelijke gegevens voortdurend actueel kan houden en adequaat vastlegt. Daarmee is een bank in staat het door DNB verzochte IKB-bestand of andere gegevens afkomstig uit het IKB-systeem op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn aan te leveren. Dit artikel regelt

dat DNB op de hoogte wordt gesteld van materiële wijzigingen in het IKB-systeem, zodat hier rekening mee kan worden gehouden in het toezicht dat DNB uitoefent op de juistheid en volledigheid van de gegevens die door een bank worden aangeleverd. Voorbeelden van materiële wijzigingen in het IKB-systeem zijn de integratie met een andere bank via een fusie, overname of overdracht van een depositoportefeuille of de invoering van een nieuw IT-systeem dat wordt gebruikt ten behoeve van het IKB-systeem.

Het tweede lid waarborgt dat het IKB-systeem na een materiële wijziging in lijn blijft met de voorschriften uit deze beleidsregel, door van het bestuur van een bank te verlangen dat zij DNB informeert voorafgaand aan de materiële wijziging en een verklaring afgeeft nadat de materiële wijziging heeft plaatsgevonden.

Artikel 14 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel schrijft voor dat een bank DNB binnen zes maanden na toetreding tot het DGS of in het geval van een fusie of overname moet voorzien van een IKB-bestand. De controlewerkzaamheden van de interne accountantsdienst worden als onderdeel van het 'three-lines-of-defence'-model in het eerste verslagjaar aangevangen. Binnen vijf maanden na afloop van het eerste verslagjaar volgt het eerste rapport van de externe accountant. Omdat de (nieuw gevormde) bank net is gestart, kan de eerste opdracht worden gebaseerd op ISAE 3402 type 1. Dit betekent dat

alleen opzet en bestaan worden getoetst. Het uitbreiden van de opdracht naar toetsing van de werking (type 2) volgt een jaar later, conform de opdracht in artikel 12, eerste lid.

Artikel 15 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel gaat in op de toezichtrol van DNB in het beoordelen van de kwaliteit van het aangeleverde IKB-bestand en de beheersing van het IKB-systeem van een bank.

Het tweede lid maakt duidelijk dat in het geval de beoordeling daartoe aanleiding geeft, DNB kan specificeren welke aanvullende maatregelen zij nodig acht. DNB zal aanvullende maatregelen treffen indien het IKB-bestand van onvoldoende kwaliteit in termen van juistheid en volledigheid is óf de beheersing van het IKB-systeem onvoldoende is gewaarborgd. DNB vermeldt in dat geval de eventuele tekortkomingen, de maatregelen die de bank moet treffen en de termijn waarbinnen deze maatregelen moeten worden gerealiseerd.

Het derde lid geeft aan dat DNB voor het beoordelen van de kwaliteit van het IKB-bestand te allen tijde kan vragen om een gegevensaanlevering. Om zo dicht mogelijk aan te sluiten bij een daadwerkelijke uitkerings situatie en om de geschiktheid van het IKB-bestand over de volle breedte te kunnen beoordelen, moet het IKB-bestand alle individuele klantbeelden bevatten. De gegevensaanlevering betreft daarom actuele productiedata van de bank. Met een steekproef of een geanoniseerd IKB-bestand kan

niet worden volstaan. Dit is nodig om te garanderen dat op het moment van een daadwerkelijke activering van het DGS het IKB-bestand van voldoende kwaliteit is. De procedures en maatregelen van DNB waarborgen dat data op een zorgvuldige wijze wordt behandeld en na de beoordelingsfase wordt vernietigd. Alle eisen ten aanzien van de Wet bescherming persoonsgegevens en datalekken worden hierbij in acht genomen.

Het vierde lid legt vast dat DNB bij het beoordelen van de beheersing van het IKB-systeem gebruik kan maken van de rapportages opgesteld door de interne en externe accountant van een bank.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

4 Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

- Zie ook [publicatie in de Staatscourant](#)
- Zie ook [de geconsolideerde publicatie in de Wettenbank](#)

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. inzake de reikwijdte en uitvoering van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 3:259, lid 2 van de Wft (Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel).

De Nederlandsche Bank N.V.;

Na overleg met representatieve organisaties;

Gelet op de artikelen 29.02 en 29.06 Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantiestelsel Wft en artikel 26a Besluit prudentiële maatregelen Wft;

Besluit tot het vaststellen van de volgende Beleidsregel reikwijdte en uitvoering depositogarantiestelsel:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 [toelichting](#) →

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

1. DNB: De Nederlandsche Bank N.V.;
2. Besluit: Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;
3. De Wet: Wet op het financieel toezicht (Wft);
4. Professionele administratie: de administratie van:
 - a. een financiële onderneming als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet;
 - b. degene die is vrijgesteld van het verbod als bedoeld in artikel 3:5, eerste lid van de Wet;
 - c. degene die een ontheffing is verleend als bedoeld in artikel 3:5, vierde lid van de Wet; of
 - d. een curator als bedoeld in artikel 68 van de Faillissementswet.
5. Datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel (DGS): datum van het oordeel van De Nederlandsche Bank of van de gerechtelijke uitspraak ten aanzien van de betreffende bank

als bedoeld in artikel 3:260, eerste lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b van de Wet.

6. Tijdelijk hoog deposito: een deposito als bedoeld in artikel 29.02, vierde lid van het Besluit.

Hoofdstuk 2 Reikwijdte

Afdeling 2.1 Derdengelden

Artikel 2.1 [toelichting](#) →

Van het kunnen vaststellen van de identiteit van een derde, voorafgaand aan de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 29.02, derde lid van het Besluit, is sprake indien de identiteit van de derde blijkt uit:

- a. de administratie van de betreffende bank, zoals deze is op of voor de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel; of
- b. een door de rekeninghouder gevoerde professionele administratie, mits voor of op de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel uit de administratie van de bank blijkt

dat het deposito ten behoeve van één of meer derden wordt gehouden.

Artikel 2.2 [toelichting →](#)

DNB kent vergoedingen uit hoofde van het DGS aan een derde toe indien aangetoond is of kan worden dat de informatie die DNB nodig heeft voor het vaststellen van de hoogte van de aanspraak van de derde reeds bestond voor de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel.

Afdeling 2.2 Overleden depositohouders

Artikel 2.3 [toelichting →](#)

1. In het geval een depositohouder is overleden en er nog geen wijziging van de tenaamstelling van het deposito uit de administratie van de bank blijkt of indien er sprake is van een zogenoemde 'ervenrekening', beoordeelt DNB de eventuele aanspraak van de erfgenamen op een vergoeding aan de hand van de door DNB te bepalen documentatie.
2. Indien de overleden depositohouder vóór de datum van het oordeel of de uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel is overleden en de nalatenschap van de depositohouder is verdeeld of er is een enig erfgenaam, is (ieder van) de erfgena(a)m(en) aan wie het deposito van de overleden depositohouder is toegedeeld of de enig erfgenaam,

al naargelang het geval, individueel aan te merken als depositohouder van het betreffende (deel van het) deposito.

3. Indien de overleden depositohouder ná de datum van het oordeel of de uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het depositogarantiestelsel is overleden en de nalatenschap van de depositohouder is verdeeld of er is een enig erfgenaam, volgen de erfgena(a)m(en) of volgt de enig erfgenaam, al naargelang het geval, de overleden depositohouder op in het recht van de overleden depositohouder op de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel. Indien er meerdere erfgenamen zijn die ieder een deel van de deposito's van de overleden depositohouder toegedeeld hebben gekregen, zal een pro rata deel van de vergoeding aan de erfgenamen worden toegekend. De vergoeding uit hoofde van het voorgaande staat los van en zal geen invloed hebben op de hoogte van een eventuele vergoeding van de betreffende erfgena(a)m(en) in verband met één of meer andere door de betreffende erfgenaam bij de bank aangehouden deposito's.
4. Indien en zolang de nalatenschap van de overleden depositohouder nog niet is verdeeld, zijn de erfgenamen de gezamenlijke rechtsopvolgers van de overleden depositohouder voor wat betreft de gerechtigdheid tot een vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel. De vergoeding zal worden toegekend aan de erfgenamen gezamenlijk en worden uitbetaald op één door of namens de gezamenlijke erfgenamen op te geven bankrekening. Bij het vaststellen van de hoogte van de vergoeding uit hoofde van

het depositogarantiestelsel die wordt toegekend aan de gezamenlijke erfgenamen wordt gekeken naar de vergoeding die aan de overleden depositohouder zou zijn toegekend ware deze nog in leven. Deze vergoeding staat los van en zal geen invloed hebben op de hoogte van een eventuele vergoeding van de betreffende erfgena(a)m(en) in verband met één of meer andere door de betreffende erfgenaam bij de bank aangehouden deposito's.

Afdeling 2.3 Uitsluitingen

Artikel 2.4 [toelichting →](#)

1. Bij het vaststellen van de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:261, eerste lid van de Wet, beschouwt DNB de volgende overheden als overheden op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing is, als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, aanhef en onderdeel a, sub 8 van het Besluit:
 - a. de Staat;
 - b. provincies;
 - c. gemeenten;
 - d. waterschappen;
 - e. de Openbare lichamen BES
 - f. Buitenlandse en supranationale overheden die vergelijkbaar zijn met de overheden in onderdeel a tot en met e.

2. Bij het vaststellen van de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:261, eerste lid van de Wet, beschouwt DNB het depositogarantiestelsel wel van toepassing op entiteiten met een publiekrechtelijke grondslag die geen direct en integraal onderdeel zijn van de overheden bedoeld in het eerste lid.

Artikel 2.5 [toelichting](#) →

Wanneer een depositohouder een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid is die classificeert als een onderneming op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing is, als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid van het Bbpm, kent DNB voor dit deposito geen vergoeding toe aan de personen die als leden van de vennootschap of soortgelijke groepering aanspraak maken op het deposito.

Hoofdstuk 3 Uitvoering

Artikel 3.1 [toelichting](#) →

1. DNB hanteert een rangorde van in aanmerking komende deposito's:
 - a. bij het vergoeden van gegarandeerde deposito's nadat besloten is tot toepassing van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 3:260, eerste lid van de Wft; en
 - b. wanneer de handelingen als bedoeld in artikel 8 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld moeten worden uitgevoerd als gevolg van het vaststellen van een

afwikkelingsregeling als bedoeld in artikel 18, SRMR of artikel 3a:18, Wft.

2. In het geval een depositohouder over meerdere deposito's bij een bank beschikt en het in aanmerking komende bedrag het dekkingsniveau overschrijdt, bepaalt de rangorde in welke volgorde in aanmerking komende deposito's worden uitgekeerd of beschermd bij de toepassing van een afwikkelingsregeling als bedoeld in het eerste lid.
3. De rangorde bedoeld in het eerste lid is als volgt:
 - a. Betaalrekeningen
 - b. Spaarrekeningen
 - c. Termijndeposito's
 - d. Rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn en waarvan DNB op grond van de door de betreffende bank aangeleverde gegevens het in aanmerking komende bedrag kan vaststellen
 - e. Rekeningen waarvan DNB niet op grond van door de betreffende bank aangeleverde gegevens het in aanmerking komende bedrag kan vaststellen.
4. In het geval een depositohouder over meerdere depositos beschikt binnen één categorie uit de rangorde in het derde lid, en het in aanmerking komende bedrag het dekkingsniveau overschrijdt, bepaalt de hoogte van de verschillende in aanmerking komende deposito's in welke volgorde deze worden uitgekeerd of beschermd bij de toepassing van een afwikkelingsregeling als bedoeld in het eerste lid. Het kleinste in aanmerking komende deposito wordt als eerste vergoed respectievelijk beschermd.

Artikel 3.2 [toelichting](#) →

In het geval van deposito's die worden aangehouden in een vreemde valuta waarvoor de Europese Centrale Bank geen referentiekopers bepaalt, stelt DNB de referentiekopers vast die gold op de datum bedoeld in het tweede lid van artikel 29.06 van het Besluit, aan de hand van:

1. De door de centrale bank behorende bij de valuta waarin de deposito's worden aangehouden gepubliceerde referentiekopers die behoort bij de valuta waarin de deposito's worden aangehouden, of als een dergelijke referentiekopers ontbreekt:
2. Het berekenen van een middenkoers, in het geval de betreffende centrale bank geen referentiekopers publiceert maar wel aankoopkoersen en verkoopkoersen; dan wel
3. Valutakoersen zoals gepubliceerd door een koersinformatieleverancier, in het geval het niet mogelijk is om een referentiekopers vast te stellen aan de hand van de mogelijkheden in het eerste of tweede lid.

Artikel 3.3 [toelichting](#) →

Bij het vaststellen van de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:261 van de Wet, worden verplichtingen van de depositohouder jegens de bank als volgt buiten beschouwing gelaten:

- a. indien sprake is van een negatief rekeningsaldo, veronderstelt DNB bij het vaststellen van de vergoeding het saldo als nihil;

- b. indien het bedrag aan aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rente negatief is, veronderstelt DNB bij de bepaling van de vergoeding het te crediteren rentebedrag als nihil.

Artikel 3.4 [toelichting →](#)

1. Bij toepassing van het depositogarantiestelsel dient een depositohouder DNB op de hoogte te stellen van de aanwezigheid van een tijdelijk hoog deposito. DNB stelt daartoe een formulier beschikbaar.
2. In het geval een depositohouder aanspraak maakt op aanvullende bescherming als bedoeld in het eerste lid, stelt DNB de aanvullende bescherming per depositohouder per bank gelijk aan de hoogte van de oorspronkelijke storting waarbij geldt dat:
 - a. de aanvullende bescherming per depositohouder per bank niet hoger kan zijn dan 500.000 euro;
 - b. het totale gegarandeerde bedrag per depositohouder niet hoger kan zijn dan het totale saldo van de tegoeden die de depositohouder bij de bank aanhoudt.
3. In het geval van doorstorting van een deposito als bedoeld in het eerste lid naar een andere rekening, vangt de beschermingstermijn van drie maanden, als bedoeld in artikel 29.02, vierde lid van het Besluit, aan op de datum van storting op de oorspronkelijke rekening.
4. Ten behoeve van het onderzoek naar het bestaan van een tijdelijk hoog deposito, kan DNB een depositohouder verzoeken om aanvullende informatie te verstrekken die samenhangt met het tijdelijk hoog deposito.

Artikel 3.5 [toelichting →](#)

1. In het geval een depositohouder over één of meerdere rekeningen beschikt bij een bank in Nederland en tevens over één of meerdere rekeningen beschikt bij een bijkantoor van dezelfde bank in een andere lidstaat, keert DNB het toegekende bedrag aan de deposant uit en geschiedt de uitkering niet via het DGS van de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd.
2. In het geval een depositohouder over rekeningen beschikt bij bijkantoren van dezelfde bank in verschillende andere lidstaten dan Nederland, keert DNB het gedekte bedrag aan de deposant uit en geschiedt de uitkering niet via één van de DGS-autoriteiten van de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd.

Artikel 3.6 [toelichting →](#)

De berekening van aangegroeide rente, zoals vastgelegd in artikel 29.06, tweede lid van het Besluit, wordt als volgt toegepast in het geval sprake is van een gestructureerd deposito als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel 43, van de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014:

- a. voor zover de hoogte van nog niet gecrediteerde rente op de datum, bedoeld in artikel 29.06, tweede lid van het Besluit, niet meer afhankelijk is van externe (markt)factoren, kwalificeert deze als te zijn aangegroeid als bedoeld in 29.06, tweede lid, van het Besluit;
- b. voor zover de hoogte van nog niet gecrediteerde rente of premie op de datum, bedoeld in artikel 29.06, tweede lid van het Besluit, nog onderhevig is aan externe (markt)factoren,

kwalificeert deze niet als te zijn aangegroeid als bedoeld in 29.06, tweede lid, van het Besluit.

Artikel 3.7 [toelichting →](#)

1. In het geval van deposito's die conform artikel 6, eerste lid, onderdeel i van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 zijn gemarkeerd als lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 of stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, stelt DNB de bijbehorende toegekende vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel niet automatisch beschikbaar voor uitkering via de website als bedoeld in artikel 29.07, eerste lid van het Besluit.
2. Alvorens de vergoeding bedoeld in het eerste lid beschikbaar te stellen, wijst DNB de depositohouder op de mogelijke fiscale consequenties van het direct ontvangen van de vergoeding.
3. Waar dit mogelijk is, ondersteunt DNB een constructie voor depositohouders om dat deel van de toegekende vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel dat samenhangt met een lijfrenterekening als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 of stamrechtspaarrekening als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, uit te laten keren op een andere rekening waarmee de toepasselijke fiscale behandeling kan worden voortgezet.

Artikel 3.8 [toelichting →](#)

Bij het vaststellen van de uitkeringstermijn classificeert DNB als werkdag alle dagen van maandag tot en met vrijdag die niet zijn aangemerkt als feestdag conform de cao van DNB.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 4.1

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na publicatie daarvan in de Staatscourant.

Artikel 4.2

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel.

De beleidsregel zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

Toelichting

Algemeen

De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel legt nadere regels vast ten aanzien van die elementen waar (i) de nationale regelgeving discretionaire ruimte geeft aan DNB of (ii) verdere verduidelijking noodzakelijk is. In deze beleidsregel geeft DNB duidelijkheid richting depositohouders hoe wordt omgegaan met een aantal situaties die zich kunnen voordoen tijdens een uitkering onder het depositogarantiestelsel (DGS). De beleidsregel beschrijft onder andere de dekking van derdengelden, de omgang met tijdelijk hoge deposito's en overleden rekeninghouders, gestructureerde deposito's en klanten die in meerdere landen deposito's aanhouden. Hiermee voorziet de beleidsregel tevens in informatie die nodig is voor het opstellen van het IKB, in het bijzonder de omgang met derdenrekeningen.

Inleiding derdengelden

Ingevolge het DGS zijn deposito's gegarandeerd tot een bedrag van EUR 100.000 per depositohouder per bank. Artikel 29.02, lid 3 van het Bbpm bepaalt dat de garantie geldt voor een derde indien een depositohouder een deposito aanhoudt op eigen naam, maar dit krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift doet ten behoeve van een derde. Die derde wordt als depositohouder aangemerkt, mits diens identiteit kan worden vastgesteld voorafgaand aan de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het DGS.

De toelichting bij artikel 29.01 van het Bbpm noemt het voorbeeld van de derdengeldenrekening van een notaris. De omstandigheid dat een derde – die niet de rekeninghouder is – als depositohouder wordt aangemerkt, brengt het volgende met zich mee. Het maximum van EUR 100.000 geldt voor het totaal van de tegoeden die een rechthebbende (de derde) heeft als derde én als rekeninghouder. Hierna zal het voorbeeld worden gegeven van de kwaliteitsrekening bij een notaris. Een dergelijke rekening bestaat uit een enkel tegoed dat toekomt aan de gezamenlijke rechthebbenden. Het aandeel van iedere rechthebbende wordt berekend naar evenredigheid van het bedrag dat voor de rechthebbende op de bijzondere rekening is gestort.

Voorbeeld: persoon A heeft een aandeel van EUR 50.000 in het saldo op een kwaliteitsrekening van een notaris die de notaris heeft bij bank X. Persoon A heeft ook een tegoed op een spaarrekening van EUR 60.000 bij bank X. Persoon A heeft een (indirecte) vordering op bank X van in totaal EUR 110.000. Slechts het maximum van EUR 100.000 wordt door het DGS vergoed. Dit betekent dat in het voorbeeld EUR 10.000 niet wordt vergoed. Persoon A houdt een vordering ter grootte van dit bedrag op bank X. Het bedrag dat DNB als eerste vergoedt, is de vordering die de rechthebbende niet als derde maar als rekeninghouder op de bank heeft. De reden hiervan is dat dat bedrag moet worden terugbetaald binnen een termijn die de komende jaren gefaseerd korter wordt, tot zeven werkdagen. Daarentegen geldt voor het toekennen en beschikbaar maken van een vergoeding aan een derde een termijn van drie maanden (artikel 29.05, lid 4 van het Bbpm).

Om aanspraak te maken op een vergoeding uit hoofde van het DGS, moet eerst worden vastgesteld dat het product een deposito is en in aanmerking komt voor uitkering onder het DGS. In het geval van een derdenrekening moet uit de administratie van de bank blijken dat het om een deposito gaat dat ten behoeve van derden wordt aangehouden. Dit is onderdeel van de informatie die wordt aangeleverd in het individueel klantbeeld (IKB) dat door de bank wordt samengesteld. Vervolgens moet de identiteit van de derde uit de administratie van de bank blijken.

De toelichting bij artikel 29.02 van het Bbpm stelt dat voorwaarde is dat de identiteit van de derde bij de bank bekend is voordat het DGS wordt toegepast. Hierbij wordt kennelijk bedoeld op artikel 29.06, lid 1 van het Bbpm dat bepaalt dat vergoedingen worden toegekend aan de hand van de op de gegarandeerde deposito's toepasselijke wettelijke bepalingen of contractuele voorwaarden, de administratie van de betalingsonmachtige bank en eventuele andere relevante documenten. Uit de achterliggende toelichting bij dit artikel blijkt dat DNB aan de hand van de administratie van de probleebank besluiten neemt met betrekking tot de aanspraken van de respectievelijke depositohouders. Hieruit blijkt dat een derde slechts een aanspraak op het DGS kan maken indien de aanspraak kan worden onderbouwd met informatie die reeds bestond voor het toepassen van het DGS. De identiteit van de derde is echter niet altijd vastgelegd in de administratie van de bank. Voor deze omstandigheid wordt in de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel het

begrip 'professionele administratie' geïntroduceerd, waarbij de identiteit van de derde blijkt uit de administratie van bepaalde rekeninghouders. DNB maakt met deze beleidsregel bekend hoe zij invulling geeft aan de hiervoor genoemde uitgangspunten.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 [terug naar artikel](#) ←

Artikel 1.1 definieert een aantal begrippen die relevant zijn voor deze beleidsregel. Zoals in het algemene deel van de toelichting is opgemerkt, wordt het deposito van een derde slechts gedekt indien de identiteit van de derde kan worden vastgesteld voorafgaand aan het toepassen van het DGS. Verder dienen vergoedingen toegekend te worden aan de hand van onder andere de administratie van de betalingsonmachtige bank en eventuele andere relevante documenten. Niet alle derden zullen in de administratie van de betalingsonmachtige bank zijn opgenomen, zoals de cliënten van een notaris die rechthebbenden zijn bij de kwaliteitsrekening van de notaris. Tegelijkertijd kunnen niet alle documenten relevant worden geacht voor het bepalen van vergoedingen. DNB meent dat slechts betrouwbare documenten die bovendien bestaan vóór de toepassing van het DGS relevant kunnen zijn.

In dit verband is het begrip 'professionele administratie' gedefinieerd. Uit een professionele administratie kan op een betrouwbare wijze worden vastgesteld wie de achterliggende derden zijn. De houders van een professionele administratie zijn ondernemingen die onder een of andere vorm van toezicht staan.

De definitie verwijst ten eerste naar artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht (hierna 'de Wet'). Hiermee worden de administraties van financiële ondernemingen gekwalificeerd als professionele administraties. Ten tweede verwijst de definitie naar het derde lid van artikel 3:5 van de Wet. Dit betreft het verbod op het publiek aantrekken, ter beschikking verkrijgen of ter beschikking hebben van opvorderbare gelden. In de Vrijstellingsregeling Wft zijn enkele ondernemingen die gelden van derden in bewaring houden uitgezonderd van dit verbod, zoals notarissen voor zover zij de opvorderbare gelden aanhouden op een rekening als bedoeld in artikel 25 van de Wet op het notarisambt. Ten behoeve van een consistent en inzichtelijk kader, sluit DNB aan bij dit vrijstellingsregime inzake de vraag wanneer er sprake is van een administratie die voldoende betrouwbaar is om in het geval van toepassing van het DGS te kunnen vaststellen wie de derden zijn ten behoeve van wie een deposito wordt gehouden. Daarnaast verwijst de definitie van professionele administratie naar het vierde lid van artikel 3:5 van de Wet, waarmee de administraties van instellingen met een ontheffing op het verbod op het publiek aantrekken van opvorderbare gelden ook aangemerkt worden als professionele administratie.

Andere voorbeelden van de houders van een professionele administratie zijn banken, betaaldienstverleners, gerechts-deurwaarders, curatoren en bewindvoerders. Een voorbeeld van een rekening die wordt aangehouden door een curator ten behoeve van derden is een faillissementsrekening. De curator wordt aangesteld door de rechtbank en houdt een rekening aan bij een bank ten behoeve van een achterliggende derde, een gefailleerde onderneming. In dit geval heeft de curator in de administratie vastgelegd wie de derde is. Zodoende wordt de curator als bedoeld in artikel 68 van de Faillissementswetaangemerkt als de houder van een professionele administratie.

Bij de definitie van professionele administratie kan worden benadrukt dat in het geval een rekeninghouder een deposito aanhoudt ten behoeve van derden, de derden de depositohouders zijn. Zij maken aanspraak op een vergoeding uit hoofde van het DGS. Onder het begrip professionele administratie vallen - via het begrip financiële onderneming - ook banken. Banken komen, indien zij de rechthebbende op het deposito zijn, niet in aanmerking voor het DGS (artikel 29.01, tweede lid, sub a van het Bbpm).

Voorbeeld: indien een bank een rekening aanhoudt ten behoeve van klanten en deze derden kunnen worden geïdentificeerd voorafgaand aan de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het DGS, dan zijn deze klanten de rechthebbenden voor een uitkering onder het DGS. Echter, indien een bank een deposito aanhoudt in eigen naam en voor eigen

rekening komt een bank niet in aanmerking voor een uitkering onder het DGS voor het betreffende deposito.

Opmerking verdient dat artikel 29.01 van het Bbpm deposito's van bepaalde depositohouders uitsluit. Het gaat hierbij om deposito's van onder meer beleggingsondernemingen en beleggingsinstellingen. Deposito's die door een dergelijke financiële onderneming ten behoeve van een derde worden gehouden, zijn echter niet 'van' die onderneming, maar van die derde. Het betreffende deposito is daarom, voor zover het voor één of meer derden wordt gehouden, wel door DGS gedekt. In 2019 is om praktische redenen de definitie van 'tijdelijk hoog deposito' toegevoegd (per abuis als een tweede onderdeel 1). De beleidsregel definieert de term 'tijdelijk hoog deposito' als een deposito als bedoeld in artikel 29.02, vierde lid van het Besluit. Uit het Bbpm volgt dat het hierbij thans gaat om een deposito voor zover dat direct verband houdt met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning in de zin van artikel 3.111 van de Wet inkomstenbelasting 2001 gedurende de eerste drie maanden na storting van het deposito (artikel 29.02, vierde lid van het Besluit).

Hoofdstuk 2 Reikwijdte

Afdeling 2.1 Derdengelden

Artikel 2.1 [terug naar artikel](#) ←

DNB stelt in artikel 2.1 van deze beleidsregel dat een voorwaarde voor een DGS-vergoeding is dat de identiteit van de derde blijkt uit de administratie van de bank op de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het DGS. Een uitzondering hierop is de situatie waarin de bank weliswaar niet de identiteit van de derde kent, maar die identiteit blijkt uit de administratie van bepaalde rekeninghouders. Hiertoe is het begrip 'professionele administratie' in deze beleidsregel opgenomen en gedefinieerd.

Zoals uit artikel 2.1, onderdeel b, van onderhavige beleidsregel volgt, worden deposito's van derden waarvan de identiteit niet vooraf blijkt uit de administratie van de bank, maar wel uit de professionele administratie van bepaalde rekeninghouders, gedekt door het DGS. Een voorwaarde daarbij is dat uit de administratie van de bank wel vooraf blijkt dat het deposito ten behoeve van (een) derde(n) wordt gehouden. Dit kan bijvoorbeeld uit de tenaamstelling van de rekening blijken.

De richtlijn depositogarantiestelsels (richtlijn nr. 2014/49/EU van het Europees parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking), hierna 'DGSD') bepaalt dat

lidstaten mogen bepalen dat een deposito op een rekening waarop twee of meer personen als leden van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende groepering aanspraak kunnen maken, als een door één deposant gestort deposito mogen worden behandeld (artikel 7, lid 2 van de DGSD). Nederland heeft van deze lidstaatoptie geen gebruikgemaakt. Naar Nederlands recht zou het hierbij gaan om personenvennootschappen, zoals de maatschap, de vennootschap onder firma en de commanditaire vennootschap. Tevens is het Fonds voor Gemene Rekening een voorbeeld van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende groepering. Daarnaast is van belang dat een rekeninghouder die niet over rechtspersoonlijkheid beschikt, niet de rechthebbende op het deposito is. De personen die deel uitmaken van de groepering zijn in dat geval de rechthebbenden op het deposito.

In voornoemde situaties is sprake van het aanhouden van het deposito op naam van de groepering, doch ten behoeve van een derde. Indien daar een overeenkomst of wettelijk voorschrift aan ten grondslag ligt, dat doorgaans het geval zal zijn, en de identiteit van de derde kan worden vastgesteld als bedoeld in artikel 2.1 van deze beleidsregel, dient het deposito naar de betreffende rato te worden toegerekend aan de derde(n).

Het voorgaande betekent dat een persoon die onderdeel uitmaakt van een bedoelde groepering recht heeft op een vergoeding van een deel van het deposito dat door zijn groepering wordt aangehouden, in het geval dat ten aanzien van de betreffende

bank het DGS wordt opengesteld. Voorwaarde daarbij is dat de bank die een deposito heeft ontvangen en waarop derden rechthebbende zijn, die rechthebbenden op enigerlei vorm in de administratie heeft opgenomen. Een voorbeeld hiervan is dat het contract met betrekking tot de oprichting van de groepering in het dossier bij de bank is opgenomen. Steeds is van belang dat de identiteit van de derde(n) eenduidig kan worden vastgesteld.

Artikel 2.2 [terug naar artikel](#) ←

Uit artikel 2.2 van deze beleidsregel volgt dat naar het oordeel van DNB de hoogte van de aanspraak eveneens moet volgen uit informatie die reeds bestond voor de datum van het oordeel of uitspraak welke heeft geleid tot toepassing van het DGS.

Afdeling 2.2 Overleden depositohouders

Artikel 2.3 [terug naar artikel](#) ←

Geeft weer op welke wijze wordt omgegaan met de deposito's van overleden depositohouders voor wat betreft de toekenning van een vergoeding uit hoofde van het DGS. Het is voor de uitvoering van het DGS van uiterst belang dat banken een gedegen administratie voeren waarin wijzigingen ten aanzien van de tenaamstelling van een deposito in verband met het overlijden van de depositohouder zo spoedig mogelijk en correct worden verwerkt. Voor zover het IKB-bestand een of meer deposito's op naam van een overleden persoon of zogenoemde 'ervenrekeningen' bevat, zal DNB op basis van het erfrecht en

relevante jurisprudentie bepalen aan wie de vergoeding uit hoofde van het DGS in dat geval dient te worden toegekend en op welke wijze deze vergoeding zal worden betaald. DNB zal hiervoor informatie nodig hebben. Welke documentatie nodig is om DNB van voldoende informatie te voorzien, kan per geval verschillen. Het is daarom in artikel 2.3 aan DNB overgelaten om per geval te bepalen welke documentatie benodigd is.

Leden 2 en 3 betreffen de situatie waarbij een nalatenschap al is verdeeld of er sprake is van een enig erfgenaam. Voor deze situatie is ten aanzien van de toekenning van de vergoeding uit hoofde van het DGS een onderscheid te maken tussen het geval dat de betreffende depositohouder is overleden vóór de datum van het faillissement van de bank (of oordeel van DNB tot toepassing van het DGS), en het geval dat de betreffende depositohouder is overleden ná die datum. In het eerste geval is het voor de toekenning van de vergoeding relevant dat de vordering van de overleden depositohouder op de bank is vererfd, terwijl in het tweede geval het voor de toekenning van de vergoeding relevant is dat de vordering uit hoofde van het DGS is vererfd. Dit verschil uit zich in de hoogte van de vergoeding die aan de betreffende erfgenamen wordt toegekend. Indien de depositohouder reeds voor het faillissement van de bank (of oordeel van DNB tot toepassing van het DGS) is overleden en de nalatenschap al is verdeeld, tellen de betreffende deposito's mee bij de vaststelling van de hoogte van de vergoeding waar de erfgenaam aanspraak op kan maken. De maximale vergoeding van de erfgenaam is dan

100.000 euro voor alle deposito's aangehouden bij de bank, inclusief de deposito's die nog op naam staan van de overleden depositohouder en die de erfgenaam zijn toegedeeld.

Indien de depositohouder na het faillissement van de bank (of oordeel van DNB tot activering van het DGS) is overleden, vererft de aanspraak van de overleden depositohouder op het DGS, voor zover de overleden depositohouder deze nog niet heeft ontvangen op het moment van overlijden. Deze vergoeding staat daarom los van een eventuele vergoeding waar de erfgenamen zélf recht op hebben in verband met andere deposito's die zij aanhouden bij de failliete bank.

Het is voor wat betreft leden 2 en 3 goed om te noemen dat onder 'verdeeld' tevens dient te worden begrepen de situaties waar sprake is van een wettelijke verdeling van een nalatenschap of een verdeling bij testament. Waar wordt gesproken over enig erfgenaam, wordt bedoeld de situatie waar de enig erfgenaam ook daadwerkelijk erft en er bijvoorbeeld geen sprake is van verwerping van de nalatenschap.

Lid 4 betreft de situatie waar een nalatenschap nog niet is verdeeld en er meerdere erfgenamen zijn. Voor de uitvoering van het DGS maakt het voor een dergelijk geval niet uit of het overlijden heeft plaatsgevonden voor of na het faillissement (of oordeel van DNB tot activering van het DGS).

Afdeling 2.3 Uitsluitingen

Artikel 2.4 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel is in 2021 toegevoegd en verschaft duidelijkheid over de reikwijdte van de term 'overheden' zoals DNB deze hanteert bij de uitvoering van het DGS. Dit is van belang omdat (bescherming door) het DGS niet van toepassing is op overheden. Daarbij wijst de praktijk uit dat het soms lastig is om te bepalen of een entiteit wel of niet classificeert als overheid.

Het eerste lid identificeert in de onderdelen a tot en met e de volgende vijf overheden: de Staat, provincies, gemeenten, waterschappen en de openbare lichamen BES. Op deze overheden is (de bescherming door) het DGS niet van toepassing. Hiermee wordt in de beleidsregel aangesloten bij de nota van toelichting bij het besluit van 16 november 2015, houdende regels tot wijziging van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft, het Besluit prudentiële regels Wft en het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector in verband met de implementatie van de DGSD (PbEU 2014, L 173) (Implementatiebesluit depositogarantiestelsel).

Onderdeel f van het eerste lid legt vast dat (bescherming door) het DGS ook niet van toepassing is op buitenlandse overheden die vergelijkbaar zijn met onderdelen a tot en met e.

Het tweede lid verschaft aanvullende duidelijkheid over entiteiten in het publieke domein op wie (bescherming door) het DGS wel van toepassing is. Het gaat dan om entiteiten die een publiekrechtelijke grondslag hebben maar die geen direct en integraal onderdeel zijn van de overheden bedoeld in het eerste lid. In het verlengde hiervan kan worden opgemerkt dat (bescherming door) het DGS ook van toepassing is op privaatrechtelijke entiteiten die publiek eigendom kennen. Niet alleen zijn dit in juridische zin privaatrechtelijke entiteiten, ook is hier het verschil relevant tussen een overheid zelf en de entiteiten waarvan zij eigenaar is.

Enkele voorbeelden kunnen het onderscheid verder verduidelijken. Zo is de Raad van State een grondwettelijk vastgelegd college zonder eigen rechtspersoonlijkheid dat direct onderdeel is van de Staat der Nederlanden. Bescherming van banktegoeden door het DGS is daarom niet van toepassing. Ter vergelijking is ook de Kamer van Koophandel bij wet vastgesteld maar is hierbij expliciet vastgelegd dat de Kamer van Koophandel rechtspersoonlijkheid bezit (artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel). Aldus is sprake van een entiteit met een publiekrechtelijke grondslag die geen direct en integraal onderdeel is van een overheid (omdat het eigen rechtspersoonlijkheid heeft). Een depositotegoed aangehouden door de Kamer van Koophandel komt daarom wel in aanmerking voor bescherming door het DGS.

Artikel 2.5 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel is in 2021 toegevoegd en verschaft duidelijkheid over de toepasselijkheid van (bescherming door) het DGS op deposito's die worden aangehouden door niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid die een onderneming zijn op wie het DGS niet van toepassing zijn. Verduidelijking is wenselijk omdat individueel gezien het DGS wel van toepassing zou kunnen zijn op de (achterliggende) personen die leden zijn van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende vennootschap, vereniging of andere soortgelijke groepering.

Met dit artikel legt DNB vast dat geen vergoeding wordt vastgesteld voor een depositohouder die tegelijkertijd een niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid is én een onderneming op wie het DGS niet van toepassing zijn. Dit hangt samen met artikel 29.01, tweede lid van het Bbpm waarin is vastgelegd dat het DGS niet van toepassing is op deposito's van bepaalde groepen ondernemingen. Cruciaal is dat artikel 29.02, derde lid van het Bbpm niet van toepassing is op deze depositohouders. In het betreffende artikel is de behandeling van derdengelden geregeld, in het bijzonder het principe dat bij een derdenrekening het de derde is die als depositohouder wordt aangemerkt. Deze derdenrekening-constructie is niet van toepassing bij reguliere deposito's aangehouden door niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid. Hieruit volgt dat (bescherming door) het DGS op deze depositohouders niet van toepassing is wanneer een niet-natuurlijk persoon zonder

rechtspersoonlijkheid tot een uit te sluiten categorie ondernemingen behoort.

Neem als voorbeeld een deposito van 50.000 euro aangehouden door een vennootschap onder firma (vof) waarin twee personen op gelijkwaardige basis samenwerken. Bij dezelfde bank heeft persoon A ook een individuele rekening met een saldo van 20.000 euro en persoon B heeft een individuele rekening met een saldo van 5.000 euro. De vof classificeert als financiële instelling als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a, sub 2.

Ten aanzien van dit voorbeeld zal DNB bij de uitvoering van het DGS vaststellen dat het deposito van de vof niet in aanmerking komt voor (bescherming door) het DGS omdat de vof classificeert als financiële instelling. Persoon A ontvangt enkele een vergoeding van 20.000 euro voor zijn individuele rekening en hetzelfde geldt voor persoon B (een vergoeding van 5.000 euro).

Stel nu dat de vof zou classificeren als een onderneming waarop (bescherming door) het DGS wél van toepassing is. Dan zou de aanspraak van beide personen op het deposito van de vof worden meegenomen op de vast te stellen vergoeding voor deze personen. Persoon A zou dan een vergoeding ontvangen van 45.000 euro en persoon B een vergoeding van 30.000 euro.

Hoofdstuk 3 Uitvoering

Artikel 3.1 [terug naar artikel](#) ←

In dit artikel wordt geregeld hoe moet worden omgegaan met de situatie waarbij een depositohouder meerdere deposito's heeft in combinatie met een in aanmerking komend bedrag dat het dekkingsniveau van het DGS te boven gaat. Zowel bij een uitkeringssituatie als bij de toepassing van een afwikkelingsregeling is in zo'n geval de vraag welke volgorde gevolgd moet worden in de uitvoering van de uitkeringssituatie als afwikkelingsregeling.

Neem als voorbeeld de situatie waarbij een depositohouder een betaalrekening heeft met een saldo van EUR 40.000 en een spaarrekening met een saldo van EUR 80.000. Bij toepassing van het DGS ontvangt de depositohouder een uitkering van EUR 100.000, waarna een vordering van EUR 20.000 op de gefailleerde instelling resteert. Het is daarbij relevant of deze vordering voortvloeit uit de betaalrekening, de spaarrekening, of naar rato een combinatie van beide.

Om duidelijkheid te bieden voor de uitvoering, de toepassing van een uitkering onder het DGS als een afwikkelingsmaatregel, wordt daarom in het derde lid een rangorde van in aanmerking komende deposito's vastgelegd. Betaalrekeningen hebben hierbij de hoogste positie in de rangorde, gevolgd door spaarrekeningen, termijndeposito's en bijzondere rekeningen. De mate van

liquiditeit is dus leidend voor de rangorde waarmee de toegang tot betaalmiddelen zo veel mogelijk gewaarborgd worden.

Voor het bovengenoemde voorbeeld impliceert dit dus dat de beschermende werking van het DGS als eerste van toepassing is op de betaalrekening en daarna pas op de spaarrekening. Dit betekent dat de resterende vordering van de depositohouder van EUR 20.000 met de spaarrekening samenhangt, omdat de betaalrekening van EUR 80.000 volledig gecompenseerd is vanuit het DGS.

In 2019 is een categorie rekeningen toegevoegd. Deze categorie betreft rekeningen waarvan – ongeacht de reden – DNB het in aanmerking komende bedrag niet kan vaststellen op basis van de door de bank aangeleverde gegevens. In dit geval dient aanvullende informatie te worden verkregen en kan niet onmiddellijk worden uitgekeerd. Indien een depositohouder over meerdere rekeningen beschikt, bevindt een dergelijke rekening zich onderaan de rangorde. Deze rangorde helpt DNB in de vaststelling welke in aanmerking komende deposito's worden uitgekeerd of beschermd, maar verlangt geen administratieve handeling van banken. De productcategorieën bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de beleidsregel individueel klantbeeld, en daarmee het voorgeschreven datamodel, worden niet uitgebreid als gevolg van deze in 2019 uitgevoerde toevoeging aan de rangorde.

In 2021 is in het derde lid "d. Bijzondere rekeningen" vervangen door "d. Rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn en waarvan DNB op grond van de door de betreffende bank aangeleverde gegevens het in aanmerking komende bedrag kan vaststellen." Binnen de rangorde van in aanmerking komende deposito's krijgt onderdeel d daarmee een negatieve definitie (het geeft aan welke rekeningen niet binnen deze categorie vallen) in plaats van de eerdere positieve definitie. Dit sluit beter aan bij het feit dat deze categorie toebehoort aan alle rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn maar waarbij het in aanmerking komende bedrag wel kan worden vastgesteld. De oude definitie "bijzondere rekeningen" was op dit punt onvoldoende duidelijk.

Het vierde lid van artikel 3.1, dat in 2019 is toegevoegd, beschrijft hoe wordt omgegaan met de situatie waarin een depositohouder over meerdere deposito's beschikt binnen eenzelfde categorie uit de rangorde van in aanmerking komende deposito's. In dat geval wordt de rekening met het kleinste in aanmerking komende bedrag als eerste aangesproken, gevolgd door de rekening met het op één na kleinste bedrag, enzovoorts, waarbij het maximale gegarandeerde bedrag per depositohouder per bankvergunning in acht wordt genomen. Door deze uitkeringsvolgorde worden zoveel mogelijk rekeningen uitbetaald.

Artikel 3.2 [terug naar artikel](#) ←

Conform artikel 29.06, derde lid van het Besluit wordt de waarde van deposito's die worden aangehouden in vreemde valuta in beginsel gebaseerd op de referentiekosten van de Europese Centrale Bank. Het kan echter zijn dat een deposito wordt aangehouden in een valuta waarvoor de Europese Centrale Bank geen referentiekosten bepaalt. In die gevallen bepaalt DNB de referentiekosten. ADit artikel legt vast aan de hand van welke bronnen dit gebeurt.

Het eerste lid bepaalt dat, indien beschikbaar, DNB zal kijken naar de relevante referentiekosten zoals bepaald door de centrale bank die de valuta uitgeeft waarin het deposito wordt aangehouden.

In sommige gevallen bepalen buitenlandse centrale banken geen referentiekosten, maar worden wel aankoopkosten en verkoopkosten gepubliceerd. Het tweede lid bepaalt dat DNB in dat geval een middenkosten hanteert, oftewel het gemiddelde van de aankoopkosten en verkoopkosten.

Het derde lid bepaalt dat DNB, in het geval de opties uit het eerste of tweede lid niet beschikbaar zijn, gebruik kan maken van valutakosten beschikbaar gesteld door koersinformatieleveranciers - zoals Bloomberg of Thomson Reuters - om een referentiekosten vast te stellen.

Artikel 3.3 [terug naar artikel](#) ←

Op grond van artikel 7, vierde lid van de DGSD, wordt bij de berekening van het terugbetaalbare bedrag geen rekening gehouden met verplichtingen van de deposant jegens de bank. Eventuele schulden van de depositohouder worden bij de bepaling van het gegarandeerde bedrag dus niet verrekend met positieve saldi (bankspaardeposito's voor een Eigen Woning vormen hierop een uitzondering). Dit is ook het uitgangspunt in het Bbpm (artikel 29.07, derde lid, Bbpm).

Een roodstand op een betaalrekening kwalificeert als een verplichting van de deposant jegens de bank. Ook deze verplichting zal door DNB bij het bepalen van de vergoeding niet worden verrekend met de vordering die de deposant heeft op de bank (het deposito). Dat laat onverlet dat de verplichting van de deposant zal moeten worden nagekomen jegens (de boedel van) de bank.

Het in 2019 toegevoegde artikel expliciteert dat deze handelswijze zowel van toepassing is op het rekeningssaldo als op de aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rente. Artikel 29.06, tweede lid van het Besluit legt immers vast dat ook het aangegroeide rentebedrag gerekend wordt tot de deposito's. Een negatief rentebedrag dat nog niet met het deposito is verrekend kwalificeert ook als een verplichting van de deposant aan de bank.

Voorbeeld: indien een depositohouder een betaalrekening heeft met een positief saldo van EUR 10 en een negatief bedrag van EUR 30 aan aangegroeide maar nog niet gecrediteerde gedebiteerde rente (vanwege een eerdere roodstand), veronderstelt DNB het rentebedrag als nihil en stelt de vergoeding vast op EUR 10. Als sprake is van een negatief saldo op de betaalrekening van EUR 20 en een positief saldo aan aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rente van EUR 5 (vanwege een eerder positief saldo), veronderstelt DNB het saldo rekeningssaldo als nihil en stelt de vergoeding vast op EUR 5.

Artikel 3.4 [terug naar artikel](#) ←

Deposito's die worden aangehouden in verband met het nakomen van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning ("tijdelijk hoge deposito's"), vormen de uitzondering op het in artikel 29.02, eerste lid van het Bbpm beschreven dekkingsniveau van EUR 100.000 per depositohouder per bank. Dit is geregeld in artikel 29.02, vierde lid van het Bbpm. Bij een dergelijk tijdelijk hoog deposito is er gedurende drie maanden aanvullende bescherming tot een bedrag van maximaal EUR 500.000 per depositohouder. Met dit artikel regelt de wijze waarop DNB uitvoering geeft aan deze aanvullende bescherming.

Omdat een tijdelijk hoog deposito niet uit de administratie van een bank kan worden afgeleid, is het op het moment dat het DGS in werking treedt aan een depositohouder om kenbaar te maken dat er een saldo is dat voortvloeit uit het nakomen van een

recente koopovereenkomst die betrekking had op een eigen woning. Zoals vastgelegd in artikel 29.05, vijfde lid van het Besluit is een ruimere terugbetalingstermijn mogelijk voor een dergelijk deposito.

Het eerste lid regelt een procedure waarbij depositohouders kenbaar kunnen maken dat zij aanspraak hebben op de aanvullende bescherming voor een tijdelijk hoog deposito. DNB stelt een formulier beschikbaar om depositohouders in staat te stellen kenbaar te maken dat een banksaldo een tijdelijk hoog deposito bevat dat aanleiding vormt voor aanvullende bescherming.

Het tweede lid regelt de wijze waarop DNB de aanvullende bescherming tot een bedrag van maximaal EUR 500.000 per depositohouder verwerkt in de bepaling van het gegarandeerde bedrag. Omdat een tijdelijk hoog deposito niet separaat wordt aangehouden, kan DNB aan de hand van de omvang van het rekeningssaldo geen onderscheid maken tussen reguliere deposito's en tijdelijke hoge deposito's. Om geen afbreuk te doen aan de aanvullende bescherming voor depositohouders, berekent DNB in het geval sprake is van een tijdelijk hoog deposito de hoogte van de aanvullende bescherming aan de hand van de omvang van de oorspronkelijke storting die voortvloeide uit de koopovereenkomst voor een eigen woning tot een maximum van EUR 500.000 per depositohouder (sub a). Uiteraard geldt dat de totale hoogte van het beschermde bedrag – de som van de

reguliere bescherming tot EUR 100.000 euro per depositohouder per bank en de aanvullende bescherming voor een tijdelijk hoog deposito – niet hoger kan zijn dan het totale saldo van de tegoeden van een depositohouder bij de bank (sub b).

Voorbeeld: een depositohouder heeft op 5 januari een bedrag gestort gekregen van EUR 300.000 op een betaalrekening. Dit bedrag hangt samen met de verkoop van een eigen woning. Op 10 januari treedt het DGS in werking voor de bank waarop het deposito is gestort. De bescherming onder het DGS voor de depositohouder is in deze situatie maximaal EUR 400.000. Stel dat het totale saldo van de rekeninghouder van de depositohouder (en het aandeel in rekeningen met meerdere rekeningen met meerdere depositohouders) EUR 400.000 is, dan ontvangt de depositohouder direct EUR 100.000 en kan vervolgens via de aanvullende vergoeding aanspraak maken op EUR 300.000 aanvullende vergoeding.

Het totale gegarandeerde bedrag kan ook nooit hoger zijn dan het totale saldo van de tegoeden die bij de bank worden aangehouden. Indien het totale saldo van de rekeninghouder uit dit voorbeeld op het moment van in werking treden van het DGS EUR 300.000 zou zijn, ontvangt hij direct EUR 100.000 en aanvullend EUR 200.000.

De aanvullende garantie kan ook niet hoger zijn dan de koopprijs van de eigen woning. Mocht het totale saldo van de rekeningen van de depositohouder in dit voorbeeld 600.000 euro, dan

ontvangt de depositohouder EUR 100.000 op basis van de reguliere bescherming en aanvullend EUR 300.000.

Het derde lid regelt de situatie waarbij een depositohouder het tijdelijk hoog deposito doorstort naar een andere rekening bij dezelfde of een andere bank, dan waar het saldo oorspronkelijk werd gestort. Gedacht kan worden aan de situatie waarbij een depositohouder het tijdelijke hoog deposito wil aanhouden op een spaarrekening met een hogere rente dan de betaalrekening waarop het tijdelijk hoog deposito in eerste instantie werd ontvangen. Het derde lid maakt duidelijk dat de beschermingstermijn van drie maanden geldt vanaf het moment van initiële ontvangst door de depositohouder van het tijdelijk hoog deposito.

Het vierde lid benadrukt dat DNB een depositohouder om informatie kan vragen aanvullend op het in het eerste lid bedoelde formulier om meer duidelijkheid te krijgen over de koopovereenkomst die aanleiding vormt voor de aanspraak op de aanvullende bescherming. Het gaat daarbij in het bijzonder om informatie ten behoeve van het bepalen van de hoogte van de transactie en datum van en betrokkenen bij de koopovereenkomst.

Artikel 3.5 [terug naar artikel](#) ←

Op grond van artikel 14 van de DGSD dient het DGS uit de lidstaat van ontvangst depositanten van een bijkantoor in deze lidstaat

terug te betalen namens het DGS uit de lidstaat van herkomst. Met dit artikel wordt duidelijk gemaakt door welke DGS-autoriteit depositanten terugbetaald worden wanneer zij rekeningen aanhouden bij meerdere bijkantoren van een bank met zetel in Nederland.

Als een depositohouder beschikt over rekeningen bij zowel een vestiging van de bank in Nederland als bij een bijkantoor in het buitenland, zal DNB als DGS van het land waar de bankvergunning is verstrekt deze deposant terugbetalen en zal de uitkering niet via het DGS van de lidstaat geschieden. Dit geldt zowel bij depositanten in Nederland als depositanten in een andere lidstaat.

In het geval een depositohouder géén rekening aanhoudt bij een vestiging in Nederland van de bank ('hoofdbank'), maar over meerdere rekeningen beschikt bij twee of meer bijkantoren in andere lidstaten, zal DNB als DGS van het land waar de bankvergunning is vertrekt deze deposant terugbetalen.

De huidige DGSD biedt geen aanpak voor dergelijke situaties. De oplossing waarbij een deposant in een dergelijke situatie naar rato uitgekeerd wordt door verschillende DGS-autoriteiten in verschillende lidstaten kan tot onduidelijkheid leiden bij depositanten en is daarom niet wenselijk. De voorgenomen aanpak, waarbij de deposant één vergoeding ontvangt van één DGS-autoriteit is in het belang van de deposant. In Europa zullen in ieder geval meerdere DGS-autoriteiten deze aanpak hanteren.

	Rekening bij hoofdbank in Nederland	Rekening bij bijkantoor in België	Rekening bij bijkantoor in Duitsland	Het DGS dat uitbetaalt in deze situatie
Deposant 1		x		België
Deposant 2	x	x		Nederland
Deposant 3		x	x	Nederland

In de tabel zijn een aantal voorbeelden opgenomen ter verduidelijking. Deposant 1 wordt conform artikel 14 van de DGSD terugbetaald door het Belgische DGS. Deposant 2 wordt conform artikel 3,5, eerste lid terugbetaald door DNB. Deposant 3 wordt conform artikel 3,5, tweede lid terugbetaald door DNB.

Artikel 3.6 [terug naar artikel](#) ←

De richtlijn Markets in Financial Instruments 2014 (2014/65/EU, "MiFID II") definieert gestructureerde deposito's als een deposito, zoals bedoeld in de DGSD, dat op de vervaldatum volledig wordt terugbetaald (conform artikel 2, derde lid, sub B van de DGSD). Gestructureerde deposito's komen daarmee in aanmerking voor bescherming door het DGS.

Het verschil met reguliere deposito's is dat de te vergoeden rente bij gestructureerde deposito's niet wordt bepaald aan de hand van een rentevoet, maar afhankelijk is van externe (markt)factoren zoals bijvoorbeeld de stand van indices.

Met in achtneming van artikel 29.06, tweede lid van het Besluit – waarin is vastgelegd dat aangegroeide maar niet gecrediteerde rente wordt gerekend tot de deposito's – regelt artikel 3.6 ten behoeve van de bepaling van het gegarandeerde bedrag de omgang met niet gecrediteerde rente in het geval sprake is van een gestructureerd deposito.

De bepalingen in artikel 3.6 houden rekening met het feit dat bij gestructureerde deposito's in zekere zin geen sprake is van aangegroeide rente zolang de observatiedatum nog niet is bereikt die bepalend is voor de definitieve berekening van de te crediteren rente. Immers, zolang de observatiedatum nog niet is bereikt, kan de koersontwikkeling van de externe factor die bepalend is voor de te vergoeden rente nog zorgen voor opwaartse of neerwaartse bijstelling van de te vergoeden rente. Dit is met andere woorden de niet-beschermdede beleggingscomponent van het gestructureerde deposito.

Een voorbeeld om het voorgaande te verduidelijken. Een depositohouder heeft op 1 januari voor een periode van 1 jaar een

gestructureerd deposito afgesloten, waarbij het te vergoeden rentepercentage is gekoppeld aan een aandelenindex. Op 1 januari is de index gelijk aan 100. Voor de bepaling van het te crediteren rentebedrag wordt gekeken naar de slotstand van de index op 28 december (de observatiedatum). Creditering van het rentebedrag vindt vervolgens plaats op 31 december. Indien de slotstand van de index hoger is dan 105, ontvangt de depositohouder een rentevergoeding van 5% op jaarbasis. Indien de slotstand van de index op de observatiedatum hoger is dan 100 maar lager dan 105, ontvangt de depositohouder een rentevergoeding op jaarbasis gelijk aan de stijging van de index. Indien de slotstand van de index op de observatiedatum lager is dan 100, ontvangt de depositohouder een rentevergoeding op jaarbasis van nihil.

Indien de datum waarop de hoogte van de DGS-dekking bepaald moet worden in dit geval eerder is dan 28 december, is er geen zekerheid over de hoogte van de te crediteren rente, zelfs als de index op dat moment gelijk is aan bijvoorbeeld 120. Dit is het risico dat inherent is aan de beleggingscomponent. Het gegarandeerde bedrag strekt zich in dat geval dan ook enkel uit tot de hoofdsom van het deposito. Het gegarandeerde bedrag bevat in het geheel geen rentevergoeding.

Indien de datum waarop de hoogte van de DGS-dekking zich echter zou bevinden tussen de observatiedatum en het moment waarop de rente of wordt gecrediteerd, bijvoorbeeld 30 december, is er wel zekerheid over het rentebedrag. Het gegarandeerde

bedrag strekt zich in dat geval uit tot en met het rentebedrag dat met zekerheid nog gecrediteerd moet worden.

Artikel 3.7 [terug naar artikel](#) ←

Dit artikel is in 2021 toegevoegd. Lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen kennen een bijzondere fiscale behandeling binnen de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Wet op de loonbelasting 1964. Het faillissement van de bank waar dergelijke rekeningen worden aangehouden dwingt tot uitkering van het opgebouwde kapitaal en brengt voor depositohouders het risico mee dat de fiscale voordelen van dergelijke rekeningen worden doorbroken.

Om deze reden introduceert dit artikel een bijzondere behandeling van lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen bij de uitvoering van het DGS. Hoewel de DGSD voorschrijft dat ook deze deposito's binnen de wettelijke termijn van 10 werkdagen (7 werkdagen vanaf 2024) beschikbaar moeten worden gesteld aan de depositohouder, moet het uitgangspunt zijn dat ongewenste fiscale consequenties voorkomen worden. Daarbij speelt dat een depositohouder van deze fiscale consequenties mogelijk niet op de hoogte is. Om het belang van de depositohouder te beschermen bouwt DNB daarom een extra zorgvuldigheid in binnen het uitkeringsproces.

Het eerste lid regelt dat DNB de vergoeding over lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen niet automatisch beschikbaar stelt op de website van het DGS. Dit voorkomt het risico dat een depositohouder de vergoeding laat uitkeren zonder zich bewust te zijn van de mogelijke fiscale consequenties.

Het tweede lid regelt dat DNB de depositohouder wijst op de mogelijke fiscale consequenties van het direct ontvangen van een vergoeding. De depositohouder behoudt het recht om de vergoeding te ontvangen en uit te laten keren op een bankrekening naar keuze. Het derde lid legt vast dat DNB in het kader van de uitvoering van het DGS bereid is om bij het beschikbaar stellen van de vergoeding mee te werken aan een uitkeringsoplossing die fiscaal geruisloos is. Gedacht kan worden aan een oplossing die aansluit bij het Protocol Stroomlijning Kapitaaloverdrachten (PSK) zoals opgesteld door de Nederlandse Vereniging van Banken en het Verbond van Verzekeraars. DNB kan niet op voorhand zekerheid geven dat deze optie beschikbaar is. Het kunnen aanbieden van deze oplossing is mede afhankelijk van de bereidheid van banken om dit te ondersteunen op het specifieke moment van uitvoering van het DGS. Daarnaast spelen mogelijke technische uitdagingen om de fiscale neutraliteit te waarborgen. Met dit artikel aan de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel creëert in ieder geval een basis om een dergelijke oplossing mogelijk te maken.

Artikel 3.8 [terug naar artikel](#) ←

Het in 2022 toegevoegde artikel 3.8 specificeert de definiëring van een 'werkdag' als alle dagen van maandag tot en met vrijdag die niet zijn aangemerkt als feestdag conform de cao van DNB. Met deze precisering van de definitie van een werkdag geeft DNB duidelijkheid richting depositohouders welke dagen binnen de gestelde uitkeringstermijn vallen.

Afsluitende opmerkingen

Tot slot volgt hieronder een aantal opmerkingen die voor een goed begrip van deze beleidsregel van belang zijn. Voor de reikwijdte van het begrip derde is nog het volgende van belang. Het enkele feit dat een deposito door de rekeninghouder met een zekerheidsrecht is bezwaard, bijvoorbeeld een pandrecht, maakt niet dat de rekeninghouder het deposito houdt als bedoeld in artikel 29.02, lid 3 van het Besluit ten behoeve van de houder van het beperkte recht. Hetzelfde geldt voor de situatie waarin op een deel of het geheel van een deposito beslag is gelegd. Hiermee is duidelijk dat het betreffende deposito wordt meegenomen in de berekening van de hoogte van de gedekte deposito's van de rekeninghouder. Dit laat overigens onverlet dat de regels van het civiele recht van invloed zijn op het antwoord op de vraag wie gerechtigd zou zijn tot de uitbetaling van een vergoeding uit het DGS.

De DGSD verplicht tot een in fasen steeds korter wordende uitkeringstermijn bij toepassing van het DGS. Om een uitkering binnen de verkorte uitkeringstermijn mogelijk te maken, heeft DNB de Beleidsregel Individueel Klantbeeld opgesteld. Uit die beleidsregel volgt hoe een bank deposito's die voor derden worden gehouden moet administreren. Om onredelijk zware lasten te voorkomen, laten die en onderhavige beleidsregel onverlet dat uit de Regeling Staten financiële ondernemingen Wft volgt dat een bank in de rapportages voor DGS geen rekening hoeft te houden met in hoeverre een deposito ten behoeve van derden wordt aangehouden.

Ten slotte merkt DNB op dat de derde zelf kan bewerkstelligen dat de toegekende vergoeding uit het DGS wordt uitgekeerd. Dat blijkt uit artikel 29.07, eerste lid van het Bbpm. Dat bepaalt kort gezegd dat 'depositohouders' kunnen bewerkstelligen dat toegekende en beschikbaar gemaakte vergoedingen worden uitgekeerd. Zoals opgemerkt, is in het geval dat een deposito wordt gehouden voor een derde, de derde de depositohouder. Overigens geldt op grond van artikel 29.05, vierde lid van het Besluit een termijn van maximaal drie maanden voor het beschikbaar maken van een vergoeding aan een derde.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

5 Wijziging Regeling staten financiële ondernemingen

- Zie ook [publicatie in de Staatscourant](#)
- Zie ook [de geconsolideerde publicatie in de Wettenbank](#)

Regeling tot wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Regeling van De Nederlandsche Bank N.V. van 28 juni 2021, kenmerk 2016/856173, houdende wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011

De Nederlandsche Bank N.V.;
Gelet op artikel 131 van het Besluit prudentiële regels Wft 2011;

Na afstemming met de betrokken representatieve organisaties;

Besluit:

ARTIKEL I

De Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 wordt gewijzigd als volgt:

A

Bijlage 6.7 komt te luiden:

B

In bijlage 15 worden de tabellen A, B en C inclusief toelichting vervangen door drie nieuwe tabellen en toelichtingen.

6.7. Banken in Nederland niet zijnde banken die geen vergunning hebben als bedoeld in artikel 2:11 Wft (DGS-banken)

Staat	Frequentie	Indieningstermijn
A - Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen – geconsolideerd	Per kalenderkwartaal	Uiterlijk op 28 april, 28 juli, 28 oktober en 28 januari; of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag
B - Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen – per vergunninghouder (solo)	Per kalenderkwartaal	Uiterlijk op 28 april, 28 juli, 28 oktober en 28 januari; of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag
C - Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen – per EER bijkantoor	Per kalenderjaar	Uiterlijk op 28 januari of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag
D - Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen – grensoverschrijdende dienst per EER-land	Per kalenderjaar	Uiterlijk op 28 januari of indien dit valt op een feestdag, zaterdag of zondag; de eerstvolgende werkdag

A

Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking
komende verplichtingen - geconsolideerd

		Aantallen rekeningen in eenheden ¹⁰			Bedragen in euro's					
		Bij Nederlandse vestigingen	Bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen (01+02)	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ¹¹
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform definitie DGSD ¹	0010								V	
waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	0020	V	V	B	V	V	B			
Naar juridische status crediteuren										
- overheden	0030	V	V	B	V	V	B			V
- overige financiële ondernemingen ³	0040	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen corporates ⁴	0051	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen overig ⁴	0052	V	V	B	V	V	B			V
- particuliere cliënten	0060	V	V	B	V	V	B			V
Totaal regels 0030 tot en met 0060	0070	B	B	B	B	B	B			B
waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁵	0080	V	V	B	V	V	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (0051+0052+0060-0080)	0100	B	B	B	B	B	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁶										
Waarvan =< 100.000 euro	0170	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0180	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁷	0190	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0200	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0210	V	V	B	V	V	B			
Totaal regels 0170 tot en met 0210 ⁸	0220	B	B	B	B	B	B			
Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ⁹	1000						B			

B

Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking
komende verplichtingen – per vergunninghouder (solo)

		Aantallen rekeningen in eenheden ¹⁰			Bedragen in euro's					
		Bij Nederlandse vestigingen	Bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen (01+02)	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ¹¹
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform definitie DGSD ¹	0010								V	
waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	0020	V	V	B	V	V	B			
Naar juridische status crediteuren										
- overheden	0030	V	V	B	V	V	B			V
- overige financiële ondernemingen ³	0040	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen corporates ⁴	0051	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen overig ⁴	0052	V	V	B	V	V	B			V
- particuliere cliënten	0060	V	V	B	V	V	B			V
Totaal regels 0030 tot en met 0060	0070	B	B	B	B	B	B			B
waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁵	0080	V	V	B	V	V	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (0051+0052+0060-0080)	0100	B	B	B	B	B	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁶										
Waarvan =< 100.000 euro	0170	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0180	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁷	0190	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0200	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0210	V	V	B	V	V	B			
Totaal regels 0170 tot en met 0210 ⁸	0220	B	B	B	B	B	B			
Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ⁹	1000						B			

Toelichting bij de tabellen A en B

- Deze rapportages bevatten een opgave van deposito's zoals gedefinieerd in de Wft, Afdeling 1.1.1., Artikel 1:1, ongeacht of en in hoeverre de verplichtingen en/of cliënten wel of niet in aanmerking komen voor het DGS en gedekt worden na activering van het DGS.
 - Niet opgenomen worden deposito's aangehouden bij de centrale bank, interbancaire deposito's en deposito's die worden aangehouden bij buitenlandse dochters, alsmede een bijkantoor in een staat die geen EER lidstaat is (kolom 07 wordt niet ingevuld).
 - Eventuele saldi luidende in een andere valuta dan euro dienen te worden omgerekend tegen de door de ECB gepubliceerde referentiekursen op de laatste dag van de verslagperiode. Een bank mag bij deze berekening ook gebruikmaken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.
 - Alle velden met een (V) moeten worden ingevuld. De velden met een (B) worden berekend.
1. Uitgangspunt is de totale omvang van de deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform de definitie in de DGSD. De bedragen in regel 0010 zijn in beginsel gelijk aan de verplichtingen uit tabel 08.01.a. in FINREP: regel 050 +/- 060 +/- 160 (voor kolommen 010 + 020 + 030 bij toepassing van IFRS of kolommen 034 + 035 bij toepassing van GAAP), al hoeft dit bijvoorbeeld door verschillen in specifieke regelgeving (IFRS/GAAP) niet altijd het geval te zijn. Indien de omvang conform de definitie in de DGSD (regel 0010) verschilt van de verplichtingen in FINREP, kan de rapporteur op verzoek van DNB een kwantitatieve toelichting verstrekken van het verschil tussen beide opgaven.
 2. Regel 0020 ziet op verplichtingen (aantallen en saldi) aangegaan vanuit Nederlandse vestigingen/kantoren (kolom 01 en 04), eventueel in de vorm van grensoverschrijdende dienstverlening, en verplichtingen aangegaan vanuit bijkantoren gevestigd in een EER-land (kolom 02 en 05).
 3. Overige financiële ondernemingen zijn financiële ondernemingen die op grond van artikel 29.01, tweede lid onder a van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft zijn uitgesloten van dekking. Derdenrekeningen op naam van een financiële onderneming worden opgenomen in regel 0040, waarbij het gegarandeerde bedrag van deze rekeningen wordt opgenomen in kolom 09.
 4. Regel 0051 bevat alle rekeningen en bedragen van corporates (grootzakelijke ondernemingen). Dit zijn alle ondernemingen die een grotere jaaromzet hebben dan de jaaromzet als gedefinieerd in artikel 2 in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, L 124/16 (2003/361/EG)). Regel 0052 bevat de rekeningen en bedragen van ondernemingen die wel aan het jaaromzet-criterium voldoen, alsmede zakelijke cliënten die geen onderneming zijn.
 5. Dit betreft de bankspaardeposito's eigen woning, voor zover deze ingevolge artikel 3:265d van de Wft worden verrekend met een verbonden eigen woningschuld. Deze deposito's worden niet vergoed conform artikel 29.01, lid 2, sub e van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.
 6. Rekeningsaldi dienen slechts op één regel te worden ingevuld. Bijvoorbeeld: bij een rekening met een saldo van EUR 110.000 dient op regel 0180 of 0190 een bedrag van 110 te worden gerapporteerd en niet een bedrag van 100 op regel 0170 en 10 op regel 0180 of 0190.
 7. De verwijzing naar overige rekeningen betreft alle overige rekeningen met meer dan één gerechtigde.
 8. De bedragen in regels 0100 en 0220 dienen gelijk te zijn en omvatten zowel zakelijke als particuliere cliënten.
 9. Dit betreft de berekening van de totale omvang van de gegarandeerde deposito's op basis van aantallen deposito's en saldi, zonder rekening te houden met depositohouders die meer dan één rekening hebben.
 10. In kolom 01 dient het aantal rekeningen (in eenheden) bij Nederlandse vestigingen/ kantoren, respectievelijk in kolom 02 het aantal rekeningen (in eenheden) bij EER-bijkantoren in elk van de onderscheiden saldi-categorieën, zoals in kolommen 04 en 05 gespecificeerd, te worden gerapporteerd. Voor zover (een) individuele rekeninghouder(s) meerdere rekeningen heeft (hebben), dienen noch het aantal rekeningen per rekeninghouder, noch de saldi daarvan te worden

gecumuleerd. Bijvoorbeeld: één rekeninghouder heeft drie rekeningen met een saldo van EUR 30.000, EUR 60.000 en EUR 120.000. Op regel 0170 tot EUR 100.000 dient u de rekening met EUR 30.000 én de rekening met EUR 60.000 en het aantal rekeningen van twee op dezelfde regel in kolom 01 of 02 op te nemen. De rekening met het saldo van EUR 120.000 komt op de regel van saldogrootte > EUR 100.000 en met het aantal van één rekening in kolom 01 of 02.

11. Dit betreft de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositohouder, zoals blijkt uit het individueel klantbeeld.

Toelichting bij tabel C

- Deze rapportages bevatten een opgave van deposito's zoals gedefinieerd in de Wft, Afdeling 1.1.1., Artikel 1:1 per EER-bijkantoor, ongeacht of en in hoeverre de verplichtingen en/of cliënten wel of niet in aanmerking komen voor het DGS en gedekt worden na activering van het DGS.
 - Eventuele saldi luidende in een andere valuta dan euro dienen te worden omgerekend tegen de door de ECB gepubliceerde referentievoets op de laatste dag van de verslagperiode. Een bank mag bij deze berekening ook gebruikmaken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.
 - Alle velden met een (V) moeten worden ingevuld. De velden met een (B) worden berekend.
 - Voor alle landen waar uw instelling geen EER-bijkantoor heeft, dient in ieder geel veld een 'o' ingevuld te worden.
1. Regel 0051 bevat alle rekeningen en bedragen van corporates (grootzakelijke ondernemingen). Dit zijn alle ondernemingen die een grotere jaaromzet hebben dan de jaaromzet als gedefinieerd in artikel 2 in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, L 124/16 (2003/361/EG)). Regel 0052 bevat de rekeningen en bedragen van ondernemingen die wel aan het jaaromzet-criterium voldoen, alsmede zakelijke cliënten die geen onderneming zijn.
 2. Rekeningsaldi dienen slechts op één regel te worden ingevuld. Bijvoorbeeld: bij een rekening met een saldo van EUR 110.000

dient op regel 0180 of 0190 een bedrag van 110 te worden gerapporteerd en niet een bedrag van 100 op regel 0170 en 10 op regel 0180 of 0190.

3. De verwijzing naar overige rekeningen betreft alle overige rekeningen met meer dan één gerechtigde.
4. De bedragen in regels 0100 en 0220 dienen gelijk te zijn en omvatten zowel zakelijke als particuliere cliënten.
5. In kolom 01 (en de volgende kolommen, afhankelijk van het aantal bijkantoren) dient het aantal rekeningen (in eenheden) bij EER-bijkantoren in elk van de onderscheiden saldi-categorieën te worden gerapporteerd. Voor zover (een) individuele rekeninghouder(s) meerdere rekeningen heeft (hebben), dienen noch het aantal rekeningen per rekeninghouder, noch de saldi daarvan te worden gecumuleerd. Bijvoorbeeld: één rekeninghouder bij het Belgische bijkantoor heeft drie rekeningen met een saldo van EUR 30.000, EUR 60.000 en EUR 120.000. Op regel 0170 tot EUR 100.000 dient u de rekening met EUR 30.000 én de rekening met EUR 60.000 en het aantal rekeningen van twee op dezelfde regel in kolom 01 op te nemen. De rekening met het saldo van EUR 120.000 komt op de regel van saldogrootte > EUR 100.000 en met het aantal van één rekening in kolom 01.
6. De totalen in kolom 31 en 62 zijn gelijk aan de respectieve opgaven in kolom 02 en 05 in tabel A.

In bijlage 15 wordt na de toelichting bij tabel C een nieuwe tabel met toelichting ingevoegd, luidende:

Toelichting bij tabel D

- Deze rapportages bevatten een opgave van deposito's zoals gedefinieerd in de Wft, Afdeling 1.1.1., Artikel 1:1, ongeacht of en in hoeverre de verplichtingen en/of cliënten wel of niet in aanmerking komen voor het DGS en gedekt worden na activering van het DGS, op grond van een EER-paspoort voor het verrichten van diensten (artikel 2:110 Wet op het financieel toezicht).
 - Eventuele saldi luidende in een andere valuta dan euro dienen te worden omgerekend tegen de door de ECB gepubliceerde referentiekursen op de laatste dag van de verslagperiode. Een bank mag bij deze berekening ook gebruikmaken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.
 - Alle velden met een (V) moeten worden ingevuld. De velden met een (B) worden berekend.
 - Voor alle landen waar uw instelling geen deposito's aantrekt op grond van een EER-paspoort, dient in ieder geel veld een '0' ingevuld te worden.
1. Regel 0051 bevat alle rekeningen en bedragen van corporates (grootzakelijke ondernemingen). Dit zijn alle ondernemingen die een grotere jaaromzet hebben dan de jaaromzet als gedefinieerd in artikel 2 in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine,

middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, L 124/16 (2003/361/EG)). Regel 0052 bevat de rekeningen en bedragen van ondernemingen die wel aan het jaaromzet-criterium voldoen, alsmede zakelijke cliënten die geen onderneming zijn.

2. Rekeningsaldi dienen slechts op één regel te worden ingevuld. Bijvoorbeeld: bij een rekening met een saldo van EUR 110.000 dient op regel 0180 of 0190 een bedrag van 110 te worden gerapporteerd en niet een bedrag van 100 op regel 0170 en 10 op regel 0180 of 0190.
3. De verwijzing naar overige rekeningen betreft alle overige rekeningen met meer dan één gerechtigde.
4. De bedragen in regels 0100 en 0220 dienen gelijk te zijn en omvatten zowel zakelijke als particuliere cliënten.
5. In kolom 01 (en de volgende kolommen, afhankelijk van het aantal bijkantoren) dient het aantal rekeningen (in eenheden) bij EER-bijkantoren in elk van de onderscheiden saldi-categorieën te worden gerapporteerd. Voor zover (een) individuele rekeninghouder(s) meerdere rekeningen heeft (hebben), dienen noch het aantal rekeningen per rekeninghouder, noch de saldi daarvan te worden gecumuleerd. Bijvoorbeeld: één rekeninghouder bij het Belgische bijkantoor heeft drie rekeningen met een saldo van EUR 30.000, EUR 60.000 en EUR 120.000. Op regel 0170 tot EUR 100.000 dient u de rekening met EUR 30.000 én de rekening met EUR 60.000 en het aantal rekeningen van twee op dezelfde regel in kolom 01 op te nemen. De rekening met het saldo van

EUR 120.000 komt op de regel van saldogrootte > EUR 100.000 en met het aantal van één rekening in kolom 01.

ARTIKEL II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 oktober 2021.

De regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

Toelichting

In juli 2017 is de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 uitgebreid met bijlage 15, welke bestaat uit tabellen voor de DGS-rapportage. Aan de hand van tabel A en B verstrekt een bank gegevens betreffende de deposito's die worden gegarandeerd uit hoofde van het depositogarantiestelsel (DGS). Met tabel C verstrekt een bank gegevens over deposito's die worden aangetrokken via bijkantoren in EER-landen.

Deze tabellen bevatten onder andere een opgave van de deposito's van zakelijke klanten niet zijnde financiële ondernemingen. Deze opgave wordt gesplitst in twee regels, waardoor een onderverdeling wordt gemaakt naar deposito's van *corporates* (grootzakelijke klanten) en overige zakelijke klanten. Deze wijziging draagt bij aan de afwikkeling van banken in resolutie, omdat de in aanmerking komende deposito's van *corporates* een lagere rangorde hebben in de crediteurenhiërarchie. De indeling sluit aan op de markering in het IKB-bestand als bedoeld in artikel 7, tweede lid sub a in de Beleidsregel Individueel Klantbeeld. Door deze opsplitsing wordt de regelnummering uitgebreid naar vier posities.

In tabel A en B kan kolom 09 voortaan ook worden ingevuld voor regel 0030 en 0040. Dit geeft flexibiliteit voor toekomstige wijzigingen van het in aanmerking komen van klanten. Tevens wordt het mogelijk om in regel 0040 een opgave te doen van de

omvang van gegarandeerde deposito's van derdenrekeningen die op naam van financiële ondernemingen worden aangehouden.

Daarnaast wordt tabel D toegevoegd, waarmee banken op jaarbasis een opgave doen van deposito's die worden aangetrokken via grensoverschrijdende diensten op grond van een EER-paspoort. Deze rapportage werd reeds op ad-hoc basis uitgevraagd.

De indieningstermijnen worden gewijzigd om te kunnen voldoen aan de rapportageverplichting in artikel 16, eerste lid van de gedelegeerde verordening (EU) 2015/63. Hierin wordt geregeld dat DGS'en uiterlijk op 31 januari van elk jaar de gedekte deposito's van een jaar eerder van alle bij hen aangesloten kredietinstellingen met de afwikkelingsautoriteiten moeten delen. Omdat de indieningstermijnen daardoor afwijken van de indieningstermijnen voor FINREP, wordt de opgave van de verplichtingen uit tabel 08.01.a. in FINREP (regel 200 in de oude tabellen A en B) geschrapt. Wel moeten banken op verzoek van DNB een kwantitatieve toelichting kunnen verstrekken van het verschil tussen de opgave conform de definitie in de DGSD (regel 0010) en de verplichtingen in FINREP, zodra FINREP is ingediend.

Bij de inwerkingtreding wordt het volgende opgemerkt. Banken dienen voor het eerst te rapporteren conform de gewijzigde regeling over de periode die eindigt op 31 december 2021.

[Plaats, datum en ondertekening: zie Staatscourant]

Bijlage – Voorbeeld

Deze bijlage geeft aan de hand van de fictieve ABC Bank een voorbeeld van de wijze waarop een bank dient om te gaan met markeringen voor de verschillende doeleinden waarvoor het individueel klantbeeld (IKB) wordt ingezet.

Het voorbeeld laat zien dat ABC Bank beschikt over 14 klanten en 30 rekeningen¹⁰. De meeste klanten hebben meerdere rekeningen, wat zichtbaar wordt door de samenstelling van het (versimpelde) IKB. De klanten en de door hun aangehouden producten, hebben verschillende kenmerken. Dat komt tot uiting in de markeringen die een bank moet aanbrengen op basis van de beleidsregel voor het individueel klantbeeld.

Op basis van deze markeringen bepaalt een bank het gegarandeerde bedrag per depositohouder conform de verschillende regels die gelden voor de berekening van (i) de depositobasis (ten behoeve van kwartaalpremies)¹¹ en (ii) de bedragen die al dan niet automatisch uitgekeerd kunnen worden¹².

Het voorbeeld licht toe hoe onder de verschillende rapportages wordt omgegaan met de markeringen. Zo geldt bij klant 7 dat het

volledige bedrag op de derdenrekening (EUR 140.000) die op zijn naam wordt aangehouden tot de depositobasis ten behoeve van de kwartaalpremies moet worden gerekend. Tegelijkertijd is uit de administratie van de bank niet op te maken wie de onderliggende derden zijn. Automatische uitkering is voor dit deposito niet mogelijk en het tegoed wordt daarom niet meegenomen in de berekening van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen die kunnen worden uitgevraagd voor de voorbereiding op DGS-uitkering of resolutie.

Het voorbeeld van de rapportagestaat toont de rapportagestaat van ABC Bank die volgt uit het versimpelde IKB-overzicht.

¹⁰ Dit voorbeeld is een versimpeld IKB-overzicht. Hierin zijn niet alle datavelden opgenomen.

¹¹ Artikel 4, derde lid, Beleidsregel Individueel Klantbeeld.

¹² Artikel 4, tweede lid, Beleidsregel Individueel Klantbeeld.

Gegevens in IKB-bestand												Afgeleid uit gegevens in IKB-bestand			
IKB-ID	Deposito- houder	Land / branche	Klant is eenduidig geïdentifi- ceerd	Soort deposito- houder	Klant komt in aanmerking	Klant is overleden	Product (deposito)	Product- categorie	Product komt in aan- merking	Blok- kade	Saldo (incl rente)	Gegaran- deerde be- drag conform kwartaal- rapportage	Auto- matische verwerking DGS- uitkering	Handmatige verwerking DGS- uitkering	Toelichting
o1	Klant 1	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 1 Rekening 2	Betaalrekening Spaarrekening	Nvt Nvt		200.000 30.000 <u>230.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
o2	Klant 2	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 3	Betaalrekening	Nvt		<u>45.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
o3	Klant 3	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 4 Rekening 5	Betaalrekening Termijndeposito	Nvt Nvt		400.000 35.000 <u>435.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
o4	Klant 4	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 6 Rekening 7 Rekening 8	Betaalrekening Spaarrekening Derdenrekening	Nvt Nvt Nvt		10.000 240.000 20.000 <u>270.000</u>	<u>20.000</u>	<u>0</u>	<u>20.000</u>	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
o5	Klant 5	NL	Ja	Zakelijke klant – corporate	Ja	Nvt	Rekening 9 Rekening 10	Betaalrekening Betaalrekening	Ja Ja		30.000 40.000 <u>70.000</u>	<u>70.000</u>	<u>70.000</u>	<u>0</u>	
o6	Klant 6	NL	Ja	Zakelijke klant – overig	Twijfel	Nvt	Rekening 11 Rekening 12	Spaarrekening Termijndeposito	Ja Ja		20.000 300.000 <u>320.000</u>	<u>100.000</u>	<u>0</u>	<u>100.000</u>	Twijfel of klant in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaalrapportage
o7	Klant 7	NL	Ja	Zakelijke klant – overig	Ja	Nvt	Rekening 13	Derdenrekening	Ja		<u>140.000</u>	<u>140.000</u>	<u>0</u>	<u>140.000</u>	Derdenrekening volledig meenemen in kwartaalrapportage
o8	Klant 8	DU	Ja	Zakelijke klant – overig	Ja	Nvt	Rekening 14 Rekening 15 Rekening 16	Betaalrekening Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja		30.000 1.000 15.000 <u>46.000</u>	<u>46.000</u>	<u>46.000</u>	<u>0</u>	Klant van branche binnen EER --> DU
o9	Klant 9	NL	Nee	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 17	Betaalrekening	Ja		<u>10.000</u>	<u>10.000</u>	<u>0</u>	<u>10.000</u>	Twijfel eenduidige identificatie, bedrag wel in kwartaalrapportage

Gegevens in IKB-bestand												Afgeleid uit gegevens in IKB-bestand			
IKB-ID	Deposito- houder	Land / branche	Klant is eenduidig geïdentifi- ceerd	Soort deposito- houder	Klant komt in aanmerking	Klant is overleden	Product (deposito)	Product- categorie	Product komt in aan- merking	Blok- kade	Saldo (incl rente)	Gegaran- deerde be- drag conform kwartaal- rapportage	Auto- matische verwerking DGS- uitkering	Handmatige verwerking DGS- uitkering	Toelichting
10	Klant 10	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 18 Rekening 19 Rekening 20	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Twijfel		-500 2.000 10.000 <u>11.500</u>	12.000	2.000	10.000	Roodstand is schuld en wordt niet verrekend met vergoeding ivm DGS Negatieve bedragen worden in de totaaltelling tbv de kwartaalrapportage op 0 euro gezet. Twijfel of deposito in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaalrapportage
11	Klant 11	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 21 Rekening 22 Rekening 23	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Ja		10.000 20.000 300 <u>30.300</u>	30.300	30.300	0	Correct IKB, geen bijzonderheden
12	Klant 12	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 24 Rekening 25 Rekening 26	Betaalrekening Betaalrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja	Ja	30.000 3.000 15.000 <u>48.000</u>	48.000	18.000	30.000	Geblokkeerde rekening meenemen in kwartaalrapportage
13	Klant 13	BE	Ja	Particuliere klant	Ja	Ja	Rekening 27 Rekening 28	Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja		5.000 300 <u>5.300</u>	5.300	5.300	0	Correct IKB, klant is overleden, wel in kwartaalrapportage Klant van branche binnen EER --> BE
14	Klant 14	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 29 Rekening 30	Spaarrekening Bankspaar- deposito EW	Ja Nee		5.000 150.000 <u>155.000</u>	5.000	5.000	0	Rekening 30 is een bankspaardeposito eigen woning

		Aantallen rekeningen in eenheden ¹⁰			Bedragen in euro's					
		Bij Nederlandse vestigingen	Bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen (01+02)	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ¹¹
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform definitie DGSD ¹	0010								1.816.100	
waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	0020	25	5	30	1.765.300	51.300	1.816.100			
Naar juridische status crediteuren										
- overheden	0030	3	0	3	275.000	0	275.000			0
- overige financiële ondernemingen ³	0040	5	0	5	705.000	0	705.000			20.000
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - corporates ⁴	0051	2	0	2	70.000	0	70.000			70.000
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - overig ⁴	0052	3	3	6	460.000	46.000	506.000			286.000
- particuliere cliënten	0060	12	2	14	255.300	5.300	260.600			110.600
Totaal regels 0030 tot en met 0060	0070	25	5	30	1.765.300	51.300	1.816.600			486.600
waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁵	0080	1	0	1	150.000	0	150.000			
Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (0051+0052+0060-0080)	0100	16	5	21	635.300	51.300	686.600			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁶										
waarvan =< 100.000 euro	0170	14	5	19	195.300	51.300	246.600			
100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0180	0	0	0	0	0	0			
100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁷	0190	0	0	0	0	0	0			
>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0200	2	0	2	440.000	0	440.000			
>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0210	0	0	0	0	0	0			
Totaal regels 0170 tot en met 0210 ⁸	0220	16	5	21	635.300	51.300	686.600			
Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ⁹	1000						446.600			

Aansluiting IKB-bestand en kwartaalrapportage

Uitgangspunten:

- Het IKB-bestand wordt samengesteld met behulp van het IKB-systeem van de bank. Aansluiting met bronsystemen van de bank moet worden gewaarborgd (zie hoofdstuk 5 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld).
- Het IKB-bestand bevat alle individuele klantbeelden (IKB's), dus ook van niet voor DGS in aanmerking komende depositohouders (zie artikel 2 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld). Het IKB-bestand bevat de vereiste gegevens van alle depositohouders van de bank met hun deposito's (rekeningen), de bijbehorende saldi en de op de peildatum opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente (conform Bbpm, artikel 29.06, tweede lid).
- Het IKB-bestand bevat per IKB de vereiste markeringen. Deze zijn van belang voor de verwerking in de kwartaalrapportage en in een uitkeringssituatie.
- Het IKB-bestand bevat tevens een opgave van het land waarin de deposito's worden aangehouden (indien het deposito wordt aangehouden bij een bijkantoor binnen EER).

Voor het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's (opgave als bedoeld in artikel 4, derde lid van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld) in de kwartaalrapportage gelden de volgende regels (met inachtneming van het maximum van EUR 100.000 per IKB):

- De in de kwartaalrapportage opgenomen saldi zijn inclusief de op de peildatum opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente.
- Een bank kan bij de berekening van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen gebruik maken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.
- Rekeningen met een negatief saldo worden met het daadwerkelijk saldo opgenomen in het IKB-bestand. In de kwartaalrapportage wordt voor deze rekeningen o euro opgenomen. In het aantal rekeningen tellen deze rekeningen wel mee, zodat de aantallen rekeningen sluiten met het IKB-bestand.
- Deposito's van depositohouders (klanten) waarvan de identiteit niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld, worden **wel** meegenomen.
- Deposito's van depositohouders (klanten) waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor DGS worden **wel** meegenomen.
- Deposito's van depositohouders (klanten) die zijn overleden worden **wel** meegenomen.
- Deposito's (producten) waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor het DGS worden **wel** meegenomen.
- Deposito's met de volgende markeringen (blokkades) worden **wel** meegenomen:
 - deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waarop beslag is gelegd of waarop surseance van betaling van toepassing is of waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
 - deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel.
 - Deposito's die volgens de administratie van de bank als 'slapend' kwalificeren en met betrekking waartoe in de voorafgaande 24 maanden geen transactie door of namens de depositohouder heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito;
 - Voor deposito's die ten behoeve van derden worden aangehouden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift (derdenrekeningen) wordt het volledige saldo meegenomen, tenzij de bank een nauwkeurige berekening kan maken conform artikel 4, derde lid, onderdeel e van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld. De alternatieve mogelijkheden zijn:

- Het aantal derden vermenigvuldigd met het maximale gegarandeerde bedrag.
 - De som van het gegarandeerde bedrag van iedere derde afzonderlijk, rekening houdend met het maximale gegarandeerde bedrag per depositohouder per bankvergunning, waarbij niet wordt vereist dat de bank rekening houdt met andere deposito's die de derde bij de bank aanhoudt.
 - Het verwerken van het gegarandeerde bedrag van iedere derde afzonderlijk, rekening houdend met het maximaal gegarandeerde bedrag.
 - Een bank is in staat per derdenrekening aan te tonen welke methode is gehanteerd bij de berekening van het bedrag.
- Derdenrekeningen van financiële ondernemingen, inclusief derdenrekeningen die de bank op eigen naam voor rekening van derden aanhoudt, worden opgenomen in regel 0040 met 'overige financiële ondernemingen', waarbij in kolom 09 het bijbehorende gegarandeerde bedrag wordt opgenomen.
 - Bankspaardeposito's eigen woning als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm en bouwdepots worden niet meegenomen.

In een uitkeringsproces leiden bovengenoemde markeringen tot een handmatige afhandeling.

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam
020 524 91 11
dnb.nl

Volg ons op:

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM